

CETURTDIENA, 2010. GADA 6. MAIJS

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Kirgizstāna (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

3. Eiropas Investīciju banka (EIB) — 2008. gada pārskats (debates)

Priekšsēdētājs. – Pirmais darba kārtības punkts ir *Deutsch* kunga ziņojums (A7-0062/2010) Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Investīciju bankas 2008. gada pārskatu (2009/2166 (INI)).

Tamás Deutsch, referents. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, prezident *Maystadt*, Eiropas Investīciju Banka — 2008. gada pārskats. Tāds ir mūsu pašreizējā darba kārtības jautājuma nosaukums. Tomēr šajā ziņojumā ir iekļauts vairāk nekā tikai analīze par Eiropas Investīciju bankas darbību pirms diviem gadiem.

Dāmas un kungi, mēs to dzirdam dienu no dienas, un es uzskatu, ka ir jāapstiprina, ka Eiropas Savienība ir nonākusi viena laikmeta beigās un jauna laikmeta sākumā. Lisabonas līguma stāšanās spēkā aptuveni pirms sešiem mēnešiem, no vienas puses, un globālā finanšu un ekonomikas krīze, tās ietekme un Eiropas Savienības reakcija, no otras puses, noteikti nozīmē to, ka esam nonākuši viena ES pastāvēšanas posma beigās un jauna sākumā.

Citiem vārdiem sakot, 21. gadsimta otrajā desmitgadē Eiropas Savienības dzīvē sākās jauns laikmets. Šis ziņojums tika sagatavots šajā jaunajā laikmetā, un es uzskatu, ka mums Eiropas Parlamentā un Eiropas Investīciju bankai būs jāreaģē uz šī jaunā laikmeta svarīgākajiem jautājumiem un problēmām. Šajā ziņojumā ir izklāstīta bankas darbība — finanšu iestādes darbība pirms diviem gadiem, un neparasti ir tas, ka varam teikt, ka, neraugoties uz globālās finanšu un ekonomikas krīzes apstākļiem, ir iespējams atzinīgi vērtēt bankas, finanšu iestādes darbību. Pirms diviem gadiem Eiropas Investīciju banka ātri un efektīvi reaģēja uz globālās finanšu un ekonomikas krīzes sākumu, pastiprinot aizdošanu — galvenokārt palielinot maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzētos aizdevumus, kā arī ar visu tai pieejamo kapacitāti piedaloties Eiropas Savienības Ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanā.

Lisabonas līgums stājās spēkā pirms sešiem mēnešiem. Tas nodrošina līdzekļus un iespēju vēl vairāk nostiprināt Eiropas Investīciju bankas organizācijas, pārraudzības un pamatstruktūras atjaunošanas procesu. Šajā saistībā banka sasniedza ievērojamu progresu jau 2008. gadā pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tikpat pamanāms ir tas, ka Eiropas Investīciju banka mērķtiecīgi gatavojas Eiropas Savienības finanšu plānam pēc 2014. gada, radot iespēju pievienoties makrorēģionālo stratēģiju finansēšanai un atbalstot lauku attīstību, jaunus enerģijas avotus, videi draudzīgus ieguldījumus un infrastruktūras attīstību. Mūsdiā, vēl viens svarīgs aspekts — un tādēļ tas ir iekļauts ziņojumā — ir tas, ka Eiropas Investīciju bankai vajadzētu piedalīties ES stratēģijā „Eiropa 2020”, kas vēl jāratificē un kurā galvenā uzmanība ir pievērsta darbavietu radīšanai. Patiesībā, tieši apsverot atbalstu darbavietu radīšanai, Eiropas Investīciju banka izlēma finansēt mazos un vidējos uzņēmumus.

Visbeidzot, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību diviem jautājumiem. Es uzskatu, ka ir ļoti būtiski, lai Eiropas Investīciju banka turpinātu atbalstīt infrastruktūras nevienlīdzības likvidēšanu Eiropas Savienībā. Ir svarīgi atbalstīt programmas, kas palīdz līdzsvarot infrastruktūras standartus Eiropas Savienībā.

Pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais — pēdējos gados Eiropas Investīciju banka no Eiropas Parlamenta vienmēr ir saņēmusi savai darbībai vajadzīgo atbalstu. Pamatojoties uz sagatavošanās darbiem, kas veikti dažos pēdējos mēnešos, es uzskatu, ka līdzās konstruktīvajai kritikai, kas iekļauta ziņojumā, banka arī turpmāk no Eiropas Parlamenta saņems savai darbībai vajadzīgo atbalstu. Paldies par uzmanību, un es ar interesi gaidu debates.

Philippe Maystadt, Eiropas Investīciju bankas prezidents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Iesākumā ļaujiet man pateikties jums par izrādīto godu, uzaicinot mani runāt plenārsēdē. Tas ir turpinājums tradīcijai, kas sāka pirms dažiem gadiem.

Iesākumā es vēlētos pateikties referentam *Deutsch* kungam par viņa ziņojuma augsto kvalitāti.

Jo īpaši es novērtēju to, ka *Deutsch* kungs, kā arī pārējie komitejas locekļi, *Berman* kungs un *Kalfin* kungs, pielika pūles, lai nāktu uz Eiropas Investīciju banku, lai uzdotu dažus ļoti konkrētus jautājumus. Es atzinīgi vērtēju šo izcilo sadarbību ar Parlamentu.

Patiesībā Eiropas Investīciju banka ir vienīgā starptautiskā finanšu iestāde, kas atbild brīvprātīgi un kas ir atbildīga parlamentāras iestādes priekšā. Es uzskata, ka tas ir lieliski — manuprāt, dialoga nostiprināšana ar Eiropas Parlamentu patiesībā ir ārkārtīgi svarīga, lai mēs varētu pildīt savus pienākumus, mūsu īpašo uzdevumu, kas ir būt par banku — bet ne vienkāršu banku —, kas īsteno Eiropas Savienības politikas jomas.

Kā jau norādīja *Deutsch* kungs, to mēs esam pūlējušies darīt, reaģējot uz krīzi.

Pēc *Lehman Brothers* sabrukuma, 2008. gada septembrī Ekonomikas un finanšu padome mums lūdza palielināt mūsu aizdevumu apjomu reālajai ekonomikai. Mēs sākām strādāt, pildot šo Padomes rīkojumu, un domāju, ka varam teikt, ka faktiski esam izpildījuši savas saistības, jo 2009. gadā mūsu aizdevumu apjoms tika palielināts no EUR 58 miljardiem līdz EUR 79 miljardiem, proti, tikai panākts 37 % palielinājums no mūsu aizdevumu apjoma Eiropas Savienībā.

Šis palielinājums galvenokārt attiecas uz trīs nozarēm, kuras Padome un Parlaments mums norādīja kā prioritāras.

Pirmā joma bija pielikt īpašas pūles attiecībā uz valstīm un reģioniem, kurus krīze bija skārusi vissmagāk. Šis palielinājums lielā mērā ir saistīts ar tā dēvētajiem konverģences reģioniem un sevišķi konkrētām valstīm, kas 2009. gadā pieredzēja īpašas grūtības. Tādējādi mēs nekad iepriekš nebijām tik daudz naudas aizdevuši tādām valstīm kā Ungārija, Lietuva un Rumānija. Turklāt tas arī izskaidro, kādēļ šogad mēs īpaši pievērsīsimies Grieķijai — pagājušajā nedēļā es biju Atēnās, un mēs vienojāmies ar Grieķijas valdību, ka ievērojami palielināsim mūsu aizdevumu apjomu Grieķijā, kas ir kā atbalsta un ieguldījuma zīme vispārējiem centieniem atveseļot Grieķijas ekonomiku.

Otrā joma, kurai tika piešķirta prioritāte, ir atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem — mēs palielinājām mūsu aizdevumus bankām, lai tās turpinātu aizdot maziem un vidējiem uzņēmumiem, izmantojot jaunu produktu, kas mums ļaus labāk kontrolēt aizdoto līdzekļu faktisko izlietojumu. Pagājušajā gadā mēs bankām aizdevām vairāk nekā EUR 12 miljardus maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Trešā joma, kurai mums lūdza piešķirt prioritāti, ir cīņa pret klimata pārmaiņām. Pagājušajā gadā mēs nodrošinājām gandrīz EUR 17 miljardus projektiem, kas tiešā veidā veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma samazināšanu.

Varu teikt, ka 2009. gadā mēs sasniedzām to, kas no mums tika sagaidīts; citiem vārdiem sakot, mēs devām ieguldījumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā.

Protams, mums ir jāturpina šāda darbība, un es vēlētos ļoti īsi pieminēt trīs lielus uzdevumus, kuri mums būs jārisina turpmākajos mēnešos un gados.

Kā pareizi uzsvēra jūsu referents, pirmais ir turpināt dot ieguldījumu Eiropas Savienības prioritātēs. Tādēļ tas nozīmē, ka mums kā EIB ir jādod savs ieguldījums „Eiropa 2020” stratēģijas īstenošanā. Kā jums zināms, Komisija ir uzsākusi šo jauno stratēģiju, kas pašlaik tiek apspriesta ar Padomi un Parlamentu. EIB ir gatava dot ieguldījumu, jo īpaši izmantojot novatoriskus finanšu instrumentus, kas mums ļautu palielināt dažu līdzekļu piesaisti no Eiropas budžeta. Tādēļ tie ir Komisijas un bankas kopīgi instrumenti, ko mēs vēlētos ieviest.

Otrais lielais uzdevums ir EIB ārējo pilnvaru atjaunošana. Mums būs iespēja to apspriest ar Parlamentu. Komisija ir tikko iesniegusi priekšlikumu, kas pilnībā atbilst *Camdessus* kunga vadītās ekspertu komitejas ziņojumam. Šī priekšlikuma galvenais aspekts ir padarīt sistēmu vēl efektīvāku. Kā jums zināms, mēs gūstam labumu no Eiropas Savienības garantijas darbībām, kas ir iekļautas tās ārējās pilnvarās. Tādēļ mērķis ir tās izmantot, cik labi vien iespējams, un Komisija ierosina vienkāršot un saskaņot mūsu ārējās pilnvaras. Komisija arī ierosina atliktos EUR 2 miljardus piešķirt projektiem, kas veicina cīņu pret klimata pārmaiņām.

Tas ved pie trešā uzdevuma, kuru es vēlētos uzsvērt: vajadzības Eiropas Investīciju bankai, kā arī citām iestādēm, dot ieguldījumu, jo īpaši, lai pildītu Eiropas Savienības pausto apņemšanos Kopenhāgenā. Kā zināt, Eiropas Savienība uzņēmās būtiskas saistības, lai atbalstītu to, ko mēs dēvējam par ātro finansēšanu. Šajā saistībā mēs uzskatām, ka EIB, kas ir attīstījusi neapšaubāmu kompetenci šajos jautājumos, var dot būtisku ieguldījumu. Tādēļ mēs ierosinājām sadarbīties ar citām valsts finanšu iestādēm, lai izveidotu tīklu, Eiropas

platformu, kas varētu koordinēt un tādējādi optimizēt projektu finansēšanu jaunattīstības valstīs. Francijas Attīstības aģentūra un Vācijas KfW jau ir izrādījušas interesi par šo iniciatīvu, un es ceru, ka turpmākajās nedēļās kopā ar Komisiju mēs varēsim palīdzēt pabeigt šo instrumentu.

Tie, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir trīs galvenie uzdevumi turpmākajos mēnešos un gados, kuriem es vēlējos pievērst jūsu uzmanību.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Komisijas vārdā es vēlētos pateikties *Deutsch* kungam par izcilu ziņojumu, un arī sveikt prezidentu *Philip Maystadt* jūsu plenārsēdē un apsveikt viņu ar milzīgajiem centieniem, ko īstenojusi EIB, lai pretotos ekonomikas krīzei un atbalstītu ES atveseļošanas plānu.

Ārkārtējos apstākļos mēs bankai paudām ārkārtēju aicinājumu, un tā nekavējoties reaģēja, paātrinot aizdošanu līdz rekordlielam apjomam. Pateicoties tās teicamajam finanšu stāvoklim, banka spēja to izdarīt pat tādā laikā, kad bija grūti sagādāt finansējumu no tirgiem.

Palielinātie apjomi tika īpaši vērsti uz tām jomām, kuras mēs uzskatām — un es ticu, ka arī Parlaments piekrīt šim viedoklim, — par prioritārām, īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, enerģētika un klimata pārmaiņas, kā arī ieguldījumi Eiropas Savienības konverģences reģionos, kurus ekonomikas lejupslīde skāra īpaši smagi. Turklāt EIB kopīgā iniciatīvā ar ERAB un Pasaules Banku spēja palielināt atbalstu finanšu sektoram Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs, kuras arī piedzīvo īpaši sarežģītu situāciju.

EIB būs jāveic ļoti svarīgs uzdevums stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā, sniedzot atbalstu ieguldījumiem infrastruktūrā, videi draudzīgās tehnoloģijās, inovācijā un mazos un vidējos uzņēmumos.

Mēs arī sagatavojam pamatu, lai uzlabotu ES dotāciju vienotu izmantošanu, izmantojot EIB finanšu instrumentus gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, tostarp konverģences reģionos, kur EIB var būt ļoti svarīga nozīme, lai uzlabotu struktūrfondu apguvi.

Attiecībā uz ārējo jomu es esmu ļoti apmierināts ar EIB ārējo pilnvaru vidusposma pārskatu, kas atbalstīts *Camdessus* kunga ziņojumā, kurā tika secināts, ka ES garantija Eiropas Investīciju bankai ir efektīvs un spēcīgs instruments ar lielu finanšu un politisko ietekmi.

Camdessus kunga ziņojumā ir arī ietverta virkne labu ierosinājumu par ES ārējās darbības labāku saskaņošanu ar ES politikas jomām un par to, kā uzlabot EIB un ERAB sadarbību, pamatojoties uz Parlamenta rezolūciju par EIB un ERAB 2007. gada pārskatiem.

Parlaments aicināja panākt labāku savstarpēju sapratni starp abām bankām. Es esmu ļoti apmierināts, redzot, ka EIB un ERAB ir panākušas vienošanos par sadarbību kopīgās sadarbības valstīs. Tas būs pamats tam, lai noslēgtu globālāku trīspusēju vienošanos ar Komisiju, aizstājot esošos reģionālos nolīgumus.

Vidusposma pārskata galvenais rezultāts ir tiesību akta priekšlikums, ko Komisija ir tikko iesniegusi Parlamentam un Padomei, lai veiktu EIB pilnvaru grozījumus uz atlikušo pašreizējā finanšu plāna laiku.

Es ticu, ka jums tas šķitīs pamatots un līdzsvarots priekšlikums, kurā ir ņemti vērā Parlamenta ieteikumi un bažas. Tā mērķis ir nostiprināt ārējo pilnvaru pievēršanu svarīgākajām politikas jomām, kurās EIB ir laba pieredze, īpaši attiecībā uz klimata pārmaiņām, sociālo un ekonomisko infrastruktūru un vietējā privātā sektora attīstību, taču arī vairāk uzsvērt EIB finansēšanas attīstības aspektus.

Tātad nobeigumā — mēs turpmākajos mēnešos sagaidām konstruktīvas un produktīvas diskusijas par šo priekšlikumu ar jums un ar Padomi. Mēs ceram, ka atkal varēsim pieredzēt, ka vienošanās tiek panākta pirmajā lasījumā, lai varētu nodrošināt juridisko stabilitāti ārējām pilnvarām, kas mums ļauj efektīvi un pilnvērtīgi īstenot ES ārpolitikas mērķus.

Edít Bauer, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (HU) Dāmas un kungi, savā atzinumā par šo ziņojumu Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja norādīja, ka Eiropas Investīciju bankai bija labi rezultāti krīzes pārvarēšanā 2008. gadā.

Ko krīzes laikā var sagaidīt no investīciju bankas? Galvenokārt tā mēģina kompensēt komercbanku aizdošanas apjoma samazināšanos, radot likviditāti. Var teikt, ka EIB kopš 2008. gada ir nepārtraukti palielinājusi aizdevumu apjomu ar labvēlīgiem procentu noteikumiem un solījusi katru gadu darīt pieejamu papildu summu EUR 15 miljardu apmērā papildu līdzekļiem maziem un vidējiem uzņēmumiem 2009. un 2010. gadā.

Kāpēc tas ir tik svarīgi? Acīmredzot tāpēc, ka tie ir lielākie darbavietu radītāji, un pašlaik mūsu lielākās problēmas šeit, Eiropā, rada nodarbinātības jautājumi. Mums ir jārada darbavietas.

Šajā pašā saistībā banka veiksmīgi darbojās, pārstrukturējot noteiktas mērķa jomas. Banka lielā mērā bija pretimnākoša maziem un vidējiem uzņēmumiem un palīdzēja tiem atjaunot stabilitāti, cik ātri vien iespējams. Komiteja vēlētos ieteikt prezidentam *Maystadt* trīs jomas, kurās bankas darbības varētu kļūt efektīvākas vai pārredzamākas.

Pirmā ir tā, ka bankai vajadzētu pievērst vēl lielāku uzmanību valstīm, kuras krīze skārusi vissmagāk, tādējādi vēl vairāk palielinot Eiropas Savienības iekšējo kohēziju. Otrā ir tā, ka bankai vajadzētu ne vien noslēgt partnerības nolīgumus ar lielām komercbankām par mazo un vidējo uzņēmumu finansēšanu, bet partnerībās būtu arī jāietver reģionālās bankas un krājbankas, jo šīs finanšu iestādes vislabāk pārzina tirgus. Visbeidzot, trešais punkts, ko, mūsdiā, finanšu iestādēm vajadzētu iekļaut partnerattiecībās, ir pienākums finansētajiem MVU izsniegt vismaz 20 % no ienākumiem, ko rada pilns 50 % EIB finansējums, citiem vārdiem sakot, lielāku procentuālo attiecību, nekā noteikts pašreizējos līgumos.

Kopumā varam teikt, ka EIB ir darbojusies veiksmīgi un ka tā joprojām rāda ceļu, nodrošinot atbilstošu reakciju uz krīzi, taču būs vajadzīgi turpmāki kopīgi centieni, lai Eiropas Komisija un Eiropas Investīciju banka varētu kopā virzīties uz priekšu, īpaši attiecībā uz darbavietu radīšanu.

Karin Kadenbach, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Rehn* kungs! Reģionālās attīstības komitejas vārdā es vispirms vēlētos izteikt pateicību par šo ziņojumu, un es arī vēlētos pateikties referentam.

Komiteja atzinīgi vērtē Eiropas Investīciju bankas (EIB) augsto kapitāla pietiekamības rādītāju. Mēs esam gandarīti, ka ekonomiskā un sociālā kohēzija un konverģence, kā arī īpaši ES kohēzijas politikas konverģences pīlārs ir EIB pamatmērķis. Mēs arī ļoti augstu vērtējam EIB sniegto ieguldījumu, lai sasniegtu konverģences mērķus, konverģences projektiem aizdodot EUR 21 miljardu, 41 % no kopējā EIB aizdevumu apjoma Eiropas Savienībā.

Turklāt es vēlētos uzsvērt pievienoto vērtību, ko rada pasākumu veikšana sadarbībā ar Komisiju, kā arī EIB stratēģiju, lai sniegtu papildu atbalstu un ietekmi struktūrfondu intervences pasākumiem.

Jean-Pierre Audy, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos sveikt jūs, prezident *Maystadt*, un sacīt, ka man ir liels prieks jūs atkal redzēt, jo pirms kāda laika es strādāju pie līdzīga ziņojuma. Es arī vēlētos sveikt komisāru un pateikt referentam un citu grupu referentiem, ka viņi ir paveikuši milzīgu darbu, un es vēlētos sveikt arī viņus.

Priekšsēdētāja kungs, jāizsaka nožēla, ka Padomes sēdvietā ir tukša, jo EIB ir starpvaldību instruments. Tieši dalībvalstis ir EIB partneri. Turklāt es vēlreiz paužu atzīnību par atdevi, ko prezidenta *Maystadt* un viņa kolēģi visos šajos jautājumos parāda Parlamentam.

Vispirms es vēlētos runāt par uzraudzību, kas ir man tuvs temats, jo es uzskatu, ka Eiropas Investīciju bankas uzdevumu būtība paredz to, ka tai jābūt ar konsultatīvu uzraudzību. Bankai tādas nav, jo tā ir starptautiska iestāde, kas nav pakļauta valsts revīzijas iestādēm.

Es esmu iesniedzis grozījumu, lai mūsu Eiropas Banku iestādei, kuru ceram izveidot, būtu tāda kompetence, kas tai ļautu veikt konsultatīvas uzraudzības uzdevumus. Komisār, es vēlētos, lai jūs atbalstītu šo ideju. Man ir teikts, ka dalībvalstis ir pret to. Dalībvalstis nespēs uzticēt uzdevumus EIB ilgtermiņā vai nodrošināt, lai tai būtu konsultatīva uzraudzība.

Nobeigumā es vēlētos paust viedokli par ieguldījumu un EIB nozīmi. Eiropas Savienība neiegulda pietiekami, un mēs šobrīd zinām, ka — vai mēs runājam par transporta tīklu starpsavienojumiem, enerģētiku, ātrvilcieniem, autoceļiem, universitātēm, ūdeni, kosmosu vai veselību — mums ir jāiegulda vairāk. Tomēr Eiropas Investīciju bankai ir taisnība — tā ir banka, kurai jāaizsargā savs trīskārša A novērtējums.

Tādēļ es ierosinu, lai 2020. gada stratēģijā mums vismaz būtu mērķis ieguldījumiem paredzēt EUR 1 triljonu. Tas ir iespējams, bet mums Eiropas Savienībā ir jābūt ieguldījumu budžetam un mums ir jāsadarbjas ar EIB, izmantojot novatoriskus instrumentus. Es ierosinu, ka Eiropas Savienībai jāklūst par bankas partneri, jo šāda rīcība veidotu labāku sinerģiju starp Eiropas Savienību un šo instrumentu, kas ir ārkārtīgi būtisks mūsu Eiropas nākotnei.

Cătălin Sorin Ivan, *S&D grupas vārdā*. – (RO) Es domāju, ka jūs visi piekritīsiet, ka Eiropas Investīciju banka ir viens no tiem Eiropas projektiem, kuru varam aprakstīt kā veiksmīgu Eiropas projektu. Šajā saistībā vēlos banku arī apsveikt par to, ka krīzes laikā tai izdevās saglabāt savu AAA novērtējumu, kas ir lieliski.

Tomēr citā saistībā pašreizējā ekonomiskā situācija Eiropā nozīmē to, ka Eiropas Investīciju bankai ir jāveic ļoti plaša sava uzdevuma pārskatīšana. Es šeit minēšu tikai trīs svarīgākos punktus. Pirmkārt, izsniegtajiem aizdevumiem ir jāatbalsta „Eiropa 2020” darba kārtība. Otrkārt, izsniegtie aizdevumi ir jāizmanto, lai atbalstītu liela mēroga ieguldījumu projektus, lai Eiropas ekonomika varētu atsākt darboties. Visbeidzot, Eiropas Investīciju banka var atbalstīt un tai jāatbalsta daudz stabilākas un spēcīgākas Eiropas ekonomiskās sistēmas izveide.

Olle Schmidt, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Maystadt* kungs, es vēlētos no sirds pateikties referentam par interesantu un izcilu ziņojumu. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā es iesākumā vēlētos uzslavēt banku par tās teicamo darbu. Kad finanšu krīze bija sasniegusi vislielākos apmērus, Eiropas Investīciju banka (EIB) rīkojās ātri un apņēmīgi. Banka parādīja spēju atrisināt milzīgās problēmas, ar kurām tā saskārās, kad globālā ekonomikas krīze sasniedza Eiropas Savienības ekonomiku.

Tā palielināja naudas piedāvājumu un nodrošināja, lai tiktu ievērojami palielināti aizdošanas apjomi. Tas samazināja finanšu krīzes padziļināšanos un bija būtisks faktors, lai ļautu panākt jebkāda veida situācijas uzlabošanos. Ir jāuzsver EIB svarīgais uzdevums mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanā, kas jau šeit ir pieminēti, un to uzsvērt nekad nav lieki. Šie ieguldījumi ļāva ievērojami mazināt krīzi. Protams, mazie uzņēmumi ir mūsu ekonomikas dzinējspēks. Tie veido 99 % no visiem mūsu uzņēmumiem Eiropā, un tajos tiek nodarbināti 100 miljoni cilvēku.

Tas, ka EIB ir izstrādāta stratēģija, lai nodrošinātu ilgtspējīgu ilgtermiņa izaugsmi Eiropas Savienībā, protams, ir ārkārtīgi svarīgi, un tas ir daudzkārt teikts; tikpat svarīga ir videi draudzīga attīstība, tostarp ieguldījumi Eiropas komunikāciju tīklu projektos. Labi funkcionējošs Eiropas Transporta tīkls ir viens no svarīgākajiem Eiropas izaugsmes iniciatīvas komponentiem; iespējams, vulkāna izvirdums Islandē mums ir bijusi kā mācība.

Atšķirību izlīdzināšana Eiropā ir vēl viens svarīgs EIB darba uzdevums. Stabils un ekonomiski spēcīgs kaimiņvalstis ES ir ļoti izdevīgs. Šajā saistībā EIB darbu var uztvert kā īpaši svarīgu no stratēģiskā viedokļa.

Atvērtība, pārredzamība un cīņa pret krāpšanu ir sevišķi svarīgas jomas. Liberāļu ALDE grupā mēs esam gandarīti, ka EIB ir faktiski ievērojusi ieteikumus, kurus Parlaments ir izvirzījis tik daudzus gadus. Mēs uzskatām, ka tas ir ļoti labi. Šajā ziņā EIB var būt kā atvērtības atskaite punkts citām ES iestādēm.

Tātad, visbeidzot esmu nonācis līdz kādai EIB nepilnībai. Ir ļoti apbēdinoši, ka Eiropas Investīciju bankā joprojām pastāv liela nevienlīdzība. Sievietes vēl aizvien ir pārāk maz pārstāvētas, *Maystadt* kungs, īpaši EIB augsta līmeņa ierēdņu un direktoru vidū, un tās veido tikai aptuveni 20 % no darbiniekiem. EIB šajā jomā ir jāpanāk uzlabojumi. Par to mēs varam lasīt bankas 2008. gada decembra Daudzveidības stratēģijā. Tādēļ kopumā ir trīs ļoti aspekti un viens ne tik labs, vai pat varētu teikt — slikts aspekts.

Philippe Lamberts, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Maystadt* kungs, tautieši, mums ir vajadzīga tāda banka kā jums. Jā, mums tā ir vajadzīga laikā, kad privātās bankas kā nozare ir parādījušas, ka tās strādā pret vispārējam interesēm, ka tās vairs nedara savu darbu: nodrošināt sabiedrību ar kredītiem. Mums ir vajadzīgi valsts aizdošanas instrumenti un jo īpaši Eiropas līmenī. Tādēļ tikai šī iemesla dēļ es uzskatu — un mēs uzskatām —, ka EIB jāiegūst arvien lielāka nozīme.

Taču kāda, mūsaprāt, nozīme jums būtu jāiegūst? Protams, katalizatora. Tāda publiska banka kā EIB nevar reaģēt uz visām tirgus vajadzībām, taču tai jābūt par katalizatoru: katalizatoru, lai palīdzētu mūsu sabiedrībām un ekonomikai pārveidoties, lai tās varētu risināt divus mūsu laiku lielākos uzdevumus, kas ir ne vien mācīties dzīvot mūsu planētas fiziskajās robežās — tas ir, protams, klimata un resursu izsīkšanas jautājums —, bet arī risināt šo arvien lielāko sociālās kohēzijas problēmu gan Eiropas Savienībā, gan pasaulē kopumā, jo jums ir būtiska misija attīstības jomā.

No šī viedokļa raugoties, ļaujiet nosaukt tikai vienu skaitli. Ja aplūkojam ieguldījumus enerģētikas jomā, kurus finansējāt 2009. gadā, trīs ceturtdaļas tika ieguldītas 19. un 20. gadsimta tehnoloģijās un tikai viena ceturtdaļa tika ieguldīta atjaunojamā enerģijā.

Tādēļ uzdevums, kuru mēs nosakām jums, *Maystadt* kungs, un EIB, ir apvērst šo attiecību, lai nodrošinātu, ka 2010. gadā un pēc tam trīs ceturtdaļas jūsu ieguldījumu — un ilgtermiņā visi ieguldījumi — tiktu piešķirti šai pārveidošanai. Es uzskatu, ka šāda būs jūsu nozīme kā katalizatoram. *Maystadt* kungs, jūs bieži esat bijis labākais; mēs aicinām jūs nodrošināt, lai EIB patiešām būtu labākā globālā līmenī.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, visvairāk es vēlētos pateikties referentam *Deutsch* kungam par viņa ļoti labo darbu. Es domāju, ka aizdošanas apjoma palielināšana par ziņojumā minēto summu ir ļoti vērienīgs mērķis. Patiesībā es uzskatu, ka no Eiropas nodokļu maksātāju un Eiropas

vēlētāju viedokļa Eiropas ieguldījumu pakts būtībā ir svarīgs vien tiktāl, cik tas kalpo par finanšu avotu maziem un vidējiem uzņēmumiem. Šajā sakarā jānovērtē lielākas finanšu saistības, jo tās ir samērā būtiskas šajā jomā. Atbalsts šai nozarei ir sevišķi vērtīgs, īpaši krīzes laikā.

Kā Centrāleiropas un Austrumeiropas pārstāvim un kā polim man jāatzīst, ka mums ir ārkārtīgi svarīgi, lai banka atbalstītu mūsu Eiropas reģiona pārveidošanu un mazinātu pašreizējo sadalījumu. Man ir arī prieks, ka banka izrāda būtisku apņemšanos attiecībā uz Eiropas fondiem. Arī tas mums netiešā veidā ir nozīmīgi.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kad es skatos uz projektiem, ko finansē EIB, mani pārsteidz, cik daudz ir iesaistīti lieli uzņēmumi un cik maz projektos ir iesaistīti MVU, kuru atbalstam tie paredzēti. Vai tādiem uzņēmumiem kā *General Motors*, *Electrolux* un *Arcelor Mittal* patiešām vajag izmantot EIB, izņemot to piedāvāto atviegloto noteikumu dēļ? Un ko šādi aizdevumi ir devuši Eiropas ekonomikai? Vai tie ir radījuši darbavietas? Nē, tie ir eksportējuši darbavietas, dažkārt uz lētākām Eiropas valstīm un dažkārt vispār ārpus ES.

Electrolux ir EIB panākumu piemērs. Saņemot EUR 250 miljonus kapacitātes palielināšanai, tie uzcēla jaunas rūpnīcas Polijā, Rumānijā un Ungārijā. Tiklīdz rūpnīcas tika pabeigtas, viņi pārcēla turp ražošanu no Apvienotās Karalistes, liekot vairāk nekā 2000 cilvēkiem zaudēt darbu Spēnimūrā, Anglijā, tādēļ es uzskatu, ka mēs visi varam piekrist, ka EIB ir ļoti svarīga nozīme Eiropas ekonomikā, īpaši attiecībā uz tirdzniecības bilanci — tā eksportē mūsu darbavietas un importē bezdarbu.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ir prieks gada pārskatā lasīt, ka Eiropas Investīciju banka (EIB) ir ātri reaģējusi uz krīzi, ievērojami palielinot pieejamos līdzekļus. Īpaši aizdošanai maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir jāpaliek vienai no tās galvenajām prioritātēm un, ja iespējams, tā jāpaplašina. Tomēr ir svarīgi nodrošināt, lai attiecīgie uzņēmēji faktiski saņemtu aizdevumus.

Attiecībā uz pārraudzības un uzraudzības sistēmu es atbalstu priekšlikumu par Eiropas Banku iestādes izveidi. Tomēr, lai šī iestāde varētu efektīvi darboties, tai jāpiešķir tālejošas pilnvaras un tai arī jābūt pilnvarām pārraudzīt bankas, kas darbojas pāri valstu robežām.

Attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas mērķiem es vēlētos, lai lielāka uzmanība tiktu pievērsta tās darbībai Eiropā. Tas ir steidzami nepieciešams, ņemot vērā pašreizējo finanšu un ekonomikas krīzi, un tas arī ļautu novērst pasākumu dublēšanos un interešu konfliktus ar Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es piekřitu kolēģiem, kuri uzslavē EIB paveikto teicamo darbu.

Slavējot EIB, mēs to varam skatīt krasā pretstatā skumjajam, drūmajam un amorālajam stāstam par privātajām bankām ar to izšķērdīgajiem atalgojumiem un pārmērīgajām prēmijām, kā arī pilnīgu korporatīvas pārvaldības trūkumu. EIB ir pilnīgs pretstats, iespējams, kā norāda prezidents, daļēji tādēļ, ka tai jāatskaitās Parlamentam, un viņi ir jāslavē par labo un atbilstīgo rīcību un jo sevišķi viņu ātro darbību, reaģējot uz ekonomikas krīzi.

Viņš pieminēja, turklāt pamatoti, ka viņi pievērsa īpašu uzmanību un sniedza atbalstu MVU, un es zinu, ka manā valstī ar EIB palīdzību MVU tika piešķirti EUR 300 miljoni. Taču jautājums ir šāds — vai tie sasniedz MVU, un, ja tā nav, vai iespējams noteikt, kāpēc tā notiek? Vai uzņēmumiem, kuriem atteikts aizdevums, ja pat tiem ir labi uzņēmējdarbības plāni, ir kādas iespējas vērsties pēc palīdzības?

Īrijā noteikti ir acīmredzams, ka uzņēmumi bankrotē katru dienu, un pat otrdienas laikrakstā *Irish Times* bija virsraksts „Valsts ierobežo līdzekļus uzņēmumu atbalstam par EUR 22 miljoniem”. Tātad mēs vēl neesam drošībā.

Es arī vēlos uzdot šādu jautājumu: ir arī anekdotiski pierādījumi, ka to naudu, kas paredzēta MVU, privātās bankas izmanto citiem pasākumiem bankās. Es vēlos zināt, vai tā ir? Vai to var noteikt un, jo īpaši, — vai mēs Parlamentā varam kaut ko darīt, lai palīdzētu noskaidrot šos faktus?

Jens Geier (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Maystadt* kungs, *Rehn* kungs, iesākumā es vēlētos pateikties *Deutsch* kungam par viņa darbu. Tomēr es arī vēlētos izmantot iespēju, lai uzsvērtu Eiropas Investīciju bankas (EIB) nozīmi Eiropai un Eiropas pilsoņiem, kā arī uzsvērt to, ka mums ir vairāk jāizmanto šī unikālā iestāde, īpaši ekonomikas krīzes laikā.

No budžeta kontroles viedokļa, kas mūsdienu izpratnē arī ietver Eiropas programmu un iestāžu faktiskos rezultātus un darbību, EIB noteikti ir pelnījusi savu augsto novērtējumu, jo sevišķi attiecībā uz politisko uzticamību. Eiropas iedzīvotājiem tā rada reālu pievienoto vērtību, ieguldot sešās galvenajās programmās,

sākot no Eiropas komunikāciju tīkliem līdz atbalstam maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī tās īpašajās programmās, piemēram, projektā cīņai pret klimata pārmaiņām. Es esmu pārliecināts, ka tas saņems plašu atbalstu Eiropas Parlamentā. Tomēr tas arī nozīmē to, ka Parlamentam turpmāk ir jāpaplašina savas uzraudzības procedūras. Es šeit runāju, piemēram, par ieguldījumu mehānismu.

Visbeidzot, es vēlētos norādīt uz vēl kādu aspektu, kas ir īpaši svarīgs manai grupai un kas ir vērsts tieši uz EIB. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka EIB ir pārskatījusi savu politiku par ārzonas finanšu centriem. Tomēr mums arī jānodrošina pārlicība, ka no EIB līdzekļiem gūtie ienākumi nenonāks šāda veida nodokļu paradīzēs, pretējā gadījumā EIB riskētu kaitēt reputācijai un novērtējumam, ko tā izveidojusi.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Investīciju banka ir gan banka, gan iestāde. Kā banka tā nedrīkst aizmirst, ka tā ir iestāde, un kā iestāde tā nedrīkst aizmirst, ka tā ir banka. Tādēļ tai, no vienas puses, jāreaģē uz Eiropas Savienības prasībām, neatstājot novārtā savu refinansēšanas kapacitāti, no otras puses.

No šī viedokļa mums nav tiesību likt tai uzņemties nevajadzīgu risku, īpaši saistībā ar intervencēm jaunattīstības valstīs. Tādēļ ir svarīgi atbalstīt sava veida vienošanos starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju, no vienas puses, un Eiropas Investīciju banku, no otras puses, saskaņā ar kuru iestāžu atbalsta sniedzējiem būtu iespēja iesaistīties, sniedzot subsīdijas, savukārt Eiropas Investīciju banka, pildot savu uzdevumu, varētu dot aizdevumus.

Šis piesardzības pasākums aizsargātu mūs no šķēršļiem, ar kādiem saskārās Pasaules Banka, kurai pirms dažiem gadiem bija jāanulē EUR 50 miljardu liels parāds, kas netiktu atmaksāts jebkurā gadījumā. Es uzskatu, ka mēs varam izvairīties no šādas situācijas, rīkojoties apdomīgi, kā tas redzams Eiropas Investīciju bankas darbībā, un es vēlētos mudināt to vēl vairāk attīstīt savas intervences jaunattīstības valstīs, jo šajā ziņā noteikti joprojām ir zināmas rīcības iespējas.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Investīciju bankas prezident, ziņojumā par EIB 2008. gada pārskatu Parlaments uzstāja, ka bankas ārējai darbībai jāatbilst Eiropas Savienības vispārējiem mērķiem.

Šī iemesla dēļ projekts par kodolspēkstacijas finansēšanu Jordānijā ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punkta būtībai. Es citēju: „Attiecībā ar citām pasaules daļām Savienība (..) veicina (..) ilgtspējīgu Zemes attīstību”.

Jordānijas iestādes 2009. gada februārī sazinājās ar EIB, meklējot atbalstu savam kodolenerģijas attīstības projektam, kas konkrēti paredz līdz 2016. gadam uzbūvēt kodolspēkstaciju.

Tādēļ ar zināmu gandarījumu esmu saņēmusi apstiprinājumu no jūsu dienestiem, ka Eiropas Investīciju banka nepiešķir atbalstu šim pieprasījumam un ka banka uzskata, ka tās uzdevums ir Jordānijā atbalstīt tādus projektus, kuru mērķis ir attīstīt vēja un saules enerģiju, kas ir mūsu planētas nākotnes enerģijas avoti, jo tie ir atjaunojami.

Vai šāda nostāja tiks ieņemta attiecībā uz citiem pieprasījumiem par kodolspēkstaciju finansēšanu?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Ukrainas stabilitāte ir dabisks mērķis visām ES dalībvalstīm, daļēji tādēļ, ka Ukraina ir viens no mūsu lielākajiem un svarīgākajiem partneriem. Redzams, ka Ukraina piedzīvo krīzi. Ukrainas budžeta stabilitātei būs izšķirīga nozīme attiecībā uz sociālo un politisko situāciju, kā arī valsts nākotni. Jo lielāku palīdzību un politisku atbalstu sniegsim Ukrainai, jo vairāk mums būs tiesību sagaidīt reformas Ukrainas ekonomikā par labu brīvam tirgum.

Ekonomikas krīze Ukrainā nav tikai krīze Ukrainai, bet tā arī skar mūs visus. Pašlaik Ukrainas sarežģītajā situācijā kļūst redzams, cik daudz mēs varam palīdzēt. Tādēļ es atbalstu makrofinansu palīdzību Ukrainai. Es domāju, ka mums šodien jāatzīst, ka atbalstam jābūt lielākam, un, jo lielāks tas būs, jo lielākas un tālējākas var būt mūsu cerības attiecībā uz Ukrainu.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, neapšaubāmi Eiropas Investīciju banka kopš tās dibināšanas pirms 52 gadiem ir darbojusies veiksmīgi, jo īpaši, lai sasniegtu un nostiprinātu Eiropas Savienības mērķus un finansētu mazos un vidējos uzņēmumus, kas veido Eiropas Savienības uzņēmējdarbības galveno atbalstu un to uzņēmumu galveno atbalstu, kas jāuztur pašreizējās ekonomikas krīzes laikā, lai saglabātu darbavietas un sociālo mieru Eiropas Savienībā.

Kā mēs visi zinām, pašlaik Eiropas Savienība risina Grieķijas krīzi. Protams, es nezinu, vai nākotnes vēsturnieki to dēvēs par „Grieķijas krīzi” vai „finanšu krīzi”, vai varbūt viņi to sauks par „monetāro krīzi”. Bet es zinu to, ka, ja šodien būtu dzīvs *Galileo*, viņš neteiktu ka pasaule griežas — viņš teiktu, ka „pasaules skrien”, jo notikumi skrien līdz ar mums, un kā Eiropas Savienībai mums ir tiem jāseko un jāatrod vajadzīgie risinājumi.

Es domāju, ka šeit ikviens uzskata, ka, ja dzīve Eiropas Savienībā turpināsies mierīgi, mums būs jāpaātrina politiskās un ekonomiskās savienības pabeigšana. Līdz ar to vēlos teikt, ka uzskatu, ka EIB ir kompetence un objektīvas spējas rīkoties aktīvāk, un es ierosinu — un es šo priekšlikumu īpaši adresēju *Olli Rehn* kungam, kuru es ārkārtīgi cīņu par nopietnību, ar kādu viņš ir risinājis dažādus jautājumus, — izskatīt iespēju EIB piešķirt uzdevumu nākotnē novērtēt dalībvalstu kredītreitingu.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējie runātāji pareizi uzsvēra Eiropas Investīciju bankas (EIB) nozīmi. Piemēram, *Kadenbach* kundze norādīja uz tās būtisko ieguldījumu sociālajā konverģencē. Es vēlētos to apskatīt politiskā kontekstā. Mēs izjūtam lielas bažas, redzot, ka arvien vairāk valstīs popularitāti gūst ekstrēmi labējās partijas. Tas ir tāpēc, ka sociālā konverģence Eiropas Savienībā nedarbojas tā, kā mēs visi to būtu gribējuši.

Šie radikālie labējie ļoti bieži ir vilki avju ādās, kas ļauj tiem apslēpt savu lielo un cinisko humānisma nicinājumu. Mans pēdējais piemērs, priekšsēdētāja kungs, — un es apzinos, kāda ir jūsu politiskā virzība, — attiecas uz to, ko tikko izdarīja *Mölzer* kungs. Viņš tikko uzstājās ar jauku un īsu runu, taču vienlaikus viņš nosauca vienu no saviem politiskajiem oponentiem — citiem vārdiem sakot, mani —, par psihopātu. Tā ir Hitlera fašisma valoda. Tas ir veids, kādā šie cilvēki strādā, dēvējot savus politiskos oponentus par briesmoņiem. Es vēlētos jums lūgt veikt atbilstošos pasākumus un es arī vēlētos aicināt EIB darbiniekus turpināt savu darbu, īpaši pārredzamības jomā. Viņiem vajadzētu savu darbību padarīt vēl pārredzamāku, jo šī jaunā pieeja palīdzēs cīnīties pret jauno fašisma uzplaukumu.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ar Eiropas Investīciju bankas 2008. gada pārskatu mēs atzīmējam kādu gadadienu — EIB ir aktīvi veicinājusi mūsu kontinenta ekonomisko attīstību vairāk kā 50 gadus.

Kā Eiropas Savienības bankai, kas izsniedz ilgtermiņa aizdevumus, tai ir izšķirīga nozīme cīņā pret pašreizējo krīzi. Mums vajadzētu izteikt atzinību par reaģēšanas spēju, ko tā ir parādījusi kopš 2008. gada rudens. Tikai 2008. gadā vien EIB izmaksāja par EUR 10 miljardiem vairāk, nekā tā bija paredzējusi.

Kā Parlamenta Reģionālās attīstības komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas locekli mani īpaši interesē EIB atbalsts Eiropas maziem un vidējiem uzņēmumiem. Man šķiet ārkārtīgi svarīgi turpināt attīstīt tādas iniciatīvas kā *JEREMIE*. Uzņēmumiem ir vajadzīgs pašu kapitāls, riska kapitāls, garantijas, aizdevumi un tehniskā palīdzība, kas ierosināta saskaņā ar *JEREMIE*. Pirms gada Overņas reģionā, kas ir daļa no manas „Eiro pārstāvības apgabala” un ko šeit klātesošais *Audy* kungs labi pazīst, uzsāka šo palīdzības mehānismu MVU. Tā kopējā summa ir EUR 25 miljoni, no kuriem EUR 18 miljoni tiek saņemti no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), un tas palīdzēs maziem uzņēmumiem, atbalstīs inovāciju un veicinās krīzes pārvarēšanu.

Man ir prieks redzēt šo konstruktīvo sadarbību starp EIB, Eiropas Investīciju fondu un mūsu vietējām iestādēm. *Maystadt* kungs, es esmu pārliecināta, ka mums jāturpina šāda virzība.

Thijs Berman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, 2008. gadā Eiropā EIB ātri un precīzi reaģēja uz finanšu krīzi, palielinot savu kapitālu un salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem gandrīz divkārtojot ieguldījumus un izmaksas, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tomēr saskaņā ar EIB ārējām pilnvarām EIB nav parādījusi šo steidzamības izjūtu, lai veiktu pretciklisku darbību jaunattīstības valstīs. EIB ir pat ievērojami samazinājusi savus ieguldījumus ĀKK valstīs, Āzijā un Latīņamerikā. Gada pārskatā sāpīgā veidā tiek parādīts tas, ka jaunattīstības valstīs EIB reakcija uz krīzi ir bijusi pārāk lēna.

EIB kā valsts iestādes galvenajam uzdevumam jaunattīstības valstīs nevajadzētu būt tikai ieguldīšanai lielā infrastruktūrā; cits un tikpat svarīgs uzdevums ir nodrošināt kapitālu laikā, kad tā trūkst, atbalstot tirgus, kad privātās bankas to dara negribīgi. Saskaņā ar ārējām pilnvarām EIB vajadzētu vairāk ieguldīt finanšu pakalpojumus, pilsoņiem un MVU piedāvājot labāku piekļuvi aizdevumiem un ietaupījumiem. Tas rada ilgtspējīgu izaugsmi šeit un jaunattīstības valstīs.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirms es sveicu prezidentu *Maystadt* Eiropas Parlamentā un pirms viņu apsveicu gan ar Eiropas Investīciju bankas panākumiem,

gan tās tālejošo uzņēmējdarbības plānu, es vēlētos paust šausmas par vakar Atēnās notikušo uzbrukumu ar aizdedzināšanu trīs maniem līdzpilsoņiem un paust visdziļāko līdzjūtību viņu ģimenēm.

Bez šaubām, pašreizējā ekonomikas krīze ir uzsvērusi Eiropas Investīciju bankas nozīmīgo darbu. EIB sniegtais papildu finansiālais atbalsts ir ļāvis veikt ātrus maksājumus un ir palīdzējis atbalstīt reālo ekonomiku, jo īpaši aizsargājot noderīgus projektus un palīdzot dzīvotspējīgiem uzņēmumiem šajos ārkārtīgi grūtajos laikos.

EIB ir arī bijusi svarīga un izšķirīga nozīme Eiropas konkurētspējas pamatprogrammā, saskaņā ar kuru, izmantojot JASPERS un JEREMIE iniciatīvas, EIB ir veicinājusi tādus instrumentus, kas sniedz vēl būtiskāku atbalstu inovācijai.

EIB nozīme kļūst aizvien svarīgāka ne vien saistībā ar kohēzijas mērķiem, bet arī ar stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu. Paredzams, ka bankas pastāvīgi izstrādātie gudrie finansēšanas mehānisma instrumenti un nesenākā Eiropas vietējā atbalsta enerģētikas jomā jeb ELENA iniciatīva dos izšķirīgu devumu virzībā uz nodarbinātību, veicot svarīgus ieguldījumus tādās nozarēs kā energoapgādes ilgtspēja un drošība, kam ir tieša ietekme uz vietējo ekonomisko attīstību un uz mūsu pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanu.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Prezident *Adamkus*, pēc tam, kad Eiropu skāra finanšu un ekonomikas krīze, Eiropas Investīciju bankas sniegtais atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) kļuva īpaši vajadzīgs. Es uzskatu, ka bankas 2008. gadā pieņemtais lēmums piešķirt MVU par 42 % vairāk aizdevumu nekā iepriekšējos gados, bija pareizs, jo šie uzņēmumi veido 99 % no visiem Eiropas Savienības uzņēmumiem un nodrošina darbavietas 100 miljoniem cilvēku. Ņemot vērā to, ka ekonomikas krīze vēl nav beigusies un ka bezdarba līmenis joprojām palielinās, mums jānodrošina, lai Eiropas Investīciju banka vēl vairāk palielinātu MVU aizņemšanās iespējas, uzlabotu piekļuvi kapitālam un vienkāršotu sarežģītos birokrātiskos noteikumus, lai projektus varētu finansēt ātrāk un efektīvāk, īpaši tajās dalībvalstīs un nozarēs, kuras krīzē cietušas visvairāk. Papildus manis minētajam atbalstam uzņēmumiem Eiropas Investīciju bankai būtu arī jāturpina pievērst ievērojama uzmanība ilgtspējīgas, konkurētspējīgas un drošas enerģētikas infrastruktūras, kā arī saskaņotas transporta nozares infrastruktūras attīstībai.

Proinsias De Rossa (S&D). - Priekšsēdētāja kungs, ja mums nebūtu Eiropas Investīciju bankas, mēs tieši tagad izmisīgi censtos to izveidot. Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu būtiski palielināt aizdevumu apjomu un arī atbalstu bankas uzdevumu, palīdzot jaunattīstības valstīm ārpus ES.

Tomēr, manuprāt, mēs izšķiežam šo vērtīgo resursu, neizmantojot tās kompetenci plašākas finanšu krīzes mērogā. Mums ir steidzami vajadzīgs Eiropas mehānisms, lai nodrošinātu finansiālu stabilitāti. Izveidojot ieguldījumu fondu, kā ierosinājusi Eiropas Sociālistu partija, mēs nodrošinātu, ka dalībvalstis, kas cieš no negodīgu spekulantu uzbrukumiem, varētu saņemt atbalstu bez vajadzības tiešā veidā vērsties pie nodokļu maksātājiem un varētu nodrošināt zemākus starpības periodus. Tas skaidri parādītu tirgum un īpaši negodīgiem spekulantiem, ka mēs negatavojamies atļaut sagraut un iznīcināt nevienu dalībvalsti, kā tas pašlaik notiek ar Grieķiju un, iespējams, notiks ar citām dalībvalstīm, arī ar manu valsti Īriju.

Corina Crețu (S&D). - (RO) Krīzes apstākļos Eiropas Investīciju bankai ir izdevies ātri mainīt savas prioritātes attiecībā uz aizdevumu piešķiršanu, lai nodrošinātu atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas visvairāk pakļauti krīzes radītajiem riskiem un ar kreditēšanu saistītajām lielākajām izmaksām. Ir svarīgi, lai mēs redzētu, kādā apjomā banka var nodrošināt līdzfinansējumu projektiem, ko finansē no struktūrfondiem dalībvalstīs austrumos, jo, kā jums zināms, daudzi MVU un vietējās iestādes saskaras ar lielām grūtībām, lai piekļūtu Eiropas fondiem, kuriem nav pieejams līdzfinansējums finanšu un banku tirgū.

Es uzskatu, ka, lai atbalstītu kohēziju un novērstu ekonomiskās un sociālās lejupslīdes turpināšanos, nākamajā periodā bankas darbībai jābūt vērstai uz valstīm, kuras smagi skārusi krīze un kuras nespēj dot sākuma impulsu savai ekonomikai.

Eiropas Investīciju bankai ir īpaša vieta finanšu mehānismā, kas pieejams ES, lai atjaunotu ekonomisko izaugsmi. Tādēļ es atbalstu ieteikumu, ka ES kā juridiska vienība varētu kļūt par bankas akcionāru līdzās dalībvalstīm, kas palīdzētu nostiprināt sadarbību.

Priekšsēdētājs. - Es uz pus minūti došu vārdu *Mölzer* kungam, kuram šķita, ka cits deputāts savā runā atsaucās uz viņu.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt personisku paziņojumu saskaņā ar Reglamenta 151. punktu pēc nopietniem apvainojumiem, kurus pret mani savā runā izteica *Martin* kungs.

Jānorāda, ka es nevēlos būt nekādā sakarā ar šo Parlamenta deputātu. Viņa politiskā pieeja ir plašsaziņas līdzekļos apsūdzēt savus kolēģus, apsūdzēt visu Parlamentu un apgalvot, ka Parlamenta ierēdņi ir slinki, neko nedara un ir nespējīgi. Es nerunāšu ar personu, kurš izmanto slepenā dienesta paņēmienus, piemēram, atslēgas cauruma kameras, miniatūras kameras un citu apslēptu aprīkojumu, lai izspiegtu cilvēkus. Es ar viņu šodien neesmu runājis un es to nedarīšu arī turpmāk. Es nevēlos būt nekādā saistībā ar šāda veida personu. Es noraidu *Martin* kunga apgalvojumu, un, manuprāt, viņam tas ir jāatsauc.

Priekšsēdētājs. – *Mölzer* kungs, jūsu vārdi tādēļ ir ierakstīti šodienas sēdes stenogrammā.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Iesākumā es vēlos apsveikt Eiropas Investīciju banku par tās pieliktajiem pūliņiem, lai sasniegtu Kopienas mērķus. Šai iestādei ir un būs svarīga nozīme pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes laikā.

Konverģences mērķis saņem ievērojamu atbalstu no struktūrfondiem un kohēzijas fondiem, jo tas ir viens no bankas galvenajiem mērķiem. Ar EUR 21 miljardu, kas ir aptuveni 41 % no EIB aizdevumu kopsummas Eiropas Savienībā, ir finansēti aizdevumi projektiem, kuru pamatā ir šis mērķis. Es uzskatu, ka nabadzīgākus reģionus nevar attīstīt, kamēr nav izveidota infrastruktūra, kas nodrošina pieejamību, kā arī pareiza sociālā un izglītības infrastruktūra, pamatojoties uz visiem Eiropas Savienības pilsoņiem kopīgiem standartiem.

Tādēļ es pašlaik mudinu Eiropas Investīciju banku turpināt pasākumus, kuru mērķis ir ekonomikas un sociālās kohēzijas veicināšana Eiropas Savienībā, un pasākumus cīņai pret finanšu krīzi, palielinot...

(*Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju*)

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Eiropas Investīciju bankai ir ļoti liela nozīme, palielinot konverģences līmeni visā Eiropas Savienībā, kas ir būtisks ieguldījums ekonomiskās recesijas laikā, kas ir smagi skārusi ieguldījumus, īpaši publiskajā infrastruktūrā.

Es uzskatu, ka EIB ir ļoti ātri reaģējusi uz krīzes radītajām problēmām, piemēram, piešķirot finansējumu Rumānijai, kas 2009. gadā kopumā veido gandrīz EUR 1,5 miljardus. Šie aizdevumi izceļ bankas līdzdalības daudzveidību, lai paātrinātu attīstības atšķirību novēršanu periodā pēc pievienošanās.

Kā jau sacīja mani kolēģi deputāti, ievērojama aizdevumu daļa ir paredzēta MVU atbalstam. Es uzskatu, ka šo uzņēmumu piekļuves uzlabošanai kapitālam var būt svarīga nozīme, lai veicinātu Eiropas ekonomiku un cīnītos pret bezdarbu. Šajā saistībā būtu lietderīgi katru gadu veikt novērtējumus par šo aizdevumu pieejamību un efektivitāti, lai nodrošinātu labāku pārredzamību attiecībā uz to galamērķi un uzlabotu administratīvo procesu.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, mums vajadzētu izteikt atzinību par Eiropas Investīciju bankas lielo nozīmi, atjaunojot mūsu ekonomiku šajā grūtajā laikā, ar ko saskaras lielākā daļa mūsu valstu. Konkrēts piemērs ir mana valsts, Lietuva. EIB ir nozīme valsts atbalsta paketē, īpaši attiecībā uz mazo un vidējo uzņēmumu finansēšanas uzlabošanu, taču arī atjaunojamo enerģijas avotu un transporta projektu finansēšanu.

Tomēr es vēlētos mudināt Eiropas valdības nodrošināt EIB ar lielākā aizdevumu sniegšanas iespējām mūsu kaimiņiem, sevišķi austrumos, kuri arī cieš no krīzes sekām un kuriem ļoti vajadzīgi aizdevumi un ieguldījumi. Īpaši vajadzīgi ir ieguldījumi svarīgajās nozarēs, piemēram, transporta, vides nozarē un arī, kas nav mazāk nozīmīgi, — enerģētikā. Enerģētika ir īpaši svarīga, jo sevišķi zinot, kādas ir enerģētikas infrastruktūras problēmas, kas...

(*Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.*)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos piebalsot labvēlīgajiem pateicības vārdiem *Maystadt* kungam un Eiropas Investīciju bankai, kā arī *Deutsch* kungam, kurš sagatavoja šo ziņojumu.

Debašu laikā var faktiski saskatīt divus mērķus: pirmkārt, attīstību un, otrkārt, stabilizāciju, vai arī otrādi — secība nav svarīga. Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs mēs galvenokārt domājam par attīstību kohēzijas jomā. Šajā saistībā es vēlos īpaši uzsvērt uzdevumu, ko var veikt, finansējot mazo un vidējo uzņēmumu nozari. Mēs jau Lisabonas programmā esam norādījuši, ka bez mazo un vidējo uzņēmumu nozares un bez reģionālas sadarbības nebūs iespējams attīstīt kohēziju.

Mums ir valstis ārpus Eiropas Savienības, kuras ir Eiropas Savienības kaimiņvalstis, Austrumu partnerības valstis, kurās bez Eiropas Investīciju bankas palīdzības — par to runāja arī *Kowal* kungs, kā arī *Andrikiene* kundze —, nebūtu iespējams...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Paul Rübige (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Maystadt* kungs, es gribētu zināt, kāda ir Bāzeles III diskusijas ietekme uz banku un jo īpaši uz Eiropas Investīciju fondu (EIF)? Vai uzskatāt, ka mums ir vajadzīgā kredībspēja, lai nodrošinātu efektīvu atbalstu ekonomikas krīzē, vai arī uzskatāt, ka mūsu kredībspēja ir jāuzlabo? Kādas iespējas redzat turpmāk, lai tādās krīzēs, kādu pašlaik piedzīvojam, darītu pieejamu lielāku riska kapitālu? EIF atbalsts grūtos laikos ir ļoti svarīgs, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Es vēlētos pateikties Eiropas Investīciju bankai (EIB) par tās veiksmīgo sadarbību ar EIF un par to, ka tā ir panākusi lielu progresu, pievēršot uzmanību maziem un vidējiem un uzņēmumiem, un jo īpaši — Eiropas komunikāciju tīkliem.

Philippe Maystadt, Eiropas Investīciju bankas prezidents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem runātājiem par viņu komentāriem. Protams, daļu izvirzīto jautājumu vajag apspriest sīkāk. Es šeit varu sniegt tikai dažas atbildes, un es nošķiršu jautājumus, kas attiecas uz mūsu darbības prioritātēm, no vienas puses, un jautājumus, kas vairāk saistīti ar uzraudzību un pārvaldību, no otras puses.

Saistībā ar mūsu darba prioritātēm — viena no tām piesaistīja daudzu jūsu uzmanību, un tas ir atbalsts, kas jāsniedz maziem un vidējiem uzņēmumiem. To sevišķi uzsvēra *Győri* kundze un *Schmidt* kungs. Es domāju, ka viņiem ir patiešām taisnība, uzsverot atbalsta nozīmi MVU.

Kā jums noteikti zināms, 2008. gadā mēs ieviešām jaunu produktu maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzētiem aizdevumiem bankām, kas mums ļauj efektīvāk uzraudzīt mūsu aizdotos līdzekļus. Tādēļ varu teikt, ka kopš 2008. gada pēdējā ceturkšņa līdz 2009. gada beigām mēs parakstījām aizdevumus EUR 21 miljardu vērtībā, no kuriem EUR 16 miljardi ir faktiski iztērēti. Turklāt pagājušā gada beigās vairāk kā 90 % šo līdzekļu jau bija faktiski aizdoti maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Tādēļ es uzskatu, ka šādā veidā ar komercbanku palīdzību mēs varam nodrošināt ievērojamu atbalstu, kā starpniekus izmantojot, kā uzsvēra *Győri* kundze, ne vien tradicionālās komercbankas, bet arī reģionālās bankas un krājbankas. Mēs esam dažādojuši mūsu starpnieku veidus.

Mēs arī mēģinām strādāt ciešā sadarbībā ar mūsu meitasuzņēmumu, Eiropas Investīciju fondu, īstenojot apvienotus pasākumus, jo šis fonds spēj nodrošināt garantijas MVU piešķirtajam kredītfondam. *Auconie* kundze minēja ļoti konkrētu šīs līdzdalības piemēru, un es esmu pateicīgs par viņas pausto atbalstu šajā saistībā.

Otrā darba prioritāte, kas piesaistīja jūsu interesi, protams, ir konverģence, un es varu apstiprināt, ka Eiropas Investīciju banka cenšas vēl aktīvāk darboties tā dēvētajos konverģences reģionos. Tādējādi jūs redzēsiet, ka 2009. gadā mūsu aizdevumu apjoms palielinās vairāk jaunajās dalībvalstīs nekā vecajās. Tā ir daļa no mūsu apņēmīgajiem centieniem mēģināt palīdzēt samazināt atšķirības starp dalībvalstīm, jo tas patiešām ir konverģences gars.

Šajā saistībā, kā īpaši uzsvēra *Kadenbach* kundze un *Czarnecki* kungs, ir svarīgi, lai būtu laba sadarbība ar Komisiju attiecībā uz struktūrfondu izlietojumu, un es varu sacīt, ka šajā gadījumā tas patiešām tā ir.

Turklāt kopā ar Komisiju mēs esam pabeiguši vairākas kopīgas programmas: *JASPERS*, lai nodrošinātu tehnisko atbalstu tādu projektu sagatavošanai, kuriem būtu tiesības pretendēt uz atbalstu no struktūrfondiem, *JEREMIE*, kas ir oriģināla ideja, kuras mērķis ir pārveidot struktūrfondus par apgrozības tipa finanšu instrumentiem (mēs varam vairākkārt izmantot vienu un to pašu summu), un, visbeidzot, *JESSICA*, kas ir tāda pati ideja izmantot struktūrfondus pilsētu atjaunošanas jomas finansēšanai.

Darbības trešā prioritāte ir enerģētika un cīņa pret klimata pārmaiņām. Mums varbūt būs iespēja apspriest šo jautājumu plašāk, taču es varu apliecināt, ka doma ir vairāk uzsvērt atjaunojamās enerģijas veidus un energoefektivitāti saskaņā ar stratēģiju, kas pieņemta Eiropas līmenī.

Lamberts kungs minēja skaitļus laika periodam no 2002. līdz 2008. gadam, bet, ja apskatīsiet jaunākos skaitļus, īpaši no 2009. gada, jūs redzēsiet, ka notiek šīs attiecības apvēršanas process, jo 2009. gadā mēs atjaunojamās enerģijas projektiem piešķirām vairāk nekā EUR 4 miljardus, kas ir vairāk nekā 70 % no mūsu finansējuma elektrības ražošanai.

Tātad nolūks ir turpināt šo attiecības apvēršanu, nodrošinot vairāk līdzekļu atjaunojamiem enerģijas veidiem un energoefektivitātei, un šajā saistībā es vēlētos pateikties *Stavrakakis* kungam, kurš savā runā norādīja uz

ELENA programmu, kas arī ir kopīga programma ar Komisiju, un tās mērķis ir nodrošināt tehnisko palīdzību energoefektivitātes jomā.

Vēl, runājot par enerģētiku, es vēlētos pateikt *Benarab-Attou* kundzei, ka mēs ņemam vērā katras dalībvalsts izvēli attiecībā uz politikas jomu kombināciju. Ja dalībvalsts izlemj izmantot kodolenerģiju, EIB uzdevums nav tam pretoties, taču es varu apstiprināt, ka Jordānijas gadījumā mēs vienīgi apspriedām atjaunojamo enerģijas veidu finansēšanu.

Tagad es īsumā runāšu par dažiem jautājumiem attiecībā uz uzraudzību un pārvaldību. Saistībā ar pārraudzību — par to runāja *Audy* kungs — viņš zina, kāda ir mūsu nostāja; mēs esam pilnīgi atvērti, mūs jau lielā mērā uztrauga neatkarīga revīzijas komiteja, Eiropas Revīzijas palāta, kad mēs izmantojam Eiropas budžetu, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) un Eiropas Ombuds. Es domāju, ka mēs jau esam visuzraudzītākā starptautiskā finanšu iestāde.

Ņemot to vērā, es atzīstu, ka būtu noderīgi, ja tiktu uzraudzīta banku darbība, un tādēļ mēs esam pilnīgi atvērti priekšlikumiem par šo tematu, jo sevišķi jauno Eiropas Banku iestādi.

Attiecībā uz Bāzeli III es vienkārši varu pateikt *Rübig* kungam, ka mēs rūpīgi sekojam šim darbam. Ir pārargri paust viedokli par tā iespējamo ietekmi, jo mēs esam tikai apspriežu posmā par Bāzeli III, un vēl nav izlemts par parametriem.

Attiecībā uz ārzonas finanšu centriem vēlos pateikt *Geier* kungam, ka tas ir temats, kurā esam ļoti ieinteresēti. Ja viņš vēlas, mēs varētu sīkāk izskaidrot mūsu jauno politiku, taču galvenais uzdevums ir novērst izvairīšanos no nodokļiem, ja tiek izmantoti ārzonas finanšu centri.

Visbeidzot, par konkrētu jautājumu, par ko runāja *Schmidt* kungs. Viņam ir taisnība, mums joprojām ir jāpanāk zināms progress attiecībā uz dzimumu līdztiesību. Viņa minētais skaitlis attiecas tikai uz vadības darbiniekiem. Ir tiesa, ka mums ir pārāk maz sieviešu EIB vadībā. Mēs esam īstenojuši rīcības plānu un ceram dažu nākamo gadu laikā labot šo situāciju, taču es vēlos viņam apliecināt mūsu vēlmi šajā saistībā; mēs vēlamies uzlabot situāciju, kas pašreizējā formā faktiski ir nepieņemama.

Olli Rehn, Komisija. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, es vēlos jums visiem pateikties par ļoti profesionālām un konstruktīvām debatēm un *Deutsch* kungam par viņa izcilo ziņojumu.

Par šo tematu es vēlos pateikt trīs lietas. Pirmkārt, esmu pārliecināts, ka šīs debates un ziņojums būs kā stabils pamats tam, lai tiktu ātri pieņemtas Eiropas Investīciju bankas ārējās pilnvaras. Tas mums ir svarīgi, lai varētu nodrošināt ES ārpolitikas un attīstības sadarbības kopējo mērķu efektīvu īstenošanu.

Otrkārt, Eiropas Investīciju banka ir ļoti svarīgs Eiropas Komisijas partneris, īpaši, ja vēlamies sasniegt „Eiropa 2020” mērķus, sevišķi ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības jomās. EIB rokās ir atslēgas uz infrastruktūras, inovāciju un mazo uzņēmumu attīstību, un šajā jautājumā mēs cieši un nepārtraukti sadarbojamies.

Saprotams, ka daudzi no jums ir atsaukušies uz situāciju Grieķijā. Vakar Komisijas vārdā es paudu līdzjūtību to cilvēku radniekiem un draugiem, kuri vardarbības rezultātā Atēnās zaudēja dzīvības. Kaislīgas debates ir demokrātijas daļa, taču vardarbība nav pieļaujama, un šāda veida rīcība ir ļoti stingri jāiegrožo.

Komisija ir aktīvi iesaistījusi Grieķijas ekonomikas stabilizācijas programmas izstrādē un milzīgas finansiālas glābšanas paketes pieņemšanā, lai atbalstītu finanšu stabilitāti eiro zonā un nodrošinātu Grieķijas ekonomikas stabilitāti. Pagājušās nedēļas beigās mēs ierosinājām Eurogrupai milzīgu finansiālas glābšanas paketi un stabilizācijas programmu, kuru kopējā vērtība ir EUR 110 miljardi. Pagājušajā svētdienā Eurogrupas finanšu ministri pieņēma lēmumu, atsaucoties uz Komisijas, ECB un SVF priekšlikumu. Tas bija grūts, taču vienlaikus vajadzīgs un atbildīgs lēmums. Tagad ir ārkārtīgi svarīgi, lai visi valstu parlamentu ātri pieņemtu savus lēmumus. Es, piemēram, esmu pārliecināts par jūsu atbalstu šī mērķa sasniegšanai.

Runa nav tikai par Grieķiju, bet gan visas eiro zonas ekonomikas stabilitāti. Ir būtiski apturēt krīžu ugunsgrēku Grieķijā, pirms tas kļūst par mežu ugunsgrēku, kas izplešas visā Eiropā. Es esmu pārliecināts, ka mēs to varam izdarīt, taču tas nozīmēs atbildīgu rīcību. Tagad nav laika gūt popularitātes punktus — ir laiks rīkoties atbildīgi un apņēmīgi. Euro nav tikai tehnisks pasākums — iespējams, tas ir Eiropas Savienības vissvarīgākais kopīgais politiskais projekts.

Tamás Deutsch, referents. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, prezident *Maystadt*, komisār *Rehn*, lūdzu, ļaujiet man pateikties saviem kolēģiem deputātiem, prezidentam un komisāram par šīm vērtīgajām debatēm.

Pirms balsošanas, lūdzu, ļaujiet man izteikt trīs piezīmes pēc vairāku mēnešu visaptverošiem un, manuprāt, vērtīgiem sagatavošanas darbiem. Kā pirms vairākiem gadsimtiem sacījis *Montecuccoli*, veiksmīgam karam, lai veiksmīgi karotu, vajadzīga nauda, nauda un vēlreiz nauda. Ir skaidrs, ka, lai atrisinātu ekonomikas problēmas, kas skar mūsu visus, mums vajadzīgas jaunas darbavietas, jaunas darbavietas un vēlreiz jaunas darbavietas. Ir svarīgi, ka Eiropas Investīciju banka vienmēr ir uzskatījusi, ka tas ir būtisks mērķis, un šodienas debates arī atkārtoti apliecina mums visiem, ka tā turpinās strādāt, sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, Komisiju un Padomi, lai tiektos šo mērķu virzienā.

Man šķiet, ka ir svarīgas manu kolēģu paustās piezīmes, mudinot Eiropas Investīciju banku lielāku uzmanību pievērst tām dalībvalstīm, kuras krīze skārusi vissmagāk. Es uzskatu, ka arī šajā saistībā mēs klauvējam pie atvērtām durvīm.

Pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais, — attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas ārējām pilnvarām, es domāju, ka ir arī svarīgas šeit plenārsēdes debatēs izteiktās piezīmes, uzsverot atbalsta un kredītu nodrošināšanas nozīmi Eiropas valstīm, kas robežojas ar Eiropas Savienību. Tika pieminēta Ukraina, kā arī Balkānu reģioni. Es tam piekrītu. Kā pēdējo, bet ne mazāk svarīgo, ļaujiet debates beigās minēt divu kungu vārdus. Šādos gadījumos uzslavas parasti tiek iestāžu vadītājiem. Es, protams, vēlos apsveikt prezidentu *Maystadt* par viņa līdzšinējo darbu, bet, lūdzu, ļaujiet man arī pateikties par darbu *de Crayencour* kungam un *Brito* kungam, kuri bija lieliski Eiropas Parlamenta partneri. Visbeidzot, ļaujiet pateikties kolēģiem deputātiem par sadarbību. Tie bija kopīgi centieni, un arī panākumi ir kopīgi.

Priekšsēdētājs. – *Hans-Peter Martin* ir lūdzis uzstāties personiskas atsaukšanās dēļ. Viņa tautietis *Mölzer* kungs norādīja uz *Hans-Peter Martin*, viņa pagātni un uzvedību, un tādēļ saskaņā ar Reglamenta 151. punktu viņam ir tiesības atbildēt.

Šīs runas par personiskām norādēm nedrīkst pārvērsties par galda tenisa spēli, kurā viena persona atsauca uz otru, un otra atsauca uz pirmo; tādēļ pēc *Martin* kunga runas es uzskatīšu, ka šis jautājums ir pilnībā atrisināts. *Martin* kungam tiks dots minūti ilgs uzstāšanās laiks, un es viņu lūdzu stingri ievērot 151. punktu un paziņojumu, ka tieši pēc minūtes es viņu pārtraukšu.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, skumji, ka man tas jāpiemin plenārsēdē. Man jums jāsaka — tas, ko teica *Mölzer* kungs, nav taisnība. Pa ceļam uz šejieni viņš patiešām mani nosauca par psihopātu. Pēdējos gados viņš man bieži ir teicis, ka man jāapmeklē psihiatrs. Tas ir veids, kā darbojas radikāli labējie. Pagājušajā gadā sociāldemokrātiskās grupas vadītājs teica: „Es uzskatu, ka *Hein-Christian Strache* ir nacists”. Tas ir cilvēks, kura partijai ir piederīgs *Mölzer* kungs un ar kuru viņš cieši sadarbojas.

Es patiešām uzskatu, ka, pamatojoties uz to, ko šeit esam atkārtoti pieredzējuši, mums vajadzētu apspriest ne tikai ekonomikas krīzi, finanšu krīzi un to, ko pašlaik var dēvēt par naudas karu. Mums arī vajadzētu apskatīt ekstrēmi labējo spēku bīstamo izplatīšanos. Ja jūs sēdētu šeit, aizmugurē, priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā jūsu politisko pagātni, jūs atzītu bīstamās tendences, kas atkal parādās Ungārijā, Austrijā un citur. Tās jāaptur, pirms kļūst nekontrolējamas.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Eiropas Investīciju bankai ir ārkārtīgi liela nozīme attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri mēģina izdzīvot pašreizējā ekonomikas krīzē. Mazie un vidējie uzņēmumi nodrošina 70 % darbavietu Eiropā, un tādēļ tiem ir galvenā nozīmē Eiropas ekonomikas darbībā.

Lielākās grūtības, ar ko saskaras šie uzņēmumi, ir piekļuve finansējumam un kapitālam. EIB galvenā nozīme attiecībā uz atbalsta sniegšanu maziem un vidējiem uzņēmumiem ir jāvērtē atzinīgi un ir jāatbalsta bankas centieni. Laika posmā no 2008. līdz 2011. gadam maziem un vidējiem uzņēmumiem ir paredzēti EUR 30 miljardi, un 2009. gadā no EIB finansējuma labumu guva vairāk nekā 50 000 uzņēmumu Eiropas Savienībā.

Es atzinīgi vērtēju ziņojumā paustos ieteikumus attiecībā uz pārredzamības uzlabošanu sistēmai, saskaņā ar kuru, izmantojot EIB finanšu starpniekus, tiek nodrošināti aizdevumi. Finanšu starpniekiem šie aizdevumi ir jānodod maziem uzņēmumiem. Lai nodrošinātu šo aizdevumu efektivitāti, ir jāuzlabo bankas pārraudzības sistēma attiecībā uz šiem aizdevumiem.

Jim Higgins (PPE). - Es ļoti augstu vērtēju nepārtraukto atbalstu, ko ekonomikas krīzes laikā Īrijai pauž Eiropas Investīciju banka (EIB). EIB ir apbrīnojami reaģējusi uz nopietnajiem likviditātes ierobežojumiem un stingrajiem kredīvēšanas nosacījumiem, kas radījuši nopietnas mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansēšanas problēmas un arvien mazāku uzticību finanšu tirgiem. EIB ir arī veikusi svarīgu uzdevumu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānā, īpaši attiecībā uz lielāku finansējumu MVU, enerģijai no atjaunojamajiem avotiem un tīriem transporta veidiem. Ir būtiski, lai EIB savā MVU kredīvēšanas politikā drosmīgāk uzņemtos risku, lai ļautu MVU piekļūt kapitālam projektos, kuros jāuzņemas risks. Pagājušajā gadā EIB Īrijai sešām operācijām nodrošināja EUR 1,02 miljardus, kas ir augstākais jebkad sasniegtais līmenis Īrijā. Es atzinīgi vērtēju to, ka bankām, kuras darbojas kā starpnieki, līgumā ir noteikts pienākums aizdot MVU vismaz divkārt lielāku summu no EIB izsniegtā aizdevuma, lai nodrošinātu, ka labums, kas gūts no EIB finansējuma, tiek nodots MVU. Tomēr šie noteikumi ir cieši jāuzrauga, jo daudziem MVU Īrijā ir grūtības aizņemties no tām Īrijas bankām, kuras saņēmušas EIB aizdevumus.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropas Investīciju banka 2008. gadā atzīmēja savu 50. gadadienu. Šajā laikā tā ir ievērojami veicinājusi integrācijas attīstību, līdzsvarotu un ilgstošu attīstību, kā arī ekonomisko un sociālo kohēziju, atbalstot ieguldījumu projektus Eiropā un aizdodot valsts un privātajam sektorim, kas veikts, izmantojot finanšu tirgus, kā arī savus līdzekļus. Tajā pašā 2008. gadā arī sākās pasaules finanšu un ekonomikas krīze, kas sagrāva Eiropas ekonomiku. Ņemot vērā ierobežoto likviditāti, stingrāku banku aizdošanas politiku un kapitāla ierobežojumus, Eiropas Investīciju banka glāba daudzus apdraudētus ieguldījumus un projektus. Reaģējot uz krīzi, EIB 2008. gadā būtiski palielināja aizdošanas apjomu uzņēmumiem. Tas bija ārkārtīgi svarīgi, īpaši mazo un vidējo uzņēmumu nozarei, ko krīze skāra sevišķi smagi. Bieži saskaroties ar nopietniem ierobežojumiem, lai piekļūtu kapitālam no bankām, kuras bija iestigušas problēmās, EIB bija pēdējā cerība. EIB pozitīvā nozīme krīzes laikā ir neapstrīdama. Tomēr ir vērts domāt par to, kā bankas rīcībā esošos resursus varētu izmantot vēl labāk. Labākais veids, kā to panākt, ir sarežģītās birokrātijas vienkāršošana un skaidru procedūru izveide.

4. Janvārī un martā notikušie nežēlīgie slaktiņi Nigērijā, Džosas apkaimē (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par janvārī un martā notikušajiem nežēlīgajiem slaktiņiem Nigērijā, Džosas apkaimē.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Dziļās skumjās mēs uzzinājām, ka vakar miris bijušais prezidents Umaru Musa Yar'Adua. Viņš deva ievērojamu ieguldījumu Nigērijas politiskajā un demokrātiskajā dzīvē un ar savu politiku veicināja stabilitāti šajā Rietumāfrikas reģionā.

Saskaņā ar Konstitūciju prezidenta pienākumu izpildītājs G. Jonathan automātiski kļūst par pilntiesīgu prezidentu. Mēs saprotam, ka viņš tuvākajā laikā, iespējams, šovakar, nodos zvērestu Nigērijas augstākajam tiesnesim. Viņam savukārt vajadzēs pieņemt valsts ziemeļu viceprezidenta zvērestu, kas paver jaunu skatījumu uz politisko ainu Nigērijā.

Eiropas Savienība ir bijusi uzticama Nigērijas partnere un sniegusi stingru un konstruktīvu atbalstu nesējos grūtajos politiskās nenoteiktības mēnešos. Vardarbīgie konflikti Džosā un apkārtnē ciemos šī gada janvārī un martā, kuru laikā tika ziņots par simtiem noslepkavotu vai smagi ievainotu iedzīvotāju, ir bijuši sevišķi postoši. Tūkstošiem cilvēku ir palikuši bez pajumtes un pašlaik atrodas nometnēs.

Es pilnībā pievienojos godājamo deputātu paustajām bažām par masu slaktiņiem Džosā un vēlos apgalvot, ka tie izsauca apņēmības pilnu ES reakciju.

Tiklīdz parādījās ziņas par notikumiem janvārī un martā, Komisija sazinājās ar Starptautisko Sarkano Krustu Nigērijā un citām vietējām aģentūrām, kuras apstiprināja, ka lielākās daļas upuru humānās vajadzības tiek apmierinātas un ka slimnīcas spēj tikt galā ar cietušo pieplūdumu. ES bija viena no pirmajām Nigērijas starptautiskajām partnerēm, kas publiski puda savus uzskatus par vardarbību.

Janvārī Augstā pārstāve/priekšsēdētāja vietniece Catherine Ashton kopā ar Hillary Clinton, David Miliband un Bernard Kouchner publicēja kopīgu paziņojumu, paužot dziļu nožēlu par vardarbību un traģiski bojāgājušajiem. Visas puses tika mudinātas izrādīt savaldību, meklēt mierīgus līdzekļus domstarpību risināšanai un federālā valdība tika aicināta saukt pie atbildības vardarbībā vainīgos. ES pieņēma turpmākās deklarācijas par Nigēriju februārī un martā; tās veica diplomātisku demaršu ar Nigērijas Ārlietu ministriju, lai paustu neseno vardarbības uzliesmojumu nosodījumu.

ES pieprasīja, lai Nigērijas federālā valdība veic pilnu nesenās vardarbības cēloņu izpēti un sauc pie atbildības tās izraisītājus. Pēdējos 10 gados vardarbīgos konfliktos Nigērijā gājuši bojā vairāk kā 14 000 cilvēku un tie atstājuši vairāk kā trīs miljonus valsts iekšienē pārvietotu cilvēku.

Nav iespējams nolikt musulmaņu vai kristiešu kopienas agresora vai upura lomā, jo vēsturiski tās diemžēl ir bijušas abās pusēs. Tomēr ir acīmredzams, ka konflikts vienmēr ietver ārkārtīgi nabadzīgus cilvēkus. Konfliktus, kuriem piedēvē reliģisku motivāciju, bieži izraisa citi cēloņi, tostarp tradicionālo vadoņu konflikti, kopienu cīņa par zemi un resursiem, iekšpolitiskās cīņas un spriedze starp štatu un federālajām valdībām. Reliģiskās atšķirības bieži uzkurina un paplašina pastāvošās atšķirības, novedot pie lielākām sadursmēm.

ES veiktie pasākumi Nigērijā apvieno diplomātiju un ilgtermiņa attīstības sadarbību. Mēs atbalstām attīstības sadarbību Nigērijā ar EAF līdzekļiem. Divas vissvarīgākās nozares ir miers un drošība, pārvaldība un cilvēktiesības. Mēs arī aktīvi veicinām mieru un drošību regulārā politiskā dialogā ar Nigēriju saskaņā ar Kotonū nolīgumu un iesaistāmies regulārā dialogā ar Nigēriju par cilvēktiesībām un demokrātijas principiem, tostarp etnisko, reliģisko un rasu diskrimināciju.

Visbeidzot, es uzskatu, ka mums ir svarīgi arī turpmāk pievērst uzmanību jautājumam par vardarbības atkārtošanos starp kopienām Nigērijā. Es ierosinu to noteikt kā prioritāti dialogam nākamajā ES–Nigērijas ministru sanāsmē šī gada rudenī.

Gay Mitchell, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos pievienoties komisāra kungam, izsakot līdzjūtību Nigērijas tautai sakarā ar prezidenta *Umaru Yar'Adua* nāvi.

Nesenie vardarbības uzliesmojumi Nigērijā simbolizē plašāku problēmu, ar ko sastopas šī valsts. Incidenti, kas notika Džosā, pilsētā ar vardarbības vēsturi, ir ļoti satraucoši. Pilsēta atrodas islāmisko ziemeļu un kristīgo dienvidu krustpunktā, un šis fakts līcis daudziem uzskatīt, ka incidenti balstās tikai uz reliģisko naidu.

Mūsu kopējā rezolūcijas priekšlikumā mēs aicinājām plašāk izpētīt konflikta galvenos cēloņus. Būdam no Īrijas, es zinu, ka pārkāpumi cilvēku runāja par Ziemeļīrijas konfliktu kā par konfliktu starp katoļiem un protestantiem, kamēr faktiski tā bija daudz niansētāka lieta un problēmas saknē bija daudz nopietnāki jautājumi, tostarp civiltiesību jautājumi.

Mums kategoriski jāizvairās no vienkāršotiem apgalvojumiem, ka šie nežēlīgie slaktiņi ir tikai reliģiskā naida rezultāts. Pirms mēs izdarām secinājumus, jāņem vērā sociālie, politiskie un ekonomiskie faktori. Hausu un beromu tautu etniskā sāncensība arī jāatzīst par vardarbības faktoru. Slepavību rokraksts un sekas līdzinās iepriekšējām sadursmēm 2001., 2004. un 2008. gadā. Vardarbība ir izmantota pagātnē, lai risinātu domstarpības, un tā atkal ir uzvarējusi dialogu.

Ļoti sarūgtinoši, ka tādai valstij kā Nigērija, kas ir astotā lielākā naftas ražotāja pasaulē, ir tik liela iedzīvotāju daļa, kas dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Tikai nodrošinot mieru un drošību, demokrātiju un politisko stabilitāti, Nigērija var izkļūt no nabadzības un radīt bagātību un sociālo taisnīgumu, kas savukārt atvērīs cilvēkus no vardarbības kā konfliktu risināšanas līdzekļa.

Es aicinu Komisiju turpināt dialogu ar Nigēriju saskaņā ar Kotonū nolīgumu, lai izpētītu šī konflikta pamatcēloņus un sniegtu visu vajadzīgo palīdzību, nodrošinot, ka šie slaktiņi neatkārtojas.

Thijs Berman, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Mūsu S&D grupa pievienojas komisāram *O. Rehn*, izsakot līdzjūtību sakarā ar Nigērijas prezidenta *Umaru Yar'Adua* nāvi.

Vardarbība starp musulmaņu un kristiešu iedzīvotājiem Džosā, Nigērijā, šī gada janvārī un martā, parāda šī reģiona saspringto un eksplozīvo stāvokli. Lai gan acīmredzamais iemesls šķietami slēpjas reliģiskajā dimensijā, mums jāpievērš uzmanība arī citiem iemesliem, kā pareizi norādīja arī mans kolēģis *Mitchell* kungs. Vissvarīgākais, ka reģions cieš no resursu nepietiekamības un dažādu grupu nevienlīdzīgas piekļuves šiem resursiem. Arī cīņa par auglīgu lauksaimniecībā izmantojamo zemi ir svarīgs pamatcēlonis vardarbīgajiem konfliktiem starp kristiešiem un musulmaņu ienācējiem. Vietējie lauksaimnieki jūtas apdraudēti, jo ienācēji meklē ganības saviem ganāmpulkiem.

Tādēļ mēs aicinām plašāk izpētīt šī konflikta cēloņus. Ja nekas netiks darīts nabadzības un diskriminācijas labā, šīs sadursmes turpināsies. Tas nozīmē, ka visiem iedzīvotājiem vajadzīgas vienādas iespējas un vienlīdzīga piekļuve svarīgajiem labumiem — tādiem kā pienācīga izglītība vai piekļuve politiskajai varai. Ilgtermiņa un noturīgu risinājumu var rast tikai tad, ja ņem vērā visus šos faktorus. Mēs pieprasām godīgu un pārredzamu vardarbības izraisītāju sodīšanu, bet esam šokēti, dzirdot, ka vietējie valdnieki draud nogalināt uz nāvi notiesātos ieslodzītos, lai mazinātu pārapdzīvotību Nigērijas cietumos, kur cilvēkiem gadiem ilgi jāgaida

tikšanās ar tiesnesi. Nigērijas valsts vadītājiem vajadzētu labāk risināt daudzās problēmas krimināltiesību sistēmā. Tikai tad vardarbīgo sadursmju izraisītāji tiktu tiesāti godīgi un pārredzami.

Charles Goerens, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs tikko uzzinājām par Umaru Yar'Adua nāvi. Savas grupas vārdā es arī vēlos izteikt līdzjūtību sakarā ar Nigērijas prezidenta pāragro nāvi.

Viņa nāve nāk laikā, kad šķelšanās starp musulmaņiem un kristiešiem iegūst sevišķi bīstamu pavērsienu. Džosas reģionā nogalinātie 200 kristieši ir šīs rezolūcijas iemesls. Mēs varam runāt un runāt par šo barbarismu, lai vēlreiz pamanītu, ka tas nepārprotami izriet no reliģiskajām atšķirībām. Mēs varam arī atzīmēt, ka nabadzība nepavisam nepalīdz. Cita starpā, tā ir rezultāts politisko vadītāju nespējai pārvarēt korupciju. Mēs varam arī vēlreiz pieminēt diskusijas par dažiem nepietiekamiem dabas resursiem, jo īpaši auglīgo zemi, kas atrodas šajā reģionā, kā arī klimata pārmaiņas, kuras pastiprina tikko minētos faktorus.

Ko Eiropas Savienība var darīt šādos apstākļos?

Protams, tā var citēt Kotonū nolīguma 8. pantu, lai stiprinātu dialogu ar šīs valsts politiskajiem vadītājiem. Mēs to darīsim.

Mēs varam arī nosodīt slaktiņus. Mēs to darīsim šajā rezolūcijā.

Mēs, protams, varam nožēlot faktu, ka šī bagātā valsts, vadošā naftas eksportētāja Āfrikā, nespēj ieguldīt šo bagātību, lai apkarotu nabadzību.

Faktiski mēs varam darīt visu nepieciešamo, mēs varam to visu nosodīt atkal un atkal. Domāju, ka pastāv cerību stars, un Nigērijai pašai jāvada kustība, lai atgrieztu valsti atpakaļ uz ceļa. Pagaidu prezidentam *Goodluck Jonathan* piemīt visas vajadzīgās īpašības, lai droši cīnītos ar problēmām, kuras tikko minēju.

Valsts pašas ziņā ir atveseļošanās un es domāju, ka viņa kaluma cilvēki ir retums. Mums vajadzētu vēlēt viņam veiksmi un tālredzību un sniegt savu atbalstu šai izcilajai personai, kas ir pagaidu prezidents šajā valstī.

Nicole Kiil-Nielsen, Vets/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa arī pievienojas līdzjūtībām, kuras izteica mūsu kolēģi deputāti.

Mēs pilnībā atbalstām rezolūciju par masu slaktiņiem Nigērijā, kuri diemžēl atspoguļo tikai vienu drūmās cilvēktiesību ainas aspektu šajā valstī.

Atvēlētajā laikā es vēlos runāt par Nigērijas cietumiem, kas ir pilni ieslodzīto, kuru tiesības tiek sistemātiski pārkāptas. Kā atklāja *Amnesty International* 2008. gada ziņojums, 65 % cietumnieku šajā valstī nekad nav atzīti par vainīgiem nevienā noziegumā. Daži gaida tiesu 10 gadus.

Nigērijai nav citas iespējas kā atzīt šīs problēmas un solīt reformas šajā sistēmā. Mēs joprojām gaidām šīs reformas.

Es koncentrēju savu runu uz cietumiem tāpēc, ka pašreizējā situācija atkal ir atgādinājusi mums par to, cik maza vērtība cilvēka dzīvībai ir Nigērijā un vēl jo vairāk cietumos.

Nigērijas Nacionālā ekonomikas padome ir paziņojusi par saviem plāniem nogalināt simtiem uz nāvi ieslodzīto, lai mazinātu pārapdzīvotību cietumos — nogalināt, lai mazinātu cietumu pārapdzīvotību. Nav nekā šokējošāka, jo īpaši ņemot vērā, ka daudzi no šiem uz nāvi notiesātajiem ir nevainīgi un ka lielākajai daļai nav bijušas tiesības uz godīgu tiesu, un jo vairāk tāpēc, ka 2009. gada februārī Nigērijas federālais ārlietu ministrs ANO apgalvoja, ka viņa valsts ieviesusi nāvessoda *de facto* moratoriju.

Tādēļ balsojuma laikā es iesniegšu mutisku grozījumu, lai nosodītu šo neseno dažu Nigērijas vadītāju soli.

Peter van Dalen, ECR grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos izteikt savas grupas līdzjūtību Nigērijas tautai sakarā ar prezidenta nāvi.

Priekšsēdētāja kungs! Džosā un tās apkaimē notikušie slaktiņi nav aprakstāmi, un diemžēl tie nav atsevišķi incidenti. Tie atkārtosies nākotnē, ja nekas netiks darīts. Vardarbība uzliesmo gandrīz ik dienu un no tās galvenokārt cieš kristieši.

Nigērijai jāizdara četras lietas. Pirmkārt, tai nekavējoties jāsāk neatkarīga izmeklēšana un jāiedziļinās armijas lomā, kura nepārprotami pieļāvusi nespēju nodrošināt iedzīvotāju efektīvu aizsardzību. Otrkārt, tai jāsauc pie atbildības vainīgie. Šādus briesmīgus notikumus nevar paciest. Treškārt, tai jāveicina etnisko un reliģisko

grupu dialogs. Ceturtkārt, tai jāmeklē risinājums spriedzei starp dažādajām iedzīvotāju grupām, kuras pretendē uz vienām un tām pašām zemes platībām.

Protams, Eiropai jāpalīdz Nigērijai šajos pasākumos, bet tai arī jāizdara spiediens uz valsti, jo vardarbības spirāle pilnībā jāaptur.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es arī vēlos pievienoties jau izteiktajām līdzjūtībām Nigērijas tautai sakarā ar prezidenta nāvi.

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa nebalsos par priekšlikumu kopīgajai rezolūcijai, kas mums piedāvāta šodien, un tā atsakās no jebkādas saistības ar to.

Mēs patiešām uzskatām, ka rezolūcija, pretēji dažām lietām, kuras es dzirdēju sakām, patiesi nerisina atkārtotās vardarbības cēloņus šajā valstī un skar tos tikai daļēji, lai gan mēs nosodām šo vardarbību un faktiski pieprasām sodīt vainīgos.

Nigērija ir liela Āfrikas valsts ar bagātu laicīgo vēsturi, un ar tās 140 miljoniem iedzīvotāju tā ir visapdzīvotākā valsts kontinentā. Varētu pat teikt, ka tai vajadzētu būt bagātai valstij, jo tur atklāti naftas lauki. IKP vērtība ierindo to otrajā vietā Āfrikā aiz Dienvidāfrikas un pirms Alžīrijas. Tomēr lielākā daļa tās iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa, un tā ir vienīgā ar naftu bagātā valsts pasaulē, kurai ir budžeta deficīts.

Visironiskākais ir tas, ka Nigērija importē gandrīz visus ekonomikai vajadzīgos naftas produktus nepietiekamo pārstrādes jaudu dēļ. Jānorāda, ka tās trīs galvenās rafinēšanas fabrikas nedarbojas un vēl sliktāk ir tas, ka regulārie uzbrukumi naftas platformām ir ievērojami samazinājuši naftas ražošanu pēdējos gados.

Kādēļ Nigērija atrodas šajā situācijā?

Tādēļ, ka šī valsts ir acīmredzams piemērs Āfrikas resursu sagrābšanai, ko realizē daži starptautiski uzņēmumi, šajā gadījumā naftas uzņēmumi, un jo īpaši viens, kas izmanto 40 % Nigērijas naftas, sadarbojoties ar dažām mūsu valdībām.

Šie uzņēmumi veido un ārdā valdības atbilstīgi savām vajadzībām un kaitējot valsts iedzīvotāju vajadzībām. Nigēras delta, kuras flora un fauna reiz bija starp skaistākajām pasaulē, ir kļuvusi par īstu izgāztuvi. Tas nav tikai naftas ekspluatācijas dēļ, tas ir arī tādēļ, ka katru mēnesi 500 konteineri — pilni ar visdažādākajiem toksiskajiem atkritumiem — tiek ievesti ostā un atstāti milzīgos atklātos poligonos.

Nigērija ir viena no viskorumpētākajām valstīm pasaulē. Pēctecīgo huntu finansētāji ir piesavinājušies vairāk kā USD 325 miljardus no USD 400 miljardiem, kurus nafta ir ienesusi valstij. Kur ir šie dolāri? Banku kontos Šveicē, Apvienotajā Karalistē un Francijā.

Personīgi es uzskatu šo situāciju par neciešamu un jūtu, ka rezolūcija, kuru mēs pieņemam, neatbilst izaicinājumiem, kurus ietver Eiropas Savienības starptautiskās solidaritātes izteikšana Āfrikai.

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs zinām, cik grūta ir dažādo reliģisko grupu mierīga līdzāspastāvēšana Nigērijā, jo īpaši attiecībā starp dažādu ticību kristiešiem un musulmaņiem. Rezolūcija, par kuru balsosim, atgādina mums, ka situācija ir ļoti kritiska: vairāk kā 14 000 cilvēku ir nogalināti reliģiskajos vai etniskajos konfliktos kopš militārās diktatūras beigām 1999. gadā. Tiek runāts par vairāk kā 500 bojāgājušajiem pēdējos trijos mēnešos.

Diemžēl Nigērija nav vienīgā valsts, kurā pastāv konflikti un spriedze starp reliģiskajām grupām. Tādēļ būtu ieteicams sagatavot Eiropas Parlamenta ikgadēju ziņojumu par reliģisko brīvību pasaulē, kas strukturēti reaģētu uz problēmu, kas ir svarīga daudzu valstu stabilitātei. Es vēlos atsaukties uz komisāra O. Rehn izteikumu, kuru es personīgi cienu, kurš teica, ka Nigērija ir ļoti nabadzīga valsts: tas nav tiesa. Nigērija ir ļoti bagāta valsts, bet tai ciešanas sagādā korumpēta un neprasmīga valdošā šķira, kura ir izlaupījusi valsts resursus, atstājot miljoniem iedzīvotāju nabadzībā.

Tādēļ šī ir īstā problēma un sociālā un ekonomiskā atjaunotne šajā valstī, tāpat kā daudzās citās Āfrikas valstīs, ir atkarīga no jaunas valdošās šķiras, kura apzinīgi izturas pret iedzīvotāju vajadzībām.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pēc gaidāmās Pasaules kausa izcīņas futbolā Dienvidāfrikā mūsu Āfrikas politikas uzmanības lokā atkal būs Nigērija. Tā ir liela, bagāta valsts ar milzīgu sociālo nevienlīdzību. Protams, ka tā ir iekļuvusi konfliktā starp Ķīnas ceļu un Eiropas ceļu uz globalizāciju. Esmu nelokāmi pārliecināts, ka mums jāpaliek uz Eiropas ceļa, kas nozīmē pretoties ļaunprātīgai izmantošanai un cilvēktiesību pārkāpumiem, un jāpadara par mūsu partneriem tie cilvēki, kuri bijuši ieslodzīti, nevis

atsevišķu kliķu korumpētie vadītāji un grupas valdībā, kuras piedāvā mums īslaicīgus labumus. Šajā gadījumā mums jāatbalsta rezolūcija un arī *Vergiat* kundzes teiktais. Tas sniedzas pietiekami tālu, bet ir svarīgi, lai ES iestātos par cilvēktiesībām. Mēs nedrīkstam paciest to, ko Ķīna gatavojas darīt Nigērijā, un tās necieņu pret cilvēktiesībām.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vardarbība neatrisina konfliktus, tā tikai pastiprina to traģiskās sekas. Kļūdaina, amorāla un necilvēcīga vardarbība nav vērtīga — tā nav izdevīga. Tas ir visneefektīvākais risinājuma meklēšanas veids problēmām, kuras ietekmē veselu reģionu, jo, ja elements, kurš provocē vardarbību starp kristiešu minoritāti un musulmaņiem, nav tikai reliģiskais fundamentālisms, bet ekonomiskās attīstības trūkums, kas kalpo par cēloni aizvainojumam un spriedzei starp dažādajām etniskajām grupām, tad Eiropas Savienībai kopā ar Āfrikas Savienību un visu starptautisko sabiedrību jāliek saprast federālajai valdībai Nigērijā, kura ir atbildīga par daudziem šīs situācijas aspektiem, ka civilizētas un mierīgas līdzāspastāvēšanas veicināšana starp valsts dažādajām tautībām un grupām ir izdevīga ikvienam un visiem iedzīvotājiem.

Papildus piemērotas izmeklēšanas sistēmas ieviešanai, kā daudzi pieprasīja, un to represēšanai, kuri atbildīgi par pēdējo mēnešu, uzdrošināšos teikt — par pēdējo gadu — asinsizliešanu, tā prasa izmantot ikvienu iespējamu iniciatīvu, lai, no vienas puses, atbalstītu dialogu starp tautām un ticībām un, no otras puses, lai veidotu jaunu valdošo šķiru, kā daudzi ierosināja.

Ar šo rezolūciju mēs ceram likt skaidri saprast, ka risinājums konfliktiem, jo īpaši valstij, kas ir tik bagāta ar izejvielām un sevišķi ar naftu kā Nigērija, nozīmētu piekļuves uzlabošanu resursiem un to labāku sadali, un es esmu pārliecināts, ka 2009. gada 12. decembrī parakstītais Nigērijas Federālās Republikas un Eiropas Savienības nolīgums var būt labs solis šajā virzienā.

Tādēļ šodien drošība ir šīs valsts neskaitāmo problēmu centrā, un galvenais apdraudējums nav pats konflikts, bet gan iemesli, kas radījuši un izraisījuši šo konfliktu — ir vajadzīga rīcība, lai palīdzētu Nigērijai ceļā uz īstu ekonomisko un demokrātisko attīstību.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Es arī vēlos pievienoties līdzjūtības apliecinājumiem Nigērijas tautai, kuras prezidents miris vakar vakarā.

Diemžēl tā rezultātā jau esošajai spriedzei ir pievienojies jauns riska faktors — galvenās autoritātes zaudējums no vardarbības smagi cietušā valstī. Kā jūs zināt, šī gada sākumā tika noslepkavoti vairāk kā 300 musulmaņi. Pēc nepilniem diviem mēnešiem divu stundu laikā tika nogalināts līdzīgs skaits kristiešu. Šobrīd tikai armijas atrašanās ielās aizkavē dažu kristiešu un musulmaņu atriebības plānus.

Uzskatu, ka galvenā problēma tieši šobrīd ir kārtības nodrošināšana, lai novērstu jaunus slaktiņus. Domājot par to, uzskatu, ka ir vajadzīga starptautiska klātbūtne. Turklāt pastāv nesodāmības problēma, kas attiecas arī kopumā uz Āfrikas konflikta zonām. Tiklīdz tiks arestēts un sodīts aizvien lielāks masu noziedznieku skaits, mēs redzēsim vardarbības līmeņa samazināšanos. Starptautiskajai sabiedrībai atkal konkrēti jāiesaistās. Tā ir bijusi jūtīga pret problēmām Balkānos un Tuvajos Austrumos, bet izliekas neredzam Āfrikas ciešanas.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es spilgti atceros, ka, būdams zēns, es televīzijā redzēju skatus no šausmīgā pilsoņu kara Nigērijas Biafras reģionā. Diemžēl pēc četrdesmit gadiem maz kas ir mainījies. Šausminošie skati no Džosas, kur simtiem nevainīgu cilvēku tika nogalināti cietsirdīgā aktā, atgādina mums, ka Nigērija aizvien ir nestabila valsts.

Etniskā, reliģiskā, jo īpaši kristiešu un musulmaņu, cilšu, kultūras un ekonomiskā spriedze Nigērijā ir endēmiska. Pašreizējā neziņa pēc prezidenta nāves vakar — izsaku līdzjūtību Nigērijas tautai — nenovēršami izvērtīsies cīņā par varu, un tā vairo nestabilitāti šajā lielajā Āfrikas valstī. Tādēļ es bažījos par Nigērijas kā vienotas valsts ilgtermiņa ilgtspēju. Daži, tostarp disidents Libijas prezidents M. Gaddafi, ir pretrunīgi apgalvojuši, ka Nigērijai jāsašķēļas divās daļās. Sudāna, vēl viena valsts, kurā pastāv dalījums starp islāmiskajiem ziemeļiem un kristīgajiem dienvidiem, iespējams, sadalīsies nākamajā gadā. Šī iespējamā dalīšanās kalpos par precedentu Āfrikas koloniālo robežu neaizskaramībai, kas uzdod daudzus jautājumus par Āfrikas nākotni.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs! Šausminošais slaktiņš Plato štatā Nigērijā janvārī un martā ir atstājis simtiem nevainīgu upuru — jo īpaši ļoti daudz sievietes un bērnus. Lai gan dalījums sektās un ciltīs ir faktori šajā un citās šausminošās slepkavībās, mums īstie cēloņi jāmeklē dziļāk.

Pagātnes koloniālā iejaukšanās un brutālā iekarošana Āfrikā, nereti izmantojot kopienas un cilšu domstarpības, ir atstājusi paliekošu mantojumu. BBC ziņu analizē nesen tika apgalvots, ka, lai gan vardarbība pastāv starp

musulmaņiem un kristiešiem, analītiķi saka, ka pamatcēloņi ir politiski un ekonomiski, atsaucoties uz Nigērijas tautas masu galējo nabadzību un valdošās elites atklāto korupciju.

Nigērija ir viena no visbagātākajām valstīm uz zemeslodes dabas un minerālo resursu, tostarp naftas, ziņā. Diemžēl korumpētā vietējā elite un ārzemju transnacionālās korporācijas, ieskaitot *Shell Oil*, paņem lauvas tiesu šīs bagātības, atstājot milzīgu skaitu Nigērijas cilvēku dzīvojam galējā nabadzībā. Esmu domās kopā ar kolēģiem no Nigērijas demokrātiskās socialistu kustības, kuri pieprasa, lai Nigērijas bagātības tiktu pārņemtas iedzīvotāju vairākuma — nabadzīgo un strādnieku — publiskā īpašumā un demokrātiskā kontrolē. Balstoties uz šo bagātību, ir pilnībā iespējams izveidot pienācīgu dzīvi visiem Nigērijas cilvēkiem un arī pārvarēt kopienas domstarpības. Alternatīva patiešām ir Nigērijas sašķelšanās un tālākas barbariskas šausmas, no kurām cieš cilvēki.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nigērija ir svarīga valsts, ļoti svarīga valsts. Tādēļ mūs interesē 7. marta notikumi Džosas pilsētas apkaimē.

Problēma centrālajā Nigērijā nav tikai tas, ka tur nogalinātie cilvēki ir kristieši, jo šī gada janvārī tika nogalināti musulmaņi. Nigērijas gadījumā reliģiskās atšķirības papildina virkne citu domstarpību, un dažas no tām jau tika minētas: ekonomiskās, etniskās un sociālās. Tomēr ir vēl divas citas atšķirības — vēsturiskās, jo šajā valsts daļā kristiešus uzskata par vietējiem iedzīvotājiem un musulmaņus par ienācējiem, par spīti tam, ka viņi tur dzīvo divas vai trīs paaudzes, un pat politiskās atšķirības. Kristieši parasti atbalsta valdošo Tautas demokrātisko partiju un musulmaņi parasti atbalsta opozīcijā esošo Visas Nigērijas tautas partiju. Tātad pastāv ļoti daudz atšķirību, un mēs nedrīkstam šos notikumus traktēt kā skaidrus reliģiskās vajāšanas piemērus.

Nigērijas Konstitūcija garantē reliģiskās pārliecības brīvību: brīvību izvēlēties konfesiju, brīvību veikt rituālus un tiesības mainīt reliģisko piederību. Jūs varat domāt, ka mana atsaukšanās uz Nigērijas Konstitūciju ir naīva pieeja, bet es vēlos atgādināt ikvienam, ka vērtības, kas sakņojas vecākajā rakstītajā konstitūcijā — Amerikas Konstitūcijā — un vecākajā rakstītajā konstitūcijā Eiropā — Polijas Konstitūcijā — ir vērtības, kas joprojām ir svarīgas un nav zaudējušas nozīmi. Tādēļ mēs aicinām Nigērijas federālo valdību, kā arī valdības un vietējos vadītājus risināt šo problēmu ne tikai mūsu vērtību vārdā, bet arī viņu pašu konstitūcijā ierakstīto vērtību un principu vārdā. Es domāju, ka ir svarīgi atsaukties uz viņu pašu dokumentiem.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos izteikt visdziļāko nožēlu par vardarbību, kura izcēlās Džosas apkaimē un bija par iemeslu simtiem cilvēku nāvei. Tas ir tikai vēl viens piemērs tam, cik svarīgs ir samierināšanas process, kas jāveic, lai veicinātu ziemeļu islāmisko un dienvidu kristīgo iedzīvotāju mierīgu līdzāspastāvēšanu.

Vēlos darīt jums zināmu, ka lielākoties slaktiņus izraisa ar naftu bagāto reģionu iedzīvotāju grūtības un apspiešana, viņiem negūstot labumu no valsts kopējās attīstības. Mēs aicinām Nigērijas valsts iestādes nodrošināt vienlīdzīgāku un demokrātiskāku visu valsts sociālo grupu attīstību un pamata cilvēktiesību aizsargāšanu un ievērošanu. Nobeigumā, jo īpaši šodien, izsaku līdzjūtību Nigērijas tautai sakarā ar prezidenta nāvi.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es arī vēlos pievienoties līdzjūtības apliecinājumiem Nigērijas tautai sakarā ar prezidenta *Umaru Yar'Adua* nāvi.

Es savā runā gribu minēt divus punktus. Pirmkārt, es vēlos sākt ar Nigērijas iedzīvotāja atbildi uz jautājumu, kas ir ļaunuma cēlonis šajā valstī. Viņš diezgan skaidri teica: „Mēs redzam, ka slaktiņu un noziegumu vaininieki tiek sodīti, un tad” viņš turpināja, „viņi pazūd pilsētā un mēs viņus vairs neredzam.” Citiem vārdiem sakot, nav publiskas atbildības pazīmju par izdarītajiem noziegumiem.

Otrkārt, es vēlos uzsvērt, ka mums jāatceras konflikta reliģiskais aspekts. Vairāki runātāji līdz šim, šķiet, ir minējuši, ka pastāv reliģiskais aspekts, bet viss pamatā ir saistīts ar sociālajiem un ekonomiskajiem aspektiem. Būtībā prezidenta pienākumu izpildītājs *Goodluck Jonathan* ir ņēmis vērā šo aspektu un uzaicinājis reliģiskos līderus uz dialogu. Mums viņš jāatbalsta tajā.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Skati, kurus mēs nesen redzējām dažādās televīzijas pārraidēs, bija šokējoši. Ainas, kas izskatījās pēc triumfālas nogalināto cilvēku atrādīšanas Džosā un tās apkaimē bija šokējošas. Kā *Mauro* kungs teica, vardarbībai nav attaisnojuma, jo tā pati par sevi ir ļaunums. Kā Eiropas sabiedrība un kā Eiropas Parlamenta deputāti mēs nedrīkstam ignorēt notikušo. Tāpēc es pilnībā atbalstu šo rezolūciju.

Neatkarīgi no konflikta saknē esošajiem cēloņiem, kurus uzskata par vardarbības pamatu, mēs vēlamies reaģēt, lai cilvēktiesības un pilsoniskās brīvības tiktu respektētas Nigērijā, valstī, kura galu galā ir tuva mums. Es arī vēlos izmantot iespēju un izteikt līdzjūtību Nigērijas tautai sakarā ar prezidenta nāvi.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Paldies jums par ļoti nopietnajām un atbildīgajām debatēm šodien. Daudzi no jums uzsvēra sabiedrības problēmu sarežģītību Nigērijā. Esmu vienprātis ar jums, un Komisija apzinās šo problēmu sarežģītību. Mēs turpināsim savu solīto partnerību ar Nigēriju, un es varu tikai piekrist jums, cik svarīgi ir apkarot korupciju un nesodāmību, jo korupcija diemžēl ir dziļi iesakņojusies un kavē sabiedrības progresu un demokrātiskos procesus šajā resursiem bagātajā valstī, tādējādi graužot vienkāršo cilvēku dzīves.

Mēs aktīvi sniedzam stingru un konstruktīvu atbalstu Nigērijai. Mēs izmantojam plašu instrumentu klāstu no diplomātijas līdz attīstībai, un Komisija turpinās būt vēriga un iesaistīties vardarbības apkarošanā Nigērijā ar mūsu rīcībā esošajiem diplomātiskajiem līdzekļiem.

Nākamais forums, kurš risinās šo ļoti svarīgo jautājumus augstā līmenī ir ES–Nigērijas ministru sanāksme rudenī, un mēs noteikti diskutēsim par šo jautājumu šajā reizē.

Priekšsēdētājs. – Debašu noslēgumā informēšu, ka esmu saņēmis septiņus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾ saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Pārāk ilgus gadus šī zeme, kurai ir tik daudz dabas resursu, ir kalpojusi par norises vietu daudzām humānām traģēdijām, masu slepkavībām un etniskajām sadursmēm gan ekonomisku, gan sociālu iemeslu dēļ. Tomēr es vēlos atgādināt kāda katoļu misionāra vārdus, kurš dzīvojis un strādājis Nigērijā: tēvs *Piero Gheddo* nesen norādīja, ka tikai pirms 20 gadiem musulmaņu un kristiešu attiecības Nigērijas centrālajos un ziemeļu rajonos bez šaubām bija sarežģītas un tās raksturoja pret kristiešiem vērsta diskriminācija, bet tās nekad nenonāca līdz masu vardarbības pakāpei, kādu mēs esam redzējuši pēdējo desmit gadu laikā. Tomēr priesteris lika skaidri saprast, ka, lai gan situācija ir pasliktinājusies pēdējos gados, tā ir arī islāma ekstrēmisma ietekme, kas izpaužas kā *Al-Qaida* ideoloģijas izplatīšanās Nigērijā un jo īpaši 12 ziemeļu štatos, kas pieņēmuši šariata likumus. Tādēļ mēs esam vienprātis, ka dažādās etniskās grupas Nigērijā savās atšķirīgajās reliģiskajās ticībās atrod ideālu iemeslu savstarpējiem masu vardarbības aktiem. Tomēr atcerēsimies, ka blīvi apdzīvotā Āfrikas valsts, kura gadiem ilgi bijusi arī nepārtrauktas politiskās nestabilitātes upuris, ir kalpojusi par patvērumu islāma ekstrēmisma vilnim, kuru mēs nedrīkstam ignorēt.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Ja Eiropas Savienības augstākā vērtība ir tiesības uz pašnoteikšanos, citiem vārdiem, tiesības respektēt savas sirdsapziņas principus un vērtības, tad visas neiecietības un naida izpausmes, kuras tieši noved pie rasu, etniskas izcelsmes vai reliģiskām slepkavībām un slaktiņiem, jānosoda nekavējoties un vienbalsīgi. Tomēr šis nosodījums nedrīkst aprobežoties tikai ar vārdiem. Tam jāietver rīcība, kas garantēs mierīgu līdzāspastāvēšanu nākotnē.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Sākumā es vēlos paust visdziļākās skumjas par ziņām par notikumiem Džosā, Nigērijā, janvārī un martā, kuros gāja bojā simtiem kristiešu un musulmaņu. Jāatceras, ka šī nav pirmā reize, kad šādi briesmīgi notikumi risinājušies Džosā. Abu reliģiju pārstāvju cīņa ir turpinājusies kopš 2001. gada. Fakts, ka spriedze, kas laiku pa laikam pārvēršas atklātās sadursmēs, ir ilgusi desmit gadus, apstiprina valsts svarīgo lomu samierināšanas procesa veicināšanā. Konflikta sarežģītais konteksts parāda iesaistīto atšķirību dziļumu. Nigērijas kristieši un musulmaņi atšķiras ne tikai reliģijas ziņā. Šīs galvenās atšķirības pamatā ir vēsturiskā atšķirība, jo reģionā, kur notiek nemieri, kristiešus uzskata par vietējiem iedzīvotājiem un musulmaņus par svešiniekiem. Šīs divas atšķirības pārvēršas kristiešu un musulmaņu atbalstā atšķirīgām politiskajām grupām, kas kalpo par konflikta padziļinājumu. Tomēr, īsi runājot, konflikta avoti ir reliģiskās atšķirības un valdības nekompetence vai nespēja panākt mierīgu pastāvēšanu starp abām grupām. Šajā rudenī notiks ES–Nigērijas ministru forums, un es domāju, ka šai problēmai jābūt sanāksmes darba kārtībā. Turklāt Komisijai jāpieliek visas pūles, lai izmantotu tās rīcībā esošos diplomātiskos instrumentus situācijas uzlabošanai Nigērijā.

⁽¹⁾ Sk. protokolu

(Sēdi pārtrauca uz dažām minūtēm, gaidot balsojuma sākumu.)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

5. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

6. Eiropas Savienības centieni korupcijas apkarošanā (rakstiska deklarācija) (sk. protokolu)

Priekšsēdētājs. – Rakstisko deklarāciju 0002/2010 par Eiropas Savienības centieniem korupcijas apkarošanā, kuru iesniedza *Monica Luisa Macovei*, *Simon Busuttil*, *Luigi de Magistris*, *Ana Gomes* un *Bart Staes*, ir parakstījis vairākums Parlamenta deputātu. Saskaņā ar Reglamenta 123. pantu tā tiks nodota adresātiem un publicēta kopā ar deklarācijas parakstītāju vārdiem 2010. gada 18. maija sēdes pieņemtajos tekstos.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties tiem kolēģiem, kuri atbalstīja un parakstīja šo deklarāciju, un izmantot šo iespēju, lai aicinātu Komisiju un Padomi izveidot stabilu un stingru pretkorupcijas uzraudzības mehānismu Eiropas Savienībā. Es aicinu dalībvalstis izrādīt politisko gribu un stiprināt savu cīņu pret korupciju, iekams nav par vēlu.

Priekšsēdētājs. Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti un citas detaļas: sk. protokolu)

7. Balsošanas laiks

7.1. Lēmums nesusaukt Konventu, lai grozītu Līgumus saistībā ar pārejas pasākumiem attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Līgumu grozīšana — pārejas pasākumi attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kirgizstāna (B7-0246/2010)

– Pirms balsošanas:

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šis ir mutisks grozījums, ko iesniedzis mans kolēģis *Brok* kungs, kurš diemžēl šorīt nevar būt kopā ar mums.

Tas būtu grozījums 5. punktā un ietvertu šādu papildinājumu pēc atsauces uz 10. oktobra vēlēšanām: „stiprināt demokrātiju un politisko atbildību”.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu)

– Pēc balsošanas par grozījumu Nr. 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, tas attiecas uz mutisku grozījumu punktā Nr. 13, aicinot Komisiju noskaidrot pašreizējo situāciju: iespēju sniegt humanitāro palīdzību, tiklīdz situācija ir noskaidrota.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu)

7.4. Elektriskie automobiļi (B7-0261/2010)

7.5. Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regula

7.6. Komisijas paziņojums par vēža apkarošanu — Eiropas partnerība (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Informācijas un sakaru tehnoloģiju intensīvāka izmantošana, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Komisijas Baltā grāmata „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

— Pirms balsošanas:

Vittorio Prodi, referents. — (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Klimata pārmaiņas ir reāli draudi, kuriem mums ir jābūt gataviem stāties pretī, neskatoties uz to atšķirīgajām sekām mūsu valstīs. Ekosistēmu degradācija izraisīs smagu triecienu mūsu ekonomikai un Eiropas pilsoņu veselībai. Mēs jau iepriekš esam aicinājuši uz klimata diplomātiju un taisnīgumu: tagad mums tas ir jāizveido, runājot vienā balsī.

Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienībai ir jā saglabā vadība cīņā pret klimata pārmaiņām un ka jebkura kavēšanās šādas rīcības īstenošanā būtiski palielinās vides, sociālās un ekonomiskās izmaksas. Mums vispirms ir jāatzīst vietējo un reģionālo varas iestāžu galvenā loma un vajadzība ar tām sadarboties, lai saskaņotu tehnoloģiskā progresa veicinātos vides un ekonomiskos jauninājumus.

Pieņemot balto grāmata, mēs aicinām Komisiju un dalībvalstis veicināt publiskā un privātā sektora partnerības, lai palīdzētu finansēt visas ar adaptācijas politiku saistītās iniciatīvas. Ir jā rūpējas par katru mūsu teritorijas kvadrātmetru, lai saglabātu augsni un ūdeni un tādējādi novērstu eroziju un apgādātu ūdens nesējslāņus, tostarp ar virszemes ūdeņu tiešu atkārtotu ievadīšanu. Lai adaptācija būtu iespējama, būs vajadzīga sistēmiska pieeja, kas ietver atjaunojamo energoresursu izmantošanu.

Es vēlētos sirsnīgi pateikties visiem saviem kolēģiem, kuri deva savu ieguldījumu šī ziņojuma tapšanā.

(Aplausi)

7.9. Kopienų finanšu interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana — 2008. gada pārskats (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Eiropas Investīciju banka (EIB) — 2008. gada pārskats (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Janvārī un martā notikušie nežēlīgie slaktiņi Nigērijā, Džosas apkaimē (B7-0247/2010)

— Pirms balsošanas:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). — (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā es norādīju debašu laikā, es ierosinu 6. punktu papildināt ar šādu mutisku grozījumu: „Aicina Nigērijas varas iestādes atcelt dažu Nigērijas štatu vadītāju neseno lēmumu izpildīt nāves spriedumu uz nāvi notiesātajiem ieslodzītajiem, lai samazinātu cietumu pārapdzīvotību, kas būtu smags cilvēktiesību pārkāpums; aicina štatu vadītājus īstenot ierobežojumu un turpināt *de facto* moratoriju; atgādina, ka nāves soda izmantošana ir pretrunā Nigērijas saistībām starptautiskā līmenī”.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu)

— Pirms balsošanas par punktu Nr. 7

Filip Kaczmarek (PPE). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, šis grozījums nozīmē jautājumus par domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvību padarīt par dialoga objektu starp Eiropas Savienību un Nigēriju — un šie ir papildu vārdi — saistībā ar politisko dialogu, kas balstīts uz Kotonū nolīgumu.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu)

8. Balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētājs. – Turpināsim ar balsojumu skaidrojumiem.

Ziņojums: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pēc atkārtotām Parlamenta prasībām, Komisija ir iesniegusi regulu par drošības maksas finansēšanu. Es atbalstīju šī tiesību akta pieņemšanu, jo visiem pasažieriem ir svarīgi, lai, nosakot drošības maksas apmēru, tiktu ievēroti stingri un pārredzami principi. Patērētājam ir jābūt pārliecinātam, ka drošības maksas ienākumi tiek izmantoti tikai un vienīgi drošības izdevumu segšanai.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pēc manām domām, ir pareizi, ka Eiropas Komisija un Eiropas Parlaments ir iesaistīti pasažieru drošības un aizsardzības maksu regulēšanā gaisa transportā.

Taču man ir jāsaka, ka pašreizējo pieeju par struktūru izveidi šādu kontroļu veikšanai es uzskatu par bezjēdzīgu un nepareizu. Laikā, kad Eiropai ir vajadzīga nauda, lai palīdzētu Grieķijai, un laikā, kad Eiropai ir vajadzīga nauda ekonomiskajai attīstībai, jaunu struktūru izveide, kas, izņemot zināmu pārraudzību, nedarīs praktiski neko, nozīmētu bezatbildīgu rīcību ar ES pilsoņu naudu, un es uzskatu, ka tam nebūs pozitīva rezultāta.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust prieku par iespēju balsot par regulas ietekmes paplašināšanu attiecībā uz automobiļu rezerves daļām saistībā ar automobiļu lietotāju pieeju gan sertificētām, gan nesertificētām rezerves daļām. Mēs to esam paveikuši pēdējā minūtē, bet mēs esam atbildējuši uz mūsu pilsoņu vajadzībām. Mēs garantējam labas kvalitātes rezerves daļas par saprātīgām cenām.

Ziņojums: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, vakar mēs izdarījām labu darbu, pabeidzot pārstrādātās TEN-T tīklu lietas pirmo lasījumu. Taču šai pārstrādei, šai kodifikācijai ir kāds ļoti svarīgs aspekts, kas ir saistīts ar visu TEN-T tīklu pārstrukturizāciju nākamās desmitgades laikā.

Šī pārstrukturizācija Eiropā ir pilnībā jāpārdomā, jāvienkāršo un jāracionalizē tā, lai patiesi tiktu īstenota sadarbība. Tad, ņemot vērā pašreizējo nelabvēlīgo ekonomisko situāciju, kurā mēs atrodamies, mums ir jādomā par šī tīkla vai tā daļas attīstību, un ne tikai izmantojot mums pieejamos budžeta līdzekļus. Mums ir jāuzsāk jauns ceļš un jāstrādā pie tā, lai ar šo tīklu palīdzību ekonomiku atjaunotu.

Tādēļ papildus vakar spertajam solim mums steidzamāk kā jebkad agrāk ir jāstrādā šajā virzienā.

Ziņojums: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Es balsoju par šī tiesību akta grozījumu, jo tas mums palīdzēs sasniegt mērķus, kas izvirzīti saistībā ar 2008. gadā pieņemto Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Es domāju, ka finansēšanas vienkāršošana paātrinās līdzfinansējuma ieguldījumus dalībvalstīs un reģionos, un tas palielinās šo pasākumu ietekmi uz ekonomiku kopumā, lai gan pamatā uz vidējiem uzņēmējiem un darba devējiem. Kohēzijas politikas noteikumu vienkāršošanai, kas izriet no praktiskām vajadzībām, un to skaidrākai definēšanai noteikti būs pozitīva ietekme uz plāna ieviešanas ātrumu un mūsu spēju tikt galā ar jaunām problēmām.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Šī ekonomiskā lejupe ir nopietni satricinājusi daudzas valstis, un daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs tā ir pārsniegusi 10 %. Tādēļ Eiropas Savienības uzmanība ir ļoti svarīga ne tikai vecajām Eiropas Savienības dalībvalstīm, bet arī tām, kas ir nesen pievienojušās Eiropas Savienībai un kas gūst labumu no struktūrfondi un Eiropas Sociālā fonda. Struktūrfondi ir svarīgs instruments, kas var palīdzēt tām dalībvalstīm, kuras ir piedzīvojušas smagas ekonomiskās lejupslīdes atlabšanu. Tādēļ, tiklīdz prasības struktūrfondu iegūšanai tiks vienkāršotas, es uzskatu, ka to būs iespējams paveikt efektīvāk.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds un Kohēzijas fonds ir pierādījuši sevi kā teicamus instrumentus, kas ir ļoti noderīgi teritoriālajā attīstībā, kā arī, lai reaģētu uz tās ekonomikas krīzes sekām, kas jau kādu laiku plosās Eiropā un pasaulē.

Šajā sakarā es atzinīgi vērtēju priekšlikumu vienkāršot procedūras attiecībā uz atbrīvošanos no saistībām finansēšanas sakarā un veicināt maksājumus finansējuma saņēmējiem dažādās ar minēto fondu palīdzību īstenotajās programmās. Turklāt es atbalstu papildu priekšfinansējuma piešķiršanu 2010. gadam tām dalībvalstīm, kuras ekonomikas krīze skārusi vissmagāk.

Ziņojums: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Szájer kunga ziņojumu un vēlētos viņam pateikties par izcilo analītisko darbu, ko viņš veica, ņemot vērā Lisabonas līgumā ieviestos jauninājumus.

Ņemot vērā tālejošo un daudzveidīgo ietekmi, kāda deleģētajiem aktiem būs likumdošanas procedūrā, es īpaši piekritu Parlamenta vēlmei šiem deleģētajiem aktiem paredzēt pietiekami konkrētus un skaidrus nosacījumus, lai garantētu Parlamenta efektīvu, demokrātisku kontroli. Es uzskatu, ka galvenokārt vajadzēs arī pārbaudīt praksē, kā šī jaunā sistēma darbosies, lai veiktu vajadzīgos pielāgojumus.

Ziņojums: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos tikai teikt, ka es pilnībā atbalstu šo ziņojumu, kas attiecas uz dzīvnieku labturību. Taču man ir dažas iebildes attiecībā uz to, kā Parlaments un ES šajā jautājumā izdod likumus.

Es labprātāk vēlētos, lai mēs attiecībā uz dzīvnieku labturību pieturētos pie zinātniskās pieejas, nevis tādas, kuru diktē emocijas. Mēs esam ieviesuši tiesību aktus, kuri daudzos gadījumos nav zinātniski pamatoti, un mēs nostādām Eiropas ražotājus, Eiropas lauksaimniekus, ļoti neizdevīgā situācijā.

Vai es varu izteikt savu satraukumu un nepatiku par to, ka šonedēļ Komisija ir nolēmusi atsākt sarunas ar Mercosur valstīm. Ar šo lēmumu tie pakļauj riskam Eiropas lauksaimnieku nākotni un jo īpaši liellopu, putnu gaļas un cūkgaļas ražotāju, nākotni. Es jautāju Komisijai, vai tā plāno piemērot tādus pašus dzīvnieku labturības standartus un ražošanas standartus importētiem izstrādājumiem no trešām valstīm, kādus tā piemēro Eiropas Savienībā. Ja nē, tad mums ir jākaunas.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dzīvnieku labturība ir nedalāma. Tai ir jābūt standartizētai, un mums ir vajadzīga tās globāla definīcija.

Attiecībā uz standartizāciju — mums ir jāpārtrauc ieviest jaunus noteikumus un standartus, un galvenokārt jāparūpējas par to, ka mēs saskaņoti piemērojam pastāvošos noteikumus Eiropas Savienībā.

Attiecībā uz globalizāciju — mums ir jāpieliek vairāk pūļu, lai panāktu, ka uz Eiropas Savienības importu no trešām valstīm attiecas tie paši standarti un pamatnostādnes, kā tas ir Eiropas Savienības iekšienē.

Patērētājiem ir tiesības pirkt ne tikai veselīgu pārtiku, bet arī tādu pārtiku, kas ir tikusi veselīgi ražota.

Ziņojums: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, lai es neaizmirstu, man zālē ir grupa viesu — es vēlētos sveikt viesus no Austrumārijas vēlēšanu apgabala. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka mūsu viesi un pilsoņi redz, kā šis Parlaments strādā un, kā redzat, viņi šorīt ir pati uzmanība!

Attiecībā uz šo konkrēto ziņojumu — *Le Foll* ziņojumu, šajā plenārsēžu zālē nesen viesojās viens no *The Beatles*, sakot, ka mums ir jāēd mazāk gaļas. Es uzskatu, ka attiecībā uz lauksaimniecību un klimata pārmaiņām mums ir jāizmanto labākās pieejamās tehnoloģijas lauksaimniecības radīto emisiju samazināšanai, jo mēs visi zinām, ka mums visā pasaulē ir jāsamazina vairāk pārtikas, nevis mazāk. Mums tas būs jāpaveic ar mazāk resursiem, mazāk augsnes, mazāk ūdens un ņemot vērā klimata pārmaiņu spiedienu, un mums ir vajadzīgi labākie iespējamie pētījumi; es uzskatu, ka tie ir jāfinansē no valstu līdzekļiem, kā arī privātām partnerībām, lai mūsu lauksaimnieki un pārtikas industrija varētu ražot pārtiku klimatam draudzīgā veidā.

Priekšsēdētājs. – McGuinness kundze, paldies, un sveicieni jūsu viesu grupai.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt trīs īsus komentārus par šo ziņojumu.

Pirmkārt, lauksaimniecība ir nevis klimata pārmaiņu problēma, bet gan risinājums.

Otrkārt, klimata pārmaiņu pētījumi ir tikai sākuma stadijā, neskatoties uz to, ka plašsaziņas līdzekļi reizēm sniedz pretēju priekšstatu. Klimata izpētē mums būtu jāņem vērā un jāseko līdzi arī tām teorijām un rezultātiem, kas atrodas ārpus vairākuma viedokļa.

Treškārt, mums jāveic visi vajadzīgie un atbilstīgie pasākumi, kas neietver papildu birokrātiskas procedūras, un mums jāpanāk, lai šie pasākumi būtu efektīvi arī no ekonomiskā viedokļa. Piemēram, šajā kontekstā Eiropas Pamatdirektīva par augsnes aizsardzību ir neproduktīva un nedos vēlamos rezultātus.

Ziņojums: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka uz viesu ložu ir atstāts iespaids! Man jāsaka, ka iespēja tik daudz izteikties mums ir nepierasta, taču šie ziņojumi man ir īpaši nozīmīgi lauksaimniecības un pārtikas jomā.

Šis ziņojums ir par to, kā noturēt lauksaimniekus tajās teritorijās, kur zemes un citi apstākļi ir ārkārtīgi sarežģīti, jo mēs zinām, ka lauksaimnieki ir labākie ainavas apsaimniekotāji, taču tiem ir vajadzīgi līdzekļi, lai šajās teritorijās izdzīvotu. Man ir bažas par to, ka Komisijas piedāvātie astoņi biofizikālie kritēriji, kad tie tiks pieņemti, varētu būt pārāk ierobežojoši. Mums ir jāņem vērā atšķirīgie augsnes apstākļi Eiropas Savienībā. Manā dalībvalstī Īrijā pastāv bažas, ka, ja mēs piemērosim šos kritērijus Atlantijas reģionā, varētu rasties problēmas šajā reģionā dzīvojošajiem lauksaimniekiem.

Es vēlos aicināt Komisiju šīs bažas ņemt vērā, gatavojot tiesību akta tekstu. Komisija ir teikusi, ka, salīdzinot ar citām iespējām, lauksaimnieki apsaimnieko ainavu labāk un lētāk, tādēļ parūpēsimies par to, lai tiem šajos reģionos ļautu izdzīvot.

Ziņojums: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Parlamenta rezolūciju par jauno Eiropas digitālo programmu, jo es uzskatu, ka vienkāršas un lētas platjoslas interneta pieejas nodrošināšana visiem iedzīvotājiem ir Eiropas Savienības stratēģiska prioritāte.

Interneta lietošanas paplašināšana nozīmē paplašināt un attīstīt pilsoņu vārda brīvību, atbalstot to līdzdalību demokrātiskā dzīvē un dodot iespēju zināšanu un jauninājumu izplatīšanai. Es vēlētos uzsvērt, ka platjoslas interneta paplašināšanās Eiropā garantētu plašāku informācijas brīvību. Kā norāda *Eurostat*, mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropā arī ir divi vai pat trīs ātrumi, ar kādu internets izplatās. Itālija, jo īpaši dažos reģionos, kā arī Grieķija, Rumānija, Bulgārija un Portugāle šajā ziņā ir vismazāk attīstītās valstis.

Nav nejaušība, ka *Freedom House* veidotajā Preses brīvības 2009. gada indeksā Itālija tika ierindota starp daļēji brīvajām valstīm, pēdējā vietā Rietumeiropā līdz ar Turciju, un 72. vietā pasaulē kopā ar Beninu un Indiju, atpaliekot no Tongas. Es arī ceru, ka, pateicoties šiem manis minētajiem lēmumiem un principiem, Itālijas valdība nolems pēc iespējas ātrāk piešķirt EUR 800 miljonu ieguldījumu, kas bija paredzēts, lai Itālijā likvidētu digitālo plaisu un kas, saskaņā ar Itālijas Ministru padomes sekretāra vietnieka *Gianni Letta* paziņojumu, šobrīd nav prioritāte.

Es vēlētos uzsvērt, ka šī pakalpojuma kvalitāte Itālijā ir neadekvāta pašreizējām vajadzībām un ka patērētāju asociācijas gadiem ilgi ir sūdzējušās, ka pieejas maksa ir viena no vismazāk konkurētspējīgām Eiropā.

Priekšsēdētājs. – Informēju jūs nākamajai reizei — balsojumu skaidrojumiem mums ir tikai viena minūte.

Es dodu vārdu mūsu šodienas labākajam runātājam — *McGuinness* kundzei.

Ziņojums: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, paldies par atļauju. Man ir jāsaka mūsu viesiem, ka parasti mēs lūdzam klusumu, taču es domāju, ka mēs šodien esam iecietīgi, un paldies *Higgins* kungam par iespēju runāt.

Es par to jau esmu runājis, un man ir sajūta, ka šis Parlaments vakar neapzinājās, ko nozīmē atbalstīt *Salafranca Sánchez-Neyra* ziņojumu, ko es nedarīju. Es esmu ļoti satraukta par lēmumu atsākt sarunas ar *Mercosur* valstīm divos dažādos līmeņos.

Pirmkārt, tas notiek pirms iespējamās pasaules tirdzniecības sarunu atsākšanas, un divpusējā vienošanās var būt sliktāka nekā PTO līmenī. Taču otrkārt — un tie ir savstarpēji saistīti — pastāv nopietnas bažas par lauksaimniecības iztirgošanu Eiropas Savienībā. Šis nav tikai manas uz emocijām balstītas bažas: Komisija

pati ir teikusi, ka pastāv nopietns risks Eiropas lauksaimniecībai, ja mēs slēdzam vienošanās šajās sarunās ar Mercosur. Visvairāk atkal cietīs liellopu, putnu gaļas un cūkgaļas sektori. Tādēļ es neatbalstu šo ziņojumu, un es brīdinu kolēģus par tā sekām.

Rezolūciju priekšlikumi: ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Komisāra kungs, ūdens pieder ikvienam, un tas nevar piederēt tikai dažiem izredzētajiem. Tieši to mēs — Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas Itālijas IDV (*Italy of Values*) delegācija — vēlējamies apliecināt attiecībā uz grozījumu Nr. 10, kas iebilda pret jebkuru mēģinājumu privatizēt ūdens sadales sistēmas, jo tā ir daļa no kopējās ekonomiskās un tirdzniecības vienošanās, un mēs savukārt izteicām atbalstu Kanādas kopienām, kuras ir apņēmušās apturēt ūdens privatizāciju.

Itālijas IDV delegācija juta vajadzību balsot par šo tekstu, jo tas iemieso mūsu vērtības, tās vērtības, kas mums liek apliecināt ūdens izmantošanas nemainīga sabiedriskā rakstura nepieciešamību. Tādēļ es vēlētos atkārtot, ka pēdējo dienu laikā mēs esam ierosinājuši sagatavot rakstisku lūgumu par sabiedrisku referendumu pret ūdens privatizāciju, un mēs mūsu valstī saņemam ievērojamu atbalstu.

9. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs – Dāmas un kungi! Es priecājos jūs informēt, ka starpparlamentārajās sesijās šobrīd darba vizītē Eiropas Parlamentā uzturas delegācija no Marokas parlamenta tās priekšsēdētāja *Abdel Wahid Al-Radi* un Padomnieku palātas priekšsēdētāja *Mohamed Sheikh Biadillah* vadībā; vizītes mērķis ir ES-Marokas Apvienotās parlamentārās komitejas atklāšanas sanāksme. Es vēlētos sirsnīgi sveikt visus šīs delegācijas locekļus. Šīs pirmās apvienotās struktūras starp mūsu asambleju un vienu no Magribas valstīm līdzpriekšsēdētāji ir Ārlietu, valsts aizsardzības un islāma lietu parlamentārās komitejas priekšsēdētāja *Mbarka Bouaida* kundze un Eiropas Parlamenta deputāts *Panzeri* kungs.

Eiropas Parlaments ar prieku norāda, ka attiecības starp ES un Maroku ir lieliskas, kā to pierāda kopīgā dokumenta pieņemšana, ar kuru tiek definēts Marokas īpašais statuss. Šis jaunais dialoga ietvars vēl vairāk stiprina attiecības ar Eiropas Parlamenta delegācijām attiecībām ar Magribas valstīm, un dod iespēju paplašināt sarunas starp ES un Maroku par kopējiem jautājumiem. Es ceru un ticu, ka Eiropas Parlamentā notikusi tikšanās bija auglīga un ka tā aktīvi veicinās abu parlamentu tuvināšanos.

10. Balsojumu skaidrojumi (turpinājums)

Rezolūciju priekšlikumi: Cianīda kaln rūpniecības tehnoloģiju aizliegums ES (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Es vēlētos, lai cianīda lietošanas aizliegums kaln rūpniecībā tiktu piemērots visā Eiropas Savienībā. Es vēlētos, lai mēs nākotnē šīs tehnoloģijas spētu izskaust pavisam, lai novērstu tālākas nopietnas dabas katastrofas, kad dažādi toksiski materiāli nonāk mūsu ūdens avotos. Šāds gadījums ir bijis Ungārijā, kad Tizas upē pirms 10 gadiem izmira gandrīz visa dzīvā radība. Šis jautājums ietekmē arī Slovākiju, jo negadījums notika netālu no robežas, un tā plāno tuvākajā nākotnē atvērt kalnraktuves, kurās zelta ieguvei tiktu izmantota tā pati tehnoloģija. Šis un līdzīgi jautājumi nav strīdi starp divām ES valstīm; panākt ilgtspējīgāku vides politiku ir mūsu kopējās interesēs. Tādēļ es balsoju par, tādēļ es vēlētos pievienoties šī regulējuma atbalstītājiem.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, mēs grasāmies turpināt ar cianīda kaln rūpniecības tehnoloģiju aizliegumu, jo — kā pirms neilga brīža minēja mani kolēģi — tās ir izraisījušas un turpina izraisīt nopietnas ekoloģiskas sekas, kā arī rada nopietnu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai.

Ar savu balsojumu mēs vēlējamies paust skaidro Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas Itālijas IDV (*Italy of Values*) delegācijas vēlmi par tādām pamattiesībām kā pilsoņu veselība un apkārtējās vides aizsardzība neslēgt tādas vienošanās, kas to pakļautu dažu sistēmu ražotāju ekonomiskajām interesēm. Šajā sakarā ļaujiet teikt, ka, tā kā runa ir par sistēmām zelta, un nevis kartupeļu ieguvei, iepriekš uzņēmumiem nevajadzētu būt problēmām piešķirt atbilstīgus ekonomiskos un finanšu resursus izpētes tehnoloģijām, kas būtu savietojamas ar vides un veselības prasībām.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Es vēlos pateikties gandrīz 500 mūsu kolēģiem, kuri vakar pārliecinoši nobalsoja pret cianīda tehnoloģiju izmantošanu kaln rūpniecībā. Vārds „cianīds” ir sinonīms vārdam „nāve”. Šis pārliecinošais balsojums mums — rumāņiem — būs īpašs ieguvums. Viena no lielākajām dabiskajām

atradnēm atrodas Transilvānijā. Eksperti lēš, ka tā satur 300 tonnas augstas tīrības urāna, 800 tonnas zelta un 2000 tonnas sudraba, neminot milzīgos daudzumus citu dārgakmeņu un elementu. Mantkārīgās mafijas bandas — gan vietējās, gan pārrobežu — ložņā gar šīm bagātībām, pastāvīgi palielinot savas absurdiem meliem pilnās propagandas agresīvo toni.

Cianīda tehnoloģiju izmantošana būtu izraisījusi milzīgu katastrofu, saindējot vidi; tiktu uzspriecināti četri kalni, iznīcinātas deviņas kapsētas un sagrautas astoņas kristīgās baznīcas. Nemaz neminot 1700 km romiešu galeriju pazušanu, no zemes virsas iznīcinot romiešu citadeli *Alburnus Maior* — arheoloģijas pērli, kuru UNESCO pasludinājis par unikālu pasaules kultūras mantojuma vietu. Eiropai pietika ar vienu Černobiļu un vēl vienu nevajag.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es vakar balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu, jo man to lūdza vietējās kopienas, kas šo aizliegumu uzskata par draudu teritorijas attīstībai.

Patiesībā es uzskatu, ka manis un vairāk nekā 40 manu kolēģu ierosinātais grozījums, kurā tika aicināts veikt pētījumu, lai precizētu iespējamās sekas, būtu bijis godājams un saprātīgs žests. Citādi šeit paustās emocijas ir tikai iznīcinājušas noteiktu kopienu attīstības iespējas.

Rezolūcijas priekšlikums: Kirgizstāna (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, vai es varu jautāt, kāpēc tik daudziem deputātiem tiek ļauts tik skaļi un rupji sarunāties privātās sarunās, kad citi deputāti cenšas izteikties?

(Aplausi)

Attiecībā uz rezolūciju par Kirgizstānu es atturējos. Pirms pieciem gadiem Kirgizstānas iedzīvotāji mobilizējās Tulpju revolūcijai pret korumpēto režīmu un labākai dzīvei sev pašiem. K. Bakiyev valdība, kas nāca pie varas, diemžēl briesmīgā veidā nodeva tautas cerības uz labāku dzīvi, ieviešot korumpētu un autoritatīvu režīmu. Jauno valdību diemžēl veido K. Bakiyev rokaspuiši, un tai nav uzticamības saistībā ar jaunu dzīvi šī reģiona cilvēkiem.

Es atbalstu savus kolēģus — sociālistus no reģiona Starptautiskās strādnieku komitejas, kuri aicina uz jauna parlamenta vēlēšanām, taču skaidri norāda, ka nekas nemainīsies, ja vien strādnieki un lauku cilvēki nepanāks, lai to kandidāti un neatkarīgā strādnieku šķiras partija novērš postošās pēdējo 20 gadu privatizācijas, cīnās ar neoliberālo kapitālismu un ievieš reālas demokrātiskas pārmaiņas, veidojot jaunas darba cilvēku kontrolētas iestādes, patiesu ekonomikas plānošanu un Centrālāzijas Sociālistu federāciju.

Ziņojums: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Es esmu ļoti priecīga, ka šis dokuments tika pieņemts ar lielu vairākumu, tātad pret to praktiski nebija opozīcijas. Tas pats par sevi ir diezgan saprotami, jo veselība ietekmē mūs visus un mūsu tuvākos. Es arī apsveicu Eiropas Parlamentu un visus Eiropas Savienības pilsoņus, kā arī referentu par šādiem šodien pieņemtajiem lēmumiem, kuriem būtu jāveicina konkrētākas un mērķtiecīgākas rīcības ne tikai, lai izārstētu ar vēzi slimos, bet arī, lai nodrošinātu vēža novēršanu. Diemžēl vēža prognozes ir patiešām šausminošas, un mums ir jāapvieno mūsu centieni, lai to pārvarētu.

Es balsoju par šī dokumenta pieņemšanu, jo es uzskatu, ka vēža gadījumu integrēts redzējums un to apkarošana būtu jāuzskata par īpaši svarīgu gan Eiropas Kopienas, gan dalībvalstu veselības stratēģiju sastāvdaļu. Lai samazinātu risku vēža gadījumu areālā, ir vajadzīgs kopīgs un saskaņots dalībvalstu darbs.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ziņojumā par pasākumiem vēža apkarošanai tiek runāts par novēršanas nozīmīgumu cīņā pret šo slimību.

Mēs zinām, ka šīs slimības savlaicīga diagnosticēšana palielina veiksmīgas ārstēšanas iespējas. Dažu veidu vēža rašanos var paredzēt pēc ģenētiskās noslieces, dzīvesveida un tā tālāk. Tādēļ, pēc manām domām, plašākas pārbaudes būtu pirmais efektīvais un ātrais solis daudzu nāves gadījumu novēršanā. Nākamais svarīgais solis būtu veiksmīgu ārstniecības metožu pārņemšana un izplatīšana visās Eiropas Savienības valstīs, tostarp no iestādēm ar mazāku pieredzi vēža ārstēšanā, lai uzlabotu efektīvas ārstēšanas nodrošināšanu.

Taču mums jebkurā gadījumā ir jāapsveic Peterle kunga darbs cerībā, ka ES pieņems plašākus mērus šīs slimības apkarošanā.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt atzinību Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai par veikto darbu, un jo īpaši referentam *Peterle* kungam. Šāda partnerības izveide cīņā ar vēzi — par šādu tik jutīgu jautājumu — dara godu Parlamentam kopumā.

Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas datiem, ap 2 miljoniem Eiropas pilsoņu katru gadu mirst no audzēja, un aptuveni 10 % gadījumu to izraisījusi saskarsme ar kancerogēnām vielām darbā. Es esmu pārliecināts, ka mērķis līdz 2020. gadam samazināt jaunus gadījumus par 15 % arī ir jāsteno kopīgā sadarbībā ar dalībvalstīm. Eiropai ir jāparāda, ka tā arī šajā jautājumā ir vienota. Pēc manām domām, 66. pants, kurš var garantēt zaļu pieejamību visiem visās valstīs, ietver šo pamatprincipu.

Priekšsēdētāja kungs, tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, pēdējo gadu laikā mēs esam redzējuši informācijas un komunikācijas tehnoloģiju milzīgu attīstību. IKT sektorā novērotā būtiskā attīstība un rezultāti veicināja citu, līdz šim stagnējošu sektoru, attīstību, tādu kā mehatronika, nanotehnoloģijas, kontroles un mērīšanas tehnoloģijas. Tādēļ būtu jāapsveic Komisijas iniciatīva izmantot IKT, lai sasniegtu 2020. gada mērķus. Es atzinīgi vērtēju to, ka mēs pieņemām šo programmu, un es priecājos, ka arī es varēju par to balsot. Mums ir svarīgi sasniegt plānotos mērķus līdz 2020. gadam, proti, samazināt oglekļa dioksīda emisijas un palielināt energoefektivitāti. Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju sektoram var būt stratēģiska nozīme Eiropas Savienības enerģijas taupīšanas programmā un Eiropas rūpniecības konkurētspējas paaugstināšanā. Taču, lai to sasniegtu, ir vajadzīgs atbalsts mērīerīču pēc iespējas ātrākai standartizācijai, lai uzsāktu izpēti projektus, kā arī pieņemtu tādu pasākumu kopumu, kas vērsti uz patēriņa samazināšanu un ražošanas un pakalpojumu sniegšanas pārvaldības uzlabošanu.

Ziņojums: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par ziņojumu un atbalstu *Prodi* kunga vērtīgo darbu Eiropas Komisijas veiktā nozīmīgā darba noslēgumā.

Es pārstāvu Dienviditāliju, kas atrodas Eiropas dienvidos Vidusjūras baseinā. Mūsu cilvēki ir likuši uz mums savas cerības un nav pelnījuši nebūt sagatavoti klimata pārmaiņu sekām uz mūsu reģioniem un mūsu lauku apgabaliem, kas pamatā atkarīgi no lauksaimniecības, zvejniecības un tūrisma un kurus lielākoties apdzīvo neaizsargātākās kopienas un sociālās grupas.

Tādēļ es uzskatu, ka būtiska ir solidaritāte starp dažādām valstīm un reģioniem, tostarp, lai rīkotos saistībā ar šo jauno stratēģiju, kuru mēs ieviešam. Protams, ir ļoti grūti runāt visā šajā sajukumā; jebkurā gadījumā, es beidzu savu uzstāšanos. Es apsveicu Solidaritātes fonda instrumenta ieviešanu, kuras referente es esmu Eiropas Tautas partijai (Kristīgie demokrāti), kas ir papildu atbalsts tūlītējai un efektīvai atbildei uz klimata pārmaiņu sekām. Ir patiešām neiespējami runāt.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu Komisijas balto grāmatu un *Prodi* kunga ziņojumu. Es domāju, ka šāda baltā grāmata ir īpaši vajadzīga pēc Kopenhāgenas klimata pārmaiņu sarunām. Rezultāti, kurus redzējam Kopenhāgenā, noteikti nav pietiekami. Kopenhāgenā pieņemtais nesaistošais dokuments par globālās sasilšanas pieauguma nepārsniegšanu vairāk kā par +2°C tik un tā nozīmētu sasilšanas scenāriju Eiropai, kas radītu ekstremālas reģionālas klimata pārmaiņas.

Mums ir jāpievērš īpaša uzmanība veidam, kādā mēs ražojam enerģiju. Mums ir jāpieliek vairāk pūļu, lai izveidotu taustāmu kopējo enerģētikas politiku. Mums ir jāatbalsta videi draudzīgu tehnoloģiju pētījumi, taču ir arī jāizstrādā skaidra politiska attiecībā uz to, kā atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas var ieviest un izplatīt mūsu tautsaimniecībās.

Es ceru, ka šī baltā grāmata ievirzīs ES pareizā virzienā un ļaus realizēt taustāmu politikas pasākumus.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu *Prodi* kunga šodien iesniegto priekšlikumu. Taču Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un konkrēti *Seeber* kunga iesniegtais ziņojuma grozījums, kurš diemžēl ir pieņemts plenārsēdē, man šķiet apšaubāmāks. Mani uztrauc, ka konservatīvie izmanto šo metodi, lai pa sētas durvīm atkārtoti ieviestu kodolenerģiju. Zemu oglekļa emisiju enerģijas avotu veicināšana ir labi zināms kodolenerģijas lobiju arguments. Es vēlētos uzsvērt to, ka *Prodi* kunga ziņojums katrā ziņā iet citā virzienā. Kā austriete es neuzskatu kodolenerģiju par atjaunojamo enerģiju. Uzskatu par ļoti svarīgu skaidri pateikt, ka es šodien nebalsoju par šo punktu.

SĒDI VADA: J. BUZEK*Priekšsēdētājs***11. Svinīgā sēde**

Priekšsēdētājs. – Viceprezidenta kungs, ekselences, cienījamie kolēģi, dārgie draugi! Man ir liels gods sveikt Eiropas Parlamentā *Joseph Biden* kungu, Amerikas Savienoto Valstu 47. viceprezidentu.

(Aplausi)

Viceprezidents *Biden* jau vairākus gadus ieņem nozīmīgu vietu ASV politikā un ir draugs maniem kolēģiem Parlamentā. Pirmoreiz viņš tika ievēlēts ASV Senātā 1972. gadā, kļūdams par vienu no jaunākajiem senatoriem savas valsts vēsturē. Viņš tika ievēlēts sešas reizes, pirms 2008. gada novembrī kļuva par Amerikas Savienoto Valstu viceprezidentu.

J. Biden, bijušais Senāta Ārlietu komitejas un Tieslietu komitejas priekšsēdētājs, ir pazīstams ar to, ka atklāti izsaka savu viedokli, reizēm atbalstīdams iniciatīvas, kas tajā brīdī netiek pārlietu atzītas. Viņš vadās pats pēc saviem uzskatiem, nevis seko citu izteiktam viedoklim. Tas ir viens no iemesliem, viceprezidenta kungs, kādēļ jūsu šodienas runa Eiropas Parlamentā mums visiem ir tik nozīmīga, tik svarīga. Ļaujiet man vēlreiz jums pateikties par laipno uzaicinājumu un par konstruktīvajām un rezultatīvajām diskusijām pagājušajā trešdienā Vašingtonā.

Cienījamie kolēģi, mūsdienu pasaulē, kur saduras daudzu pušu intereses un ietekmes sfēras, Eiropa un Amerika var sadarboties un tām vajag sadarboties ar mērķi veicināt stabilitāti visā pasaulē un aizstāvēt progresīvās vērtības, kurām mēs ticam. Viceprezidenta *Biden* vizīte Eiropas Savienībā šodien uzskatāmi parāda šo apņemšanos.

Bez spēcīgas un efektīvas, kā arī vienlīdzīgas transatlantiskās sadarbības ASV un Eiropas Savienības starpā mēs nespēsim rast noturīgus risinājumus daudzajām problēmām, ar kurām mums nākas saskarties: klimata pārmaiņas, energodrošība, ekonomikas krīze, kas joprojām ietekmē mūs visus, terorismam, cilvēktiesību aizsardzībai, brīvas tirdzniecības veicināšanai un pasaules pārvaldības uzlabošanai.

Cienītie kolēģi, gandrīz precīzi pirms 25 gadiem, 1985. gada 8. maijā, prezidents *Ronalds Reigans* teica runu šajā Parlamentā. Tā bija pirmā un līdz šim vienīgā reize, kad ASV prezidents ir uzrunājis eiropiešu demokrātiski ievēlētos pārstāvjus. Jūsu klātbūtne šodien Parlamentā, viceprezidenta kungs, simbolizē mūsu starpkontinentālā dialoga atsākšanos visaugstākajā līmenī.

Šeit, Eiropā, mums ir jauns līgums, kurš Eiropas Parlamentam piešķir jaunas pilnvaras un iespējas rīkoties un kurš ir ļoti nozīmīgs visai Eiropas Savienībai. Amerika, kura jau aizvadījusi vienu gadu prezidenta *Obamas* vadībā, pasaulei rada jaunu cerību. Viceprezidenta kungs, šis ir vislabākais laiks jūsu uzrunai.

Man ir liels gods sveikt jūs šajā pēcpusdienā Eiropas Parlamentā. Viceprezidenta kungs, vārds jums!

(Aplausi)

Joe Biden, *Amerikas Savienoto Valstu viceprezidents* – Priekšsēdētāja kungs, pateicos par uzņemšanu. Man bija prieks tikties ar jums Vašingtonā un Baltajā namā, un es jutos ļoti pagodināts, pat privilēģēts, par iespēju uzrunāt tik cienījamu institūciju.

Es darbojos parlamentā, kurā bija tikai 435 deputāti, tādēļ šis man ir vēl lielāks gods. Es atceros prezidenta *Reigana* uzrunu šeit 1985. gadā, un, citējot īru dzejnieku *William Butler Yeats*, kurš dzejoļi „*Easter Sunday 1916*” to teica par savu dzimto Īriju, „Viss mainījies, pilnībā mainījies; briesmīga daile ir dzimusi”. Daudz kas ir mainījies kopš 1985. gada, daudz kas ir mainījies, un briesmīga daile ir dzimusi.

Kā jau jūs, dāmas un kungi, zināt, esmu priecīgs jau otro reizi manā viceprezidenta karjerā būt šeit, Briselē, bet, kā jūs, iespējams, zināt, daži amerikāņu politiķi un žurnālisti Vašingtonu dēvē par brīvās pasaules galvaspilsētu. Tomēr man liekas, ka arī Briselei, šai diženajai pilsētai ar tūkstošgadīgo vēsturi — Beļģijas galvaspilsētai, Eiropas Savienības mājvietai un NATO galvenajam birojam — ir savas likumīgas tiesības uz šo titulu. Kā likumdevējs ar vairāk nekā 36 gadu darba pieredzi parlamentā es jutos īpaši pagodināts par iespēju uzrunāt Eiropas Parlamentu.

Es biju prezidenta *Obamas* viceprezidenta amata kandidāts, un mēs Amerikā bijām pirmie, kuri pēdējo 50 gadu laikā no mūsu likumdošanas iestādēm iekļuva Baltajā namā, līdz ar to, pildot savus izpildvaras amata

pienākumus, mēs abi augstu vērtējam jūsu darbu šeit, Eiropas demokrātijas cietoksnī. Kopā ar maniem bijušajiem kolēģiem ASV Kongresā mēs pārstāvam vairāk nekā 800 miljonus cilvēku. Padomājiet par to.

Divas vēlētas struktūras, kuras nosaka likumus gandrīz astotajai daļai pasaules iedzīvotāju — tas ir tiešām grandiozi. Tagad saskaņā ar Lisabonas līgumu jums ir piešķirtas plašākas pilnvaras, un saistībā ar šo ietekmes pieaugumu jūs esat uzņēmušies lielāku atbildību, un mēs jūs ar to apsveicam. Mēs to vērtējam atzinīgi, jo mums, Amerikas Savienotajām Valstīm, ir vajadzīgi spēcīgi sabiedrotie un palīgi, kuri mums palīdzētu risināt 21. gadsimta problēmas, dažas no kurām ir tādas pašas kā pagājušajā gadsimtā, bet citas — pavisam atšķirīgas.

Ļaujiet man izteikties pēc iespējas vienkāršāk. Obamas un *Biden* valdība neapšaubā vadozību pēc spēcīgas Eiropas Savienības un to aktīvi atbalsta. Mēs uzskatām, ka šāda pieeja ir pilnīgi nepieciešama Amerikas uzplaukumam un ilgtermiņa drošībai. Tādēļ nešaubieties par to.

Visus šos gadus būdams Amerikas Savienoto Valstu Senāta Ārlietu komitejas priekšsēdētājs, es tikos ar daudziem likumdevējiem no Eiropas valstu likumdošanas iestādēm, un daži no viņiem šodien ir šajā zālē. Tādēļ es novērtēju, cik svarīgs solis pēc visiem šiem gadiem bija pasaulē vienīgā daudz nacionālā parlamenta, ko ievēlē vispārējās vēlēšanās, izveidošana. Tik daudz kas ir mainījies.

Es priecājos, ka, izmantojot transatlantisko likumdevēju iestāžu dialogu, jūs veidojat ciešas attiecības ar ASV Kongresu, un es ceru, ka ar pagājušajā mēnesī Vašingtonā atklātās jūsu pārstāvniecības palīdzību šīs saites tiks stiprinātas.

Draugi, šajā nedēļā pirms 65 gadiem mazāk nekā 200 km uz dienvidiem no šejienes nacistu līderi parakstīja beznosacījumu kapitulāciju, kas Eiropā pielika punktu Otrajam pasaules karam. Nākamajā dienā Taimskvēru un Pikadilī laukumā satricināja svinības, gaviļējoši pūļi dejoja Elizejas laukos un sabiedroto valstu pilsētu laukumos. Briselē pateicības dievkalpojumā baznīcēni dziedāja Lielbritānijas, Beļģijas un Amerikas Savienoto Valstu himnas. Tajā priecīgajā dienā — 1945. gada 8. maijā — Eiropu klāja gruveši, ko mazāk nekā 30 gadu laikā aiz sevis bija atstājuši divi totālas iznīcības kari. Mierīga, vienota Eiropa un Eiropas Parlaments jebkuram tobrīd droši vien likās fantāzija. Tomēr, pateicoties jūsu līdzpilsoņu un tādu valstsvīru gribai kā *Paul-Henri Spaak*, kura vārdā ir nosaukta šī zāle, pateicoties Robertam Šūmanam un Žanam Monē, kā arī idejām, kas radīja Parlamentu un nopelnīja viņam prezidenta Lindona Džonsona piešķirto Prezidentālo Brīvības medaļu, te nu mēs esam — sapulcējušies šajā zālē. Te nu jūs esat.

Vienkāršs līgums starp dažām valstīm ar mērķi izveidot kopēju ogļu un tērauda tirgu ir izaudzis par ekonomisku un politisku lielvaru. Par Kopienu, kas aizstāv uzskatu, pārvietošanās un uzņēmējdarbības brīvību. Par Eiropu, ko kāds vēsturnieks ir nodēvējis par „drīzāk nevis vietu, bet ideju”. Es esmu šeit, lai apliecinātu, ka prezidents Obama un es ticam šai idejai, kā arī labākai pasaulei un labākai Eiropai, ko šī ideja jau tagad ir palīdzējusi izveidot. Eiropai, kurā visas dalībvalstis ir ieinteresētas vienoties par tirdzniecības nolīgumiem un vienoti cīnīties pret vides degradāciju; Eiropai, kura atbalsta tās kultūras un politikas vērtības, kas manai valstij un jums visiem ir kopīgas. Vienotai un brīvai Eiropai — Eiropai, kurā valda miers.

(Aplausi)

Kā prezidents Obama pirms mazliet vairāk nekā gada teica Prāgā, spēcīgāka Eiropa ir spēcīgāks ASV sabiedrotais — un mums ir vajadzīgi spēcīgi sabiedrotie. Šī iemesla dēļ mēs darīsim visu iespējamo, lai atbalstītu jūsu diženos centienus. Iepriekšējos 65 gados ir pierādījies, ka, ja amerikāņi un eiropieši apvieno savus centienus kopīga mērķa sasniegšanai, tad gandrīz nekas vairs nav neiespējams. Ar Maršala plāna palīdzību mēs kopīgi atjaunojām Eiropu un īstenojām, iespējams, lielāko ieguldījumu cilvēces vēsturē. Kopā mēs izveidojām pasaules ilgstošāko drošības aliansi — NATO — un militāri politisku spēku, kas nākamajās desmitgadēs vēl vairāk vienoja un satuvināja Ameriku un Eiropu. Kopā mēs izveidojām visapjomīgākās tirdzniecības attiecības pasaules vēsturē, kas aptver aptuveni 40 % visas pasaules tirdzniecības un kas radīja līdz šim vēl nebijušas pārticības un tehnoloģisko inovāciju laikmetu. Kopā mēs esam snieguši palīdzību un cerību neskaitāmās humanitārajās katastrofās cietušajiem no Rietumbalkāniem līdz Kongo un līdz mūsu pašreizējam darbam Haiti.

Tiem skeptiķiem, kuri, neraugoties uz visiem šiem sasniegumiem, turpina apšaubīt transatlantisko attiecību stāvokli vai manas valsts attieksmi pret Eiropas Savienību, es atbildēšu, lūk, ko: pat ja Amerikas Savienoto Valstu vērtības atšķirtos no jūsu pārstāvēto valstu vērtībām un pat ja miljoniem mūsu pilsoņu, arī mana, izcelsme nebūtu saistīta ar okeāna pretējo krastu, mūsu globālās intereses vien mūs saistītu nesaraucjamām saitēm.

Mūsdienās attiecības starp manu valsti un Eiropu ir tikpat ciešas un tikpat svarīgas mums visiem, kā jebkad agrāk. Šis gadsimts ir nācis ar jaunām problēmām, kuras ir ne mazāk bīstamas kā tās, ar kurām mums nācās

saskarties 20. gadsimtā, un kopā — kopīgiem spēkiem — mēs tās pakāpeniski risinām. Tās ir sarežģītas, un par risinājumiem būs domstarpības, tomēr mēs tās risinām kopīgi. Klimata pārmaiņas: viens no bīstamākajiem draudiem mūsu planētai. Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa strādā pie tā, lai visas valstis, jo īpaši tās, kurām ir attīstīta ekonomika, piedalītos globālā risinājuma īstenošanā. Kopenhāgenā mēs visi cerējām, ka tiks sperts nozīmīgs solis uz priekšu, un mēs to arī izdarījām. Tagad mums atliek samazināt emisijas un nodrošināt šajā saistībā vajadzīgās finanses un pārredzamību, un mums jāpalīdz tām nabadzīgajām valstīm no Arktikas līdz pat Klusā okeāna salām, kuras būs pirmās cietējas šajā draudošajā ekoloģiskajā krīzē.

Nemierīgajos Afganistānas un Pakistānas kalnos mēs kopīgi strādājam, lai sakautu, uzveiktu un iznīcinātu *Al-Qaeda* tīklu un *Taliban* kaujiniekus un lai apmācītu afgāņu armiju un policiju tā, lai Afganistānas valdība reiz pati spētu aizsargāt savus pilsoņus un pārstātu apdraudēt kaimiņvalstis. Afganistānas valdības efektivitātes palielināšanai ASV, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis piešķir ievērojamus finanšu un civilo resursus. Lai gan šo svarīgo misiju uzturēšana ne vienmēr ir populāra, mēs visi zinām, ka tas ir vajadzīgs. Kā vadītājiem mums ir pienākums izskaidrot saviem pilsoņiem, ka šāda politika ir vajadzīga mūsu kolektīvās drošības labad, lai gan, ticiet man, darbodamies politikā jau 38 gadus, es saprotu, ka tas nav viegls uzdevums. Varu jums droši apliecināt, ka manā valstī šis jautājums ir tikpat neiecienīts kā jūsu pārstāvētajās valstīs.

Šī iemesla dēļ arī ASV un Eiropa ir ieņēmušas kopīgu nostāju attiecībā uz to, lai Irāna nevarētu iegādāties kodolieročus — šāds notikumu pavērsiens pakļautu riskam tās pilsoņus un apdraudētu kaimiņvalstis, ieskaitot arī dažus no mūsu ciešākajiem sabiedrotajiem. Kopā mēs esam sākuši bezprecedenta dialogu ar Irānas līderiem, un, dāmas un kungi,

(Aplausi)

neraugoties uz dažu skeptiķu uzskatiem, prezidents runāja nopietni — mēs sniegsim roku jebkuram, kurš būs nolaidis dūri. Neilgi pēc stāšanās amatā prezidents Obama teica, ka mēs esam gatavi sadarboties ar Irānu, pamatojoties uz kopīgām interesēm un savstarpēju cieņu. Kopā ar mūsu sabiedrotajiem mēs esam paskaidrojuši Irānas līderiem, ko viņi var darīt, lai starptautiskā sabiedrība viņiem atsāktu uzticēties — piemēram, atļaut pieeju Irānas iepriekš nedeklarētajām urāna bagātināšanas rūpnīcām un apmainīt mazbagātinātu urānu pret degvielu izpētes reaktora darbināšanai. Taču, kā mēs visi to redzējām, Irānas līderi noraidīja mūsu kopīgos centienus vairojot savstarpējo uzticību, un turpina veikt darbības, kas apdraud reģiona stabilitāti. Teikšu atklāti: Irānas kodolprogramma pārkāpj savas saistības saskaņā ar Kodolieroču neizplatīšanas līguma noteikumiem un draud izraisīt kodolbruņošanās sacensību Tuvajos Austrumos. Tas būtu ironiski — nūdien ironiski — ja tagad, kad ir kritis dzelzs priekšskars un samazinājušies lielvaru savstarpējie iznīcināšanas draudi, sāktos jauna bruņošanās sacensība vienā no nestabilākajiem pasaules reģioniem. Tādas ironijas pieļaušanu mūsu bērni, mūsu mazbērni un mazmazbērni, manuprāt, mums nepiedotu.

Turklāt Irānas valdība atbalsta teroristiskas organizācijas, un šis atbalsts nesamazinās; tā turpina nežēlīgi vajāt tos savus pilsoņus, kuri miermīlīgi iziet ielās, meklējot taisnību: tā ir valdības pienākumu nepildīšana un nodevība pret saviem pilsoņiem. Teherāna ir izšķirošas izvēles priekšā: vai nu tā ievēro starptautiskās tiesības un atgriežas atbildīgu valstu saimē — uz ko mēs ceram — vai arī tai nāksies saskarties ar turpmākām sekām un arvien pieaugošu izolāciju.

Ņemot vērā Irānas radītos draudus, mēs esam ieinteresēti mūsu sabiedroto drošībā. Šī iemesla dēļ mēs sākam īstenot pakāpenisko un pielāgojamo pretraķešu programmu — lai novērstu raķešu uzbrukumus kontinentā un lai pret tiem aizsargātos.

(Aplausi)

Dāmas un kungi! Mēs arī kopīgi darbojamies NATO, lai sagatavotos dažādiem drošības, ieskaitot energodrošības un kibernetikas drošības, apdraudējumiem nākotnē, un mēs turpināsim atbalstīt ciešu sadarbību drošības jomā NATO un ES starpā.

Pērn, kad pasauli satricināja smagākā finanšu krīze kopš Lielās depresijas, ASV un Eiropa rīkojās ātri un izlēmīgi. Tādā veidā mums kopīgi izdevās novērst to, no kā cilvēki bija baidījušies — pasaules ekonomikas pilnīgu sabrukumu. Pašreiz prezidents Obama un es rūpīgi sekojam līdzi Grieķijas ekonomikas un finanšu krīzei, kā arī Eiropas Savienības centieniem uzlabot situāciju. Mēs piekrītam palīdzībai, kuras sniegšanu apsver Eiropa kopā ar Starptautisko Valūtas fondu, un mēs gan tieši, gan ar SVF starpniecību atbalstīsim jūsu centienus glābt Grieķiju.

Šie un citi piemēri, ko es varētu nosaukt, parāda, kādēļ Eiropa turpina būt ne tikai Amerikas galvenais tirdzniecības partneris, bet arī mūsu nozīmīgākais sabiedrotais.

Dāmas un kungi! Mūsu priekšgājēji sanāca kopā šajā nedēļā pirms vairāk nekā sešdesmit gadiem, lai sāktu veidot iestādes, kas nodrošinātu, ka 20. gadsimta drūmākie notikumi vairs neatkārtotos ne tajā, ne arī nākamajā — 21. gadsimtā. Šīs iestādes — šī iestāde — ir bijušas ļoti veiksmīgas, taču tagad mums jāpievērš uzmanība jaunā gadsimta izaicinājumiem, kurus es minēju runas sākumā.

Pasaule ir mainījusies. Tā ir mainījusies pilnībā. Briesmīga daile ir dzimusi. Iespējams, ka vissarežģītākie draudi, ar kuriem mums tagad nākas saskarties, ir tie, ko mūsu pilsoņiem rada nevalstiskas organizācijas un vardarbīgi ekstrēmisti, īpaši tad, ja tiem — nedod, Dievs — izdodas savā rīcībā iegūt masu iznīcināšanas līdzekļus. Šim postam nav robežu — nekādu. Neviena atsevišķa valsts, lai cik tā būtu varena, bagāta, organizēta un spējīga, nespētu viena tikt galā ar šādiem draudiem. Šādus draudus var veiksmīgi ierobežot tikai tad, ja mēs rīkojamies kopā, un tieši tas mums ir jādara.

Jaunās pilnvaras, ko Parlamentam piešķir Lisabonas līgums, palielina jūsu lomu šajā cīņā un uzliek lielākas saistības pieņemt lēmumus atbildīgi. ASV valdība un Eiropas Parlaments ir meklējuši risinājumus, kā labāk aizsargāt savus pilsoņus, vienlaikus ievērojot pamattiesības, kas ir mūsu sabiedrības pamatā. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka mēs varam vienlaikus aizsargāt mūsu pilsoņus un saglabāt viņu brīvības un ka tieši tas mums ir jādara.

Kopš stāšanās amatā pērn prezidents Obama un es esam vadījušies pēc mūsu Konstitūcijas, kura uzliek par pienākumu tiekties pēc ideālākas savienības. Lai to panāktu, viens no mūsu pirmajiem oficiālajiem rīkojumiem bija pārtraukt lietot tās pratināšanas metodes, kuras bija neauglīgas un kuras mēs atzinām par neētiskām.

(Aplausi)

Mēs pavēlējām slēgt ieslodzījuma vietu Gvantanamo līcī, jo tā bija kļuvusi par netaisnības simbolu un par teroristus vienojošu saukli.

(Aplausi)

Un mēs novērtējam atbalstu, ko daudzi no jums, neraugoties uz grūtībām, ir snieguši saistībā ar šiem centieniem.

Mēs to darījām tādēļ, ka, tāpat kā jūs, prezidents Obama un es atsakāmies izvēlēties starp drošību un mūsu ideāliem. Mēs uzskatām, ka principu ievērošana mūs padara tikai stiprākus un ka to kompromitēšana faktiski apdraud mūsu panākumus plašākā cīņā pret vardarbīgu ekstrēmismu. Jo kāds tad ir viņu mērķis? Viņu mērķis ir mainīt mūsu vērtības, mainīt mūsu uzvedību. Astoņas dienas pēc 11. septembra uzbrukumiem es Amerikā uzstājos vairāku tūkstošu studentu priekšā un teicu, ka viņi nedrīkst pieļaut, ka šī traģēdija maina mūsu dzīvesveidu, jo tieši to jau teroristi vēlējas panākt. Es viņiem arī teicu, ka Amerika nevar šajā jaunajā cīņā uzvarēt viena pati.

Tas, ko es teicu, ne tikai atbilda tā laika notikumiem, bet, manuprāt, arī pierādījās kā patiess — un joprojām tāds ir. Man nav jums jāstāsta par Eiropas cēlo tradīciju aizsargāt tās pilsoņus pret valdības iejaukšanos viņu privātajā dzīvē — tradīciju, kas pamatojas uz cieņu pret katram cilvēkam piemītošo pašcieņu. Mēs tās saucam par neatņemamām tiesībām. Mēs tās esam iekļāvuši savā Konstitūcijā, un arī Amerika centīgi rūpējas par privātuma ievērošanu — tikpat centīgi, kā jūs. Konstitūcijas ceturtais grozījums aizsargā privātpersonas pret nepamatotu pārmeklēšanu un valsts varas iestāžu veiktu aizturēšanu — viens no mūsu slavenākajiem juristiem to reiz nosauca par „tiesībām tikt liktam mierā”. Amerikas Savienoto Valstu Augstākā tiesa ir skaidri noteikusi, ka privātums ir viena no pamattiesībām un ka to aizsargā Konstitūcija. Līdzīgi kā ES, Augstākā tiesa šīs tiesības saistīja ar cilvēka pašcieņu.

Es pats esmu 36 savas profesionālās dzīves gadus aizstāvējis tiesības uz privātumu. Katru gadu ASV Senātā organizācijas vērtē, kuri ir visaktīvākie civiltiesību aizstāvji, un katru gadu es, un vēlāk prezidents Obama, raksturo vienu no četriem izvēlētajiem cilvēkiem. Es jums to stāstu nevis sevis dēļ, bet gan lai parādītu mūsu valdības ieinteresētību privāttiesību aizstāvēšanā. Ja tas tagad mainītos, tad tas padarītu par meliem visu, ko es savā valstī pēdējo 37 gadu laikā esmu atbalstījis. Kad es biju priekšsēdētājs Senāta Tieslietu komitejā, kura ir atbildīga par prezidenta izvirzīto tiesnešu kandidātu apstiprināšanu, es, kā jau teicu, tiku pastāvīgi ierindots starp stingrākajiem privāttiesību aizstāvjiem un, pirms lemt par tiesnešu apstiprināšanu, es izvirzīju par prioritāti noskaidrot kandidātu viedokli privāttiesību jautājumā.

Prezidents Obama un es arī uzskatām, ka valdības primārais, galvenais un nopietnākais pienākums ir aizsargāt savus pilsoņus, kam tā kalpo, kā arī viņu tiesības. Prezidents Obama ir teicis, ka valsts drošība ir pirmā lieta, par ko viņš iedomājas no rīta pēc pamošanās, un pēdējā, par ko viņš domā, vakarā ejot gulēt. Es domāju, ka katrs valsts līderis savu lomu uztver šādi. Arī fiziskā drošība ir neatņemamas tiesības, tāpat kā tiesības uz

privātumu. Valdība, kas ignorē pienākumu nodrošināt tās pilsoņu drošību, pārkāpj viņu tiesības tikpat lielā mērā kā valdība, kas aplklusina disidentus vai bez tiesas sprieduma apcietina noziegumos apsūdzētos.

Tā, draugi, pat šīs svinīgās sēdes laikā mūsu ienaidnieki izmanto katru iespēju no jauna veikt tādos postošus uzbrukumus, kādi jau ir notikuši Ņujorkā, Londonā, Madridē un daudzās citās vietās visā pasaulē. Viņu apturēšanai mums jāizmanto visi pieejamie likumīgie līdzekļi — likumu piemērošana, militārās spiegošanas tehnoloģijas — kas atbilst mūsu likumiem un vērtībām. Mēs cīnāmies vairākās frontēs — gan drosmīgie vīrieši un sievietes mūsu armijās, gan pacietīgie un nenogurdināmie tiesībsargi, kas izmeklē sarežģītas un aizdomīgas finanšu shēmas.

Vēl šonedēļ, izmantojot pasažieru datus, mūsu muitnieki un robezsargi aizturēja vīrieti, kurš tiek turēts aizdomās par Ņujorkas Taimskvēra spridzināšanas mēģinājumu, brīdī, kad viņš centās bēgt no valsts. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs saglabātu visas likumīgās iespējas apturēt šādus uzbrukumus. Šī iemesla dēļ mēs uzskatām, ka Teroristu finansēšanas izsekošanas programma ir būtiska gan mūsu, gan Eiropas drošībai — es varu pamatot šo apgalvojumu. Šī programma ir devusi nozīmīgu ieguldījumu pretterorisma lietu izmeklēšanā abos Atlantijas okeāna krastos, tādā veidā ļaujot novērst plānotus uzbrukumus un galu galā glābt cilvēku dzīvības. Tās izmantošanas mehānismā ir ietverti noteikumi, kas nodrošina personiskās informācijas neizpaušanu un izmantošanu tikai pretterorisma nolūkos. Taču es jūsu nevainojams par programmas apšaubīšanu. Mēs saprotam jūsu bažas. Tādēļ mēs kopīgi strādājam, lai šīs šaubas izgaisinātu, un es esmu pilnīgi pārliecināts, ka mums izdosies panākt tādu risinājumu, kas garantē gan efektivitāti, gan privātumu. Mums ir svarīgi to panākt, turklāt pēc iespējas ātrāk.

Tā kā agrāk es biju ASV senators, es arī zinu, cik sarežģīti un grūti var būt pieņemt globālo problēmu noteiktos lēmumus, vienlaikus saglabājot uzticību vietējām vērtībām. Droši vien jūs visi saskaraties ar šādām grūtībām katru reizi, kad balsojat. Jo ilgāk netiks noslēgts nolīgums par Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu, jo augstāks būs risks, ka notiks teroristu uzbrukums, ko citādi būtu bijis iespējams novērst. Kā vadītāji mēs esam atbildīgi par to, lai darītu visu likumīgi iespējamo, lai aizsargātu tos 800 miljonus cilvēku, kam mēs kopā kalpojam. Mums agrāk ir bijušas domstarpības, arī nākotnē mēs ne par visu būsīm vienisprātis, tomēr ar tikpat stingru pārliecību es varu teikt, ka Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa var stāties pretī 21. gadsimta izaicinājumiem — tāpat kā mēs to darījām 20. gadsimtā — ja mēs sarunājamies un uzklusām viens otru, ja mēs esam godīgi viens pret otru.

(Aplausi)

Dāmas un kungi! Vinstons Čērčils teica, ka drosme ir tas, kas ļauj piecelties kājās un izteikties. Drosme ir arī tas, kas ļauj apsēsties un ieklausīties. Šajā pēcpusdienā runāju tikai es. Tomēr nešaublicies — gan es, gan mana valdība un prezidents ir gatavi uz klausīt savus sabiedrotos. Dāmas un kungi! Tā nav nejaušība, ka Eiropa bija mans pirmais ārzemju ceļamērķis pēc stāšanās viceprezidenta amatā, un tāpat arī prezidentam. Tā nav nejaušība, ka kopš tā laika mēs esam jau vairākkārt šurp atgriezušies. Amerikas Savienotajām Valstīm ir vajadzīga Eiropa, un es ar cieņu atļaušos piebilst, ka Eiropai ir vajadzīga Amerikas Savienotās Valstis. Mēs esam vajadzīgi viens otram vairāk nekā jebkad agrāk.

(Aplausi)

Tāpēc es uzskatu, ka šīs nedēļas gadadiena sniedz lielisku iespēju no jauna apliecināt saikni, ko mūsu tautas agrāk bija posta ugunīs izveidojušas. Tagad, tāpat kā agrāk, tiecoties pēc ideāliem un meklējot partnerus, eiropieši un amerikāņi vispirms lūko sadarboties savā starpā, pirms meklēt palīdzību citur. Tagad, tāpat kā agrāk, mēs esam pagodināti un pateicīgi par iespēju kopīgi cīnīties pret nākotnes likstām. Tādēļ es vēlreiz viennozīmīgi atgādināšu: prezidents Obama un *Joe Biden* stingri atbalsta vienotu, brīvu un atvērtu Eiropu. Mēs stingri atbalstām to, ko jūs šeit darāt. Mēs vēlam jums sekmes, un lai Dievs svētī jūs visus un sargā mūsu kareivjus! Liels, liels jums paldies!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Viceprezidenta kungs, paldies jums. Jūsu runa bija lielisks pamats mūsu turpmākajai sadarbībai un sarunām. Kā jūs teicāt, ieklausīties vienam otrā un sarunāties. Tas ir ļoti svarīgi.

Es pateicos jums, ka atkārtotāj pagājušās nedēļas vissvarīgāko atziņu: Eiropai ir vajadzīga Amerika. Mēs atceramies 20. gadsimtu — Pirmo pasaules karu, Otro pasaules karu, dzelzs priekškaru — mēs cīnījāmies plecu pie pleca un uzvarējām kopīgiem spēkiem kā demokrātiskas valstis. Kā jūs šodien piebildāt, Amerikai ir vajadzīga Eiropa. Mēs to atcerēsīsimies. Tas ir labs sākums mūsu partnerībai un sadarbībai.

Viceprezidenta kungs, vēlreiz jums pateicos.

(Aplausi)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

12. Balsojumu skaidrojumi (turpinājums)

Priekšsēdētājs. – Mums vēl palikuši trīs balsojumu skaidrojumi.

Ziņojums: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka Eiropas fondu nepareizas izmantošanas gadījumu kopējais skaits samazinās. Jo īpaši iedrošina fakts, ka ar lauksaimniecības nozari saistīto pārkāpumu skaits ir krities tik ievērojami — par 34 %. OLAF ietekme un konkurētspēja ir divi faktori, kas ļāvuši uzlabot situāciju. Es atbalstu mūsu rezolūcijā iestrādāto priekšlikumu palielināt sadarbību starp ES dalībvalstīm nodokļu piemērošanas jomā.

Tomēr es vēlos arī izteikt dziļas bažas par to, ka jaunajās dalībvalstīs, jo īpaši Rumānijā un Bulgārijā, krāpniecisko darbību skaits ir palielinājies. ES-10 dalībvalstīs pārkāpumu skaits palielinājās par 8 %, turpretī ES-2 valstu parāds palielinājās par 152 %. Es vēlos izteikt stingru atbalstu aicinājumam Rumānijai un Bulgārijai uzlabot ES finansējuma pārvaldes efektivitāti un visos līmeņos uzlabot valsts iepirkuma procedūru pārraudzību un pārredzamību.

Ziņojums: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties *Deutsch* kungam par viņa izcilo ziņojumu. Šodienas saturīgās diskusijas un mūsu rezolūcija, kuru es atbalstīju, ir lielisks atspēriena punkts Eiropas Investīciju bankas turpmākajai rīcībai, jo īpaši, ņemot vērā stratēģiju „ES 2020”.

Turklāt es vēlētos vēlreiz aicināt Eiropas valstu valdības uzlabot EIB spēju izsniegt aizdevumus mūsu kaimiņiem, jo īpaši austrumos, kuriem ir ārkārtīgi vajadzīgi aizdevumi un investīcijas un kuri arī cieš no krīzes sekām. Nākotnē būtu vēl labāk jānodrošina Eiropas kaimiņattiecību politikas mērķu un EIB aizdevumu izsniegšanas virzienu savstarpējā atbilstība.

Rezolūcijas priekšlikums: Nežēlīgie slaktiņi Nigērijā, Džosas apkārtnē (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Janvārī un martā mēs pieredzējām masveida slaktiņus Nigērijā, kuru rezultātā gāja bojā vairāki simti cilvēku, ieskaitot sievietes un bērnus. Nigērijā pirmām kārtām ir vajadzīgs izlīguma process un mierīga līdzās pastāvēšana starp ziemeļos dzīvojošajiem musulmaņiem un dienvidos mītošajiem kristiešiem.

Otrkārt, ir jāņem vērā tas, ka, lai gan Nigērija ir viena no lielākajām naftas eksportētājām valstīm pasaulē, lielākā daļa tās iedzīvotāju joprojām dzīvo nabadzībā. Viņi negūst nekādu labumu no valsts vispārējās attīstības, tādēļ ir efektīvi un nopietni jāķeras pie plaši izplatītās korupcijas novēršanas un apkarošanas.

Treškārt, Eiropas Savienībai būtu jāsniedz palīdzība Nigērijai saistībā ar visbūtiskākajām un visnopietnākajām problēmām, jo tikai tā šajā valstī būs iespējams panākt vismaz kaut kādu acīm redzamu progresu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Jaunākās ziņas, ko es šonedēļ saņēmu saistībā ar kristiešiem Džosā, ir ārkārtīgi uztraucošas. Arī iepriekšējo nedēļu laikā mūsu ticības brāļi, tas ir, kristieši, ir atrasti noslepkavoti dažādās vietās šajā Nigērijas pilsētā. Piemēram, sestdien, 24. aprīlī, grupa musulmaņu jauniešu nāvējoši sadūra divus žurnālistus, kuri strādāja kristiešu ikmēneša žurnālā. Noziedznieki izmantoja savu upuru mobilos tālruņus, lai sazvanītu viņu draugus un radniekus, kuriem nebija ne jausmas par notikušo, un pateiktu: „Mēs viņus visus nogalinājām, nāciet un skatieties”.

Priekšsēdētāja kungs, tas ir tipisks gadījums Nigērijā, kur valda nesodīta vardarbība, no kuras galvenokārt cieš kristieši, un kuras rezultātā Džosā un tās apkārtnē kopš šī gada sākumā ir miruši simtiem cilvēku. Svarīgi, ka viens novērotājs ir izteicies par sistemātisku reliģisko vajāšanu. Tādēļ viņš lūdz starptautisko sabiedrību — un līdz ar to arī Eiropas Savienības iestādes — atzīt islāma ekstrēmismu par galveno iemeslu situācijas nestabilitātei Nigērijā, jo īpaši Džosas gadījumā, jo tā atrodas pa vidu starp musulmaņu apdzīvotajiem ziemeļiem un kristīgajiem dienvidiem.

Diemžēl — un par to es šodien vēlos izteikt kritiku — šajā kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā tas nav skaidri atzīts (sk. 5. punktu). Rezolūcijas priekšlikumā nav stingras nostājas attiecībā uz Nigērijā valdošo islāma ekstrēmismu; vēl ļaunāk — tajā tiek iebilsts pret, es citēju, „vienkāršotiem, tikai reliģijā balstītiem skaidrojumiem”. Arī es iebilstu pret izskaidrojumiem, kas balstās tikai uz vienu apstākli, taču tas, kā ES un šis Parlaments ir vienkāršojuši situāciju, ne mazākajā mērā nepalīdz Nigērijas kristiešiem, kuru dzīvības pašreiz ir uz naža asmens starp cerību un bailēm. Tādi ir mani iebildumi, un tādēļ es atturējos.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka tas ir šausmīgi, ka Nigērijā, valstī ar tik bagātīgām naftas iegulām, notiek tādi masveida slaktiņi, un tomēr, ņemot vērā ASV viceprezidenta padomu, risinājums ir jāpanāk ar dialogu, dialogu, dialogu un izglītību, izglītību, izglītību — tad valstī būs iespējams miers.

Man patika *Joe Biden* pieminētā īru dzejnieka *William Butler Yeats* dzejas rinda: „briesmīga daile ir dzimusi”. Mēs ceram, ka briesmīgo daili Nigērijā būs iespējams pārvērst par brīnišķīgu daili, kur valda miers un pārticība. Eiropas Savienībai ir nozīmīga loma šī mērķa sasniegšanā — kā arī šodienas diskusijā — un ar šo balsojumu mēs esam parādījuši savu nostāju. Es to ļoti augstu vērtēju.

Priekšsēdētājs. – Šis sēdes protokols tiks iesniegts Parlamentam apstiprināšanai nākamās sesijas sākumā. Ja nav nekādu iebildumu, šodienas sēdē pieņemtās rezolūcijas tiks nekavējoties nodotas tajās minētajiem adresātiem un iestādēm.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ieteikumu, jo tas uzsver inovatīvo, konstruktīvo un demokrātisko veidu, kā tiek sasaukts konvents līgumu pārskatīšanai (piemēram, 1999.–2000. gada konvents, kurā tika sagatavots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas projekts, un 2002.–2003. gada konvents, kura laikā tika sagatavots projekts līgumam, ar ko nosaka Eiropas Konstitūciju), vienlaikus atzīstot īpatnības, kas raksturīgas pašreiz nepieciešamajai līgumu pārskatīšanai, ko nosaka pārejas pasākumu īstenošana saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā.

Secinājums ir tāds, ka ir jāizmanto konventa sistēma, jo runa ir par tādiem līgumu grozījumiem, kas neaprobežojas ar vienkāršiem pagaidu tehniskajiem labojumiem. Tādēļ, sekojot referenta *Méndez de Vigo* kunga paraugam, es atbalstu to, ka Eiropas Parlaments „deva piekrišanu Eiropadomes priekšlikumam, nesasaucot konventu, grozīt Protokolu Nr. 36 starpvaldību konferencē”.

Liam Aylward un Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) EP deputāti *Pat the Cope Gallagher* un *Liam Aylward* ir pievērsuši uzmanību tam, ka tikai Īrija un Malta izmanto proporcionālās pārstāvniecības sistēmu Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanai. Eiropas Savienības vēlēšanās arī Ziemeļīrija izmanto proporcionālās pārstāvniecības sistēmu. Mēs esam pilnīgi pret vienādu un identisku vēlēšanu sistēmu ieviešanu Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanai. Kopš Īrijas valsts nodibināšanas ir pierādījies, ka proporcionālās pārstāvniecības sistēma nodrošina taisnīgumu un vienlīdzību.

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis balsojums attiecās uz iespēju sasaukt konventu līgumu pārskatīšanai saistībā ar pārejas pasākumiem, kas saistīti ar Eiropas Parlamenta struktūru. Ņemot vērā dažādus faktorus, piemēram, konventu, kurš ilga no 2002. gada 22. februāra līdz 2003. gada 18. jūnijam, kā arī konventu, kura laikā tika sagatavots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas projekts, es piekrītu referentam un atbalstu Padomes priekšlikumu grozīt Protokolu Nr. 36 starpvaldību konferencē, nevis konventā.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir izmainījusi Eiropas Parlamenta struktūru, kurā nu 736 deputātu vietā būs 751. Klāt nāks 18 jauni deputāti no 12 dalībvalstīm. Tā kā Lisabonas līgums nosaka maksimālo deputātu skaitu no katras dalībvalsts, Vācijai ir par trijām vietām mazāk. Tā kā sasaukuma laikā nav iespējams samazināt deputātu mandātu skaitu, Parlamentā kādu laiku būs 754 deputāti, kā rezultātā ir nepieciešams grozīt Līgumu un uz laiku atcelt 751 deputāta ierobežojumu. Es domāju, ka būtu labāk šo jauno noteikumu piemērot 2014. gada vēlēšanām, nevis pašreizējam Parlamenta sasaukumam, tomēr es saprotu, ka ir panākta vairākuma vienprātība par šo izmaiņu tūlītēju stāšanos spēkā. Tādēļ es piekrītu, ka pirms starpvaldību konferences, kuru sasauks tikai, lai pieņemtu pārejas noteikumus attiecībā uz atlikušo sasaukuma periodu, nav vajadzīgs konvents; tomēr šis gadījums nedrīkst nākotnē tikt izmantots par precedentu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas konventa sistēmas problēma, atceroties Francijas un ASV pieredzi, bija pieņemums, ka tā ir likumīga, lai gan tolaik tāda vēl nebija. Tādēļ es uzskatu, ka konvents, kurš pieņēma

līguma projektu, ar ko nosaka Eiropas Konstitūciju, beigās sāka pārāk plaši izmantot tam piešķirtās pilnvaras. Es no visas sirds vēlos, lai iznākums būtu bijis citāds, taču toreizējie apstākļi to nepieļāva. Tādēļ es uzskatu, ka atgriešanās pie starpvaldību konferences modeļa ir visreālistiskākais veids, kā nodrošināt dialogu dalībvalstu valdību starpā, un konferencei būtu jāstrādā tikai ar konkrētajām problēmām, kuru risināšanai tā sasaukta, piemēram, ar to jautājumu, par kuru mēs balsojam.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par lēmumu nesasaukt konventu līgumu pārskatīšanai saistībā ar pārejas noteikumiem attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu. Es tā balsoju tādēļ, ka neredzu pamatojumu konventa sasaukšanai ar mērķi apstiprināt Līguma par Eiropas Savienību noteikumu grozījumu. Es piekrītu, ka Padomei vajadzētu grozīt Protokolu Nr. 36, izmantojot starpvaldību konferenci, nevis sasaucot konventu.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es pilnīgi piekrītu ziņojuma autoram un vēlētos vēlreiz atgādināt, ka vairumā dalībvalstu jaunie Parlamenta deputāti jau ir iecelti saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem tiesību aktiem. Līdz ar to mēs gaidām, kad tiks ieviests Padomes priekšlikums par Protokola Nr. 36 grozījumiem. Tiklīdz protokola grozījums būs apstiprināts, jaunie deputāti varēs apmeklēt Parlamenta sēdes novērotāju statusā, un, tiklīdz tas stāsies spēkā, mūsu jaunie kolēģi varēs sākt strādāt kā pilntiesīgi Eiropas Parlamenta deputāti.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Referents ir pret konventa sasaukšanu, jo līguma izmaiņas ir tikai pārejas noteikumi. Es šo situāciju uztveru citādi, jo tā ir saistīta arī ar demokrātijas jautājumiem. Francijai ir atšķirīga vēlēšanu sistēma, un tādēļ tai nav iespēju „pavirzīt uz augšu” demokrātiski un tieši ievēlētus, sarakstā iekļautus deputātus. Šī iemesla dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Ja palūkojamies uz šo situāciju precīzi un no juridiskā viedokļa, tad redzam, ka mūsu pieņemtais lēmums grozīs Lisabonas līgumu, kurš paredz konventa sasaukšanu. Tomēr, tā kā šī darbības joma ir ierobežota un attiecas tikai uz pagaidu grozījumiem, es palāvos uz proporcionalitātes principu un atbalstīju 479 kolēģu ierosināto pagaidu risinājumu, proti, nodot lēmuma pieņemšanas tiesības starpvaldību konferencei, nevis sasaukt konventu.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu, jo es neatbalstu to, ka netiek sasaukts konvents līgumu pārskatīšanai.

Rafał Trzaskowski (PPE), rakstiski. – (PL) Lēmums nesasaukt konventu bija viens no grūtākajiem lēmumiem saistībā ar 18 jauno deputātu pievienošanos Parlamentam. Mēs pieņemām šo lēmumu tieši tāpēc, ka cienām šo instrumentu, kura mērķis ir palielināt to lēmumu likumību, kuri ir saistīti ar ES pamata tiesību aktiem. Tas nav precedents nākotnei. Visos svarīgajos jautājumos, kas saistīti ar izmaiņām līgumos, piemēram, ar vēlēšanu procedūru, joprojām vajadzēs sasaukt konventu. Es vēlos pateikties referentam Méndez de Vigo kungam un koordinatoriem par šī lēmuma pieņemšanu, jo tas nebija viegls. Mums ir problēmas ar 18 jauno deputātu iecelšanu, jo dažas dalībvalstis nav izmantojušas pareizo procedūru. Tomēr mēs esam nolēmuši, ka vissvarīgākais princips ir pārstāvniecība. Galvenais ir tas, lai Parlamentā pēc iespējas ātrāk tiktu samērīgi pārstāvētas visas dalībvalstis. Tādēļ mēs aicinām dalībvalstis pabeigt šo procesu pēc iespējas ātrāk, vienlaikus pieņemot, ka visi deputāti tiks ievēlēti tiešās vēlēšanās.

Ziņojums: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par mana kolēģa Méndez de Vigo kunga izcilo ziņojumu. Tomēr ir jāpieņem kādi pagaidu noteikumi, lai panāktu atbilstību starp Lisabonas līgumu un 1976. gada Aktu par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu vispārējās tiešās vēlēšanās 5. pantu. Tādēļ uz atlikušo 2009.–2014. gada sasaukuma laiku ir jāpalielina EP deputātu skaits līdz 754.

Turklāt es arī esmu apmierināta ar šī ziņojuma 6. punkta, kurā tiek aicināts ieviest vienotu sistēmu EP deputātu ievēlēšanai, formulējumu: „paziņo Eiropadomei par savu nodomu drīzumā sagatavot priekšlikumus noteikumiem, kas vajadzīgi, lai Eiropas Parlamenta deputātus ievēlētu vispārējās tiešās vēlēšanās atbilstoši vienotai procedūrai visās dalībvalstīs un saskaņā ar principiem, kas kopīgi visām dalībvalstīm, un par to, ka Parlaments šādu vēlēšanu reformu sāks saskaņā ar 48. panta 2. punktu Līgumā par Eiropas Savienību un 223. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību; turklāt prasa Eiropas Parlamenta reformas jautājumiem paredzēta konventa sasaukšanu, lai sagatavotu līgumu pārskatīšanu”.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments ir piekritis, ka šī parlamentārā sasaukuma laikā tam pievienojas vēl 18 EP deputāti. Šāda piekrišana nozīmē, ka Parlaments, kurš tika ievēlēts 2009. gada

jūnijā saskaņā ar Nicas līgumā noteikto procedūru, ir atbilstošs Lisabonas līgumam, kurš stājas spēkā 2009. gada 1. decembrī.

Es balsoju pret un darīju tā viena iemesla dēļ, kurš man liekas ārkārtīgi svarīgs: 2009. gada jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā lielākā daļa dalībvalstu uzskatīja, ka ir ļoti ticams, ka Lisabonas līgums tiks ratificēts jau tuvākajā laikā. Līdz ar to dalībvalstis izmainīja vēlēšanu kārtību. Francija neizmainīja neko un līdz ar to arī nenodrošināja gludu pāreju no 72 uz 74 EP deputātiem.

Beigās rastais risinājums — divu Nacionālās asamblejas deputātu iecelšana — ir nepieņemams. Kopš 1979. gada EP deputātus ievēl Eiropas pilsoņi vispārējās tiešās vēlēšanās, nevis tos iecel nacionālās asamblejas. Pateicoties vispārējām tiešām vēlēšanām, mums ir tiesības runāt visu eiropiešu vārdā. Tas, ka Parlaments ir piekritis Francijas piedāvātajam kompromisam, rada satraucošu precedentu saistībā ar līgumu neievērošanu.

Philip Bradbourn (ECR), rakstiski – Mēs atbalstām pasākumus, kas ļautu 18 jauniešiem deputātiem ieņemt savas vietas Eiropas Parlamentā. Tomēr līdz tam, kad stājas spēkā pārejas noteikumi un viņi var ieņemt savas vietas kā pilntiesīgi Parlamenta deputāti, novērotāja statusu viņiem piešķirt nevajadzētu. Kā novērotājiem viņiem būtu tiesības uz algu un izdevumiem, pirms vēl viņiem būtu tiesības balsot. Tas nav pareizi, un tādēļ mūsu delegācija balsoja pret ziņojumu.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Man jāizsaka stingra kritika attiecībā uz Francijas lēmumu iecelt divus EP papildu deputātus, kuri aicināti sākt darbu Eiropas Parlamentā saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā.

Atšķirībā no 11 citām Eiropas valstīm, uz kurām attiecas šī reforma, kuras gaidīja šīs vēlēšanas un kuras, protams, paļāvās uz 2009. gada jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātiem, Francijas valdība ir nolēmusi vienkārši iecelt šajā amatā valsts parlamenta deputātus — tas ir apkaunojums demokrātijai.

Turklāt mēs, Francijas sociālisti, neuzskatām, ka pārējiem 16 EP deputātiem būtu jācieš no Francijas pilnīgās nesagatavotības, tādēļ beigās mēs atbalstījām starpvaldību konferences sasaukšanu, kas šiem ievēlētajiem EP deputātiem — sākumā kā novērotājiem — ļaus uzņemties viņu lomu kā Eiropas pilsoņu pārstāvjiem, kas tika ievēlēti tieši šim nolūkam.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Iepriekšējās Eiropas Parlamenta vēlēšanas (2009. gadā) notika pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, tādēļ Parlamenta sastāvs joprojām bija tāds, kādu to noteica Nicas līgums (736 deputāti). Eiropadome piekrita Parlamenta 2007. gadā piedāvātajam pagaidu sastāvam, palielinot deputātu skaitu no 750 līdz 751. Es uzskatīju, ka būtu vēlāmāk, ja noteikumi par jauno Eiropas Parlamenta sastāvu tiktu piemēroti tikai nākamajām Eiropas vēlēšanām 2014. gadā. Tomēr vairākums vienprātīgi uzskata, ka tas būtu jādara jau tagad. Tādēļ vajadzēs noteikt 18 jauno deputātu (no 12 dalībvalstīm) ievēlēšanu kārtību. Lisabonas līgums nosaka maksimālo deputātu skaitu no katras dalībvalsts, un tas nozīmē, ka Vācija zaudēs trīs vietas. Tā kā nav iespējams sasaukuma laikā samazināt deputātu mandātu skaitu, tad Parlamentā kādu laiku strādās 754 deputāti. Es piekrītu referenta *Mendez de Vigo* kunga ieteikumam, ka jauniešiem deputātiem būtu jāstājas amatā vienā dienā, lai Parlamentā saglabātu reģionālās pārstāvniecības proporcijas. Es nepiekrītu tam, ka jaunos deputātus iecel attiecīgo valstu varas iestādes. Es uzskatu, ka tikai ievēlēti deputāti ir tiesīgi šeit atrasties.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Lisabonas līgums palielina EP deputātu skaitu no 736 līdz 751. Tomēr, tā kā 2009. gada vēlēšanas notika pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, tika ievēlēti tikai 736 EP deputāti. Tādēļ Parlamentam nācās pieņemt jaunus noteikumus par tā sastāvu atlikušajā sasaukuma laikā. Demokrātiskās kustības delegācija balsoja pret šo tekstu divu iemeslu dēļ. Tā nevar piekrist Padomes priekšlikumam sasaukt starpvaldību konferenci, nesasaucot konventu valstu parlamentu pārstāvju, valsts vai valdības vadītāju, Parlamenta un Komisijas sastāvā. Šī paātrinātā procedūra ir pretrunā ne tikai ar līgumu garu, bet arī burtu. Turklāt tā rada neveiksmīgu precedentu. Tas, ka Francijas valsts parlaments iecēla divus no 18 jauniešiem EP deputātiem, ir nopietns primāro tiesību aktu pārkāpums, jo tie nosaka, ka EP deputātus ievēl vispārējās tiešās vēlēšanās, nevis tos iecel valsts parlaments. Šī atgadījuma vienīgais pozitīvais aspekts ir tas, ka tā rezultātā ir pievērsta uzmanība vajadzībai ilgtermiņā reformēt Parlamenta ievēlēšanu procedūru un konkrētāk — mūsu jau sen atbalstītajai prasībai sadalīt Eiropu vēlēšanu apgabalos, kas ievēl noteiktu skaitu deputātu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas nosaka, ka 18 jaunie EP deputāti no 12 dalībvalstīm varēs sākt darbu tūlīt pēc ievēlēšanas. Man žēl, ka Padome jau laikus nepieņēma vajadzīgos noteikumus, kas šiem deputātiem ļautu sākt darbu tūlīt pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Tas, ka Lisabonas līgums nestājās spēkā agrāk, kad tas būtu nekavējoties piemērojams Eiropas Parlamenta 2009.–2014. gada sasaukuma vēlēšanām, ir izraisījis problēmu, kura tagad, manuprāt, tiek risināta saprātīgi, kaut arī bez iespējām izvairīties no pārejas periodiem raksturīgajiem sarežģījumiem. Līdz ar to, kaut gan atņemt mandātus ievēlētiem deputātiem nebūtu ne saprātīgi, ne likumīgi, nebūtu saprātīgi arī liegt tām dalībvalstīm, uz kurām attiecas pārstāvju skaita palielināšanās, iecelt šos pārstāvjus saskaņā ar attiecīgās valsts vēlēšanu sistēmu regulējošajiem tiesību aktiem. Ārkārtējie apstākļi pilnībā attaisno pieņemtos ārkārtējos risinājumus.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ir pieņemti noteikumi par EP deputātu kopējā skaita palielināšanu par 15 (no Nicas līgumā noteiktajiem 736 līdz 751 deputātiem), un 12 dalībvalstīm ir jāsadala 18 papildu mandāti. Saskaņā ar ES līguma noteikto maksimālo deputātu skaitu Vācijai tiek piešķirts par trim vietām mazāk nekā agrāk. Lisabonas līgums nebija stājies spēkā pirms 2009. gada Eiropas vēlēšanām, tādēļ tās notika saskaņā ar Nicas līguma noteikumiem, kā rezultātā Eiropas Parlamentā šobrīd ir 736 deputāti, nevis 751. Taču Lisabonas līguma stāšanās spēkā nozīmē, ka 18 jaunie deputāti no attiecīgajām 12 dalībvalstīm var likumīgi ieņemt savas vietas. Sasaukuma laikā nav iespējams atņemt EP deputāta mandātu, līdz ar to nav iespējams par trim vietām samazināt pašreizējo Vācijas pārstāvju skaitu. Tādēļ es uzskatu, ka Eiropas padomes prasītais Protokola Nr. 36 grozījums tieši izriet no jaunajiem Lisabonas līguma noteikumiem un ir likumīgs risinājums, kas ļaus visām dalībvalstīm, kurām pienākas papildu vietas Parlamentā, iecelt attiecīgos EP deputātus. Šiem 18 deputātiem darbs Parlamentā ir jāsāk vienlaicīgi, lai neizjauktu valstu pārstāvniecību proporcijas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Kā mēs to jau esam uzsvēruši un kā redzams ziņojumā, Lisabonas līgums ne tikai nosaka neoliberālu, militāru un federālu politiku, bet arī ir pilns ar neskaidrībām un pretrunām, kas, piemēram, paustas Protokolā Nr. 36 par noteikumiem attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu. Līguma virzītāju augstprātība bija tik liela, ka netika pieļauta šo noteikumu elastība, jo tika darīts viss, lai izvairītos no referendumu rīkošanas un ES valstu negatīva balsojuma, kā to agrāk saistībā ar tā saukto „Konstitucionālo līgumu” izdarīja Francijas un Nīderlandes tauta. Arī Īrija atteicās pieņemt šo līguma parodiju, un tautas piekrišana tika iegūta tikai, izdarot lielu spiedienu un izmantojot šantāžu, bet tas bija jau pēc Eiropas vēlēšanām.

Šis ziņojums parāda dažu EP deputātu centienus nostiprināt ES federālisma piekritēju politiku, piesaucot demokrātisku likumību, kuras Līgumā trūkst. Šie deputāti arī mēģina vēl vairāk pakļaut valstu tiesību aktus ES interesēm, izmantojot priekšlikumus visās dalībvalstīs izveidot vienotu vēlēšanu procedūru, kaut gan tā visaugstākajā mērā ir katras dalībvalsts kompetencē, un pieprasa sasaukt konventu, lai reformētu Eiropas Parlamentu ar mērķi sagatavoties līgumu pārskatīšanai.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Tas, vai līgumus pārskata starpvaldību konferencē vai arī konventā, pilnīgi nekādā veidā neietekmē problēmas būtību. Vai nu nekompetences, vai arī paviršības, vai politiskas pārrēķināšanās dēļ viena atsevišķa valsts, Francija, atteicās ņemt vērā sekas, ko tās pārstāvniecībai Eiropas Parlamentā rada Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kaut gan vairākas politiskās grupas, arī manējā, vairākkārt to pieprasīja. Līdz ar to Francija pašreiz ir vienīgā no 27 dalībvalstīm, kura plāno netiešā veidā iecelt divus jaunus EP deputātus, izmantojot lēmumu, ko ar netaisnīgu balsojuma sistēmu pieņēmis valsts parlaments. Viss tas ir pretrunā gan pašiem līgumiem, gan arī 1976. gada Aktam, kas nosaka EP deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās. Turklāt šīs problēmas līdzdalībnieki ir Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, kura, neraugoties uz smagu zaudējumu 2009. gada vēlēšanās, iegūs vienu no abiem papildu mandātiem. Tās ir mahinācijas draugu starpā, un Parlaments to atbalsta. Lai šī kroplība tiktu pieņemta, referents diemžēl aizbildinās ar šo noteikumu pagaidu statusu. Pagaidu? Francijas jaunie EP deputāti te strādās vēl četrus gadus, un tas ir vairāk nekā 80 % sasaukuma laika. Es biju cerējis, ka kolēģi būs stingrāki gan attiecībā uz saviem vārdiem, gan attiecībā uz demokrātijas principu aizstāvību.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par vairākiem grozījumiem, kuru mērķis bija uzsvērt, cik nepieņemams ir Francijas lēmums iecelt valsts parlamenta deputātus Eiropas Parlamentā, kur viņiem būtu jāstrādā līdzās ar 16 citiem deputātiem, kuri bija piedalījušies 2009. gada 7. jūnija vēlēšanās. Manuprāt, šis lēmums, kurš tika pieņemts pilnīgas nesagatavotības apstākļos, ir pretrunā demokrātijas pamatprincipiem un rada nopietnas bažas par Eiropas Parlamenta demokrātisko likumību. Taču mēs nedrīkstam likt šķēršļus pārējo EP deputātu darba sākumam, jo viņu ievēlēšana ir pilnīgā saskaņā ar līgumu garu. Šī problēma parāda, cik ļoti mums ir nepieciešams nākotnē nodrošināties ar vienotu sistēmu EP deputātu iecelšanai tiešās vispārējās vēlēšanās, turklāt šī reforma ir jāveic, sasaucot konventu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es balsoju pret šo ziņojumu, pamatojoties uz mūsu galveno grozījumu, kurā mēs pieprasījām, lai Eiropas Parlamenta deputāti tiktu izvēlēti tiešās vispārējās vēlēšanās.

Ziņojums: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju pilnīgi noteikti par abiem *Méndez de Vigo* kunga sagatavotajiem ziņojumiem. Es esmu apmierināts divu iemeslu dēļ: manis vadītā komiteja rīkojās nekavējoties un panāca iepriekšēju vienošanos, savukārt šī vienošanās ļāva panākt to, ko mēs šodien plenārsēdē pieņemām ar ļoti lielu balsu vairākumu.

Tādēļ es atbalstīju domu balsot pret 5. punktu, kurš tika ieviests, pamatojoties uz manu komitejā iesniegto grozījumu, lai uzsvērtu, ka 18 jauno deputātu izvēlei ir pēc iespējas vairāk jābūt saskaņā ar 1976. gada Vēlēšanu likumu, kas nosaka, ka deputātus tieši ievēl Eiropas pilsoņi. Tādēļ priekšroka jādod automātiskajai metodei, saskaņā ar kuru Parlamentā darbu sāk tie kandidāti, kuri iepriekšējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās neievēlēto kandidātu starpā saņēma vislielāko balsu skaitu. Tomēr, ja valsts vēlēšanu sistēma nepieļauj šādus aprēķinus, tad mēs varam iztikt ar valsts parlamenta lēmumu.

Rezolūciju priekšlikumi: Kirgizstāna (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Politiskā krīze Kirgizstānā ir kārtējais solis Centrālāzijas reģiona destabilizēšanās virzienā, un mēs zinām, cik nozīmīgs Eiropai ir šis reģions saistībā ar svarīgo jautājumu par energoresursu un izejmateriālu importu un cik nozīmīgs tas ir Amerikas Savienotajām Valstīm un Krievijai saistībā ar Kirgizstānas stratēģisko atrašanās vietu. Diemžēl šī krīze ir vilšanos izraisošs rezultāts 2005. gada revolūcijai, kura bija devusi cerību uz mazās pēcpadomju republikas politiskās dinamikas reālām izmaiņām un kura kopā ar tā paša gada notikumiem Ukrainā un Gruzijā šķita vēstām par mierīgāku ģeopolitisko situāciju visa reģiona nākotnē. Diemžēl šobrīd Kirgizstāna cieš no tā arī nenotikušo izmaiņu sekām, un rezolūcijā, par kuru mēs balsojam, ir ietvertas vajadzīgās un atbilstošās pamatnostādnes, kuras Parlamentam vajadzētu sniegt tām Eiropas Savienības iestādēm, kuras starptautiskos un diplomātiskos forumos būs tieši iesaistītas Kirgizstānas jautājuma risināšanā. Cerams, ka Komisija un Padome konsekventi sadarbosies šo pamatnostādņu izstrādē un turklāt darīs to gana veikli, jo citu, pat nesenu problēmu risināšanā ir neattaisnojami pietrūkusi šāda steidzamības apziņa. Patiesi cerot, ka Eiropas rīcībai būs pozitīva ietekme uz situācijas stabilizēšanos Kirgizstānā, es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kirgizstāna ir bijušās Padomju Savienības sadalīšanās produkts, kurš atrodas lielvaru interešu krustpunktā, un šķiet, ka tagad šie strīdi ir pārvērtušies par politisku aģitāciju, par politisko un sociālo sabrukumu, kuru Eiropas iestādēm un dalībvalstu valdībām vajadzētu novērot rūpīgāk. Ir jānovērš Eiropas relatīvā neziņa par Centrālāzijas republikām un jāmeklē attiecību veidošanas un komunikācijas iespējas, kas ļautu iegūt vairāk informācijas un sīkāk novērot situāciju šajās valstīs. Es atbalstu ES stingro nostāju, par Kirgizstānas rīcības plāna galvenajiem punktiem nosakot brīvību, demokrātiju un cilvēktiesības. Es arī ceru, ka pagaidu valdība pilda savus solījumus un reformas īsteno, ņemot vērā šīs vērtības. Paziņojums par vēlēšanu un konstitucionālā referendumā rīkošanu tuvāko nākotni padara cerīgu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Neatkarīgie novērotāji ziņoja, ka pagājušajā gadā notikušās prezidenta vēlēšanas, kurās no jauna tika ievēlēts *Kurmanbek Bakiyev*, bija saistītas ar plaša mēroga krāpniecību. Turklāt pēc sākotnējiem demokrātiskiem pasākumiem *K. Bakiyev* vara kļuva autoritāra. Pēc masveida demonstrācijām prezidents *Bakiyev* bija spiests bēgt no galvaspilsētas, un viņa vietu ieņēma pagaidu valdība opozīcijas līderes *Roza Otunbayeva* vadībā, kura izdeva rīkojumu par varas pēctecību un pavēli par Kirgizstānas Konstitūcijas ievērošanu. *K. Bakiyev* tikmēr pameta valsti, lai meklētu patvērumu Kazahstānā. Kirgizstānai ir pievērsta īpaša Amerikas Savienoto Valstu un Krievijas uzmanība, jo tā atrodas stratēģiski nozīmīgā vietā Centrālāzijas vidū. ES un Centrālāzijai ir kopīgas problēmas saistībā ar enerģētiku, cīņu pret klimata pārmaiņām, narkotiku kontrabandas apkarošanu un cīņu pret terorismu. Šī iemesla dēļ ES ir aktīvi jāsadarbomas ar pagaidu valdību, lai izpētītu un izmantotu iespējas atbalstīt labu pārvaldību, tieslietu sistēmas neatkarību un citus ES politikas mērķus, kas noteikti Centrālāzijas stratēģijā.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), rakstiski. – (PL) Būdams līdzautors Eiropas Parlamenta rezolūcijas projektam par Kirgizstānu, es vēlos pateikties saviem kolēģiem, kuri šodien balsoja par šo dokumentu. Īpašu uzmanību ir pelnījis Kirgizstānas pagaidu valdības paziņotais nodoms sākt konstitucionālu reformu, kā arī tas, cik ātri tika izveidots pamats demokrātisku parlamenta vēlēšanu rīkošanai. Tas izskaidro lūgumu pagaidu valdībai ievērot Kirgizstānas starptautiskās saistības un nodrošināt vēlēšanu brīvu un taisnīgu norisi. Mēs nepacietīgi sekojam līdzi notikumiem Kirgizstānā un uzturam nepārtrauktas piegādes koridoru NATO un citiem starptautiskajiem spēkiem, kuri ir Afganistānas misijas sastāvā. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība un Eiropas Parlaments ļoti rūpīgi novērotu situāciju Kirgizstānā, sniegtu vajadzīgo palīdzību un atbalstītu dialogu starp visām Kirgizstānas sabiedrības grupām.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Kirgizstānu, jo es uzskatu, ka man kā Centrālāzijas delegācijas loceklim ir pienākums vismaz šādā veidā atbalstīt valsti, kura pēdējo nedēļu laikā atrodas tik sarežģītā situācijā. Rezolūcija aicina pārtraukt vardarbību, sākt dialogu konfliktējošo pušu starpā un ievērot tiesības uz brīvību, cilvēktiesības un tiesiskuma principus, kā arī uzsver saskaņota un stabila konstitucionālā pamata nozīmi demokrātijas nodrošināšanā. Tādēļ es uzskatu, ka starptautiskā palīdzības programma ir jāīsteno pēc iespējas ātrāk un ka ES jāuzņemas šīs programmas vadība.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā situācija Kirgizstānā ir satraucoša, jo vairāk tādēļ, ka šī valsts atrodas stratēģiski ļoti nozīmīgā vietā Centrālāzijā netālu no Afganistānas un blakus Fergānas ielejai. Lai noteiktu atbildības sfēras, ir vajadzīga ANO veikta starptautiska izmeklēšana saistībā ar šiem notikumiem. Ir svarīgi, lai Centrālāzijas īpašais pārstāvis sadarbībā ar Eiropas Savienības Augsto pārstāvi ārlietu un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieku ļoti rūpīgi novērotu situāciju.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. maija rezolūcijas priekšlikums Nr. RC-B7-0246/2010 par situāciju Kirgizstānā ir Eiropas vienotā balss saziņā ar Kirgizstānu un tās varas iestādēm. Kirgizstānas rezolūcijas priekšlikums ir nozīmīgs signāls no Eiropas Savienības un visas Eiropas. Mums būtu jāparāda gan pilsoņiem, gan Kirgizstānas varas iestādēm — turklāt ne tikai ar šādu rezolūciju palīdzību —, ka mēs atbalstām demokrātijas nostiprināšanos, sabiedrības attīstību, pilsoņu drošību un ilgtspējīgu izaugsmi.

Eiropas Parlamentam ir jābūt tādai iestādei, kas atbalsta visas iespējas stiprināt demokrātiju un kas neatbalsta nekādas novirzes no šāda attīstības ceļa. Izmaiņas Kirgizstānā ir iepriekšējo pāris gadu un ar Tulpju revolūciju saistīto nepastāvīgo cerību rezultāts. Vēlēšanu rezultātu viltošanu un mēreni autoritāro režīmu, kurš ir sācis darboties Kirgizstānā, nevar un nedrīkst vienaldzīgi paciest. Mēs varam atbalstīt un atbalstīsim tikai demokrātiskus pasākumus, jo tie ir Eiropas Savienības pamatā. Mēs nepiekritīsim citādiem pasākumiem. Es ceru, ka rezolūcija par Kirgizstānu ir viens no daudziem pasākumiem, kurus mēs īstenosim. Visa Eiropa to no mums sagaida.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es, tāpat kā vairākums deputātu, balsoju par šo rezolūciju un arī par abiem mutiskajiem grozījumiem, kuri tika veikti balsojuma laikā.

Vilja Savisaar (ALDE), rakstiski. – (ET) Notikumiem, kuri aprīļa sākumā, nu jau pirms mēneša, norisinājās Kirgizstānā, ir bijusi liela ietekme gan uz valsts iekšpolitisko situāciju, gan uz starptautiskajām attiecībām. Izmantojot šos notikumus, Krievija ir palielinājusi savu militāro un ekonomisko ietekmi Kirgizstānā, kā to jau varēja paredzēt, ņemot vērā ekonomiskās saites starp abām valstīm. Vienlaikus Krievija ir arī apsolījusi sniegt ekonomisko palīdzību, nodrošinot gan tiešu finansiālu atbalstu, gan pazeminot naftas un gāzes izstrādājumu cenas. Pašreizējais ziņojums pievērš lielu uzmanību faktam, ka Eiropas Savienībai un ANO ir jāpalīdz nodrošināt demokrātiskas valdības ieviešanu un cilvēktiesību pārkāpumu novēršana šajā valstī.

Protams, pastāv vēlme samazināt korupciju gan valsts sektorā, gan tieslietu sistēmā, kā rezultātā, iespējams, būs jāreformē valsts sektors un jāgarantē tieslietu sistēmas neatkarība. Tomēr šīs ieceres ir tieši saistītas ar valsts ekonomisko situāciju, un tāpēc ES, ANO un Krievijai ir jāsadarbojas — citādi palīdzība Kirgizstānai nebūs pirmajā vietā, jo visas „lielvaras” centīsies šo situāciju izmantot savā labā. Tādēļ es atbalstu šo rezolūciju, kurā visas puses tiek aicinātas sadarboties ar mērķi nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu un demokrātijas nostiprināšanu, kā arī valsts sektora reformu un tieslietu sistēmas neatkarību. Tomēr es uzskatu, ka paies vēl kāds laiks, līdz šī valsts sasniegs vēlamo demokrātijas līmeni, jo, lai tas notiktu, iecelšanai amatā būtu jābalstās uz atklātiem konkursiem nevis radniecības saitēm.

Rezolūcijas priekšlikums: Elektriskie transportlīdzekļi (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju neseno paziņojumu par tīriem un energoefektīviem transportlīdzekļiem. Elektrisko automobiļu laišana tirgū varētu radīt konkurences priekšrocības Eiropas rūpniecībai. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka pašlaik Eiropa ieņem vadošo stāvokli pasaulē automobiļu nozarē, un nedrīkstam apdraudēt šo konkurences priekšrocību. Tāpēc es aicinu Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vajadzīgos nosacījumus, lai izveidotu elektrisko transportlīdzekļu iekšējo tirgu. Es vēlos arī brīdināt par vajadzību saskaņot amortizatoru un savietojamu uzlādes vietu standartus dažādās dalībvalstīs. Ir svarīgi arī izstrādāt nodokļu atvieglojumus ar atbilstošām elektrības cenām patērētājiem. Vēl viens būtisks faktors būs elektroenerģijas tīklu modernizācija. Es aicinu palielināt ieguldījumus viedo elektroenerģijas tīklu un amortizatoru tehnoloģiju pētniecībā un attīstībā, lai izejvielu izmantošanu padarītu efektīvāku. Tāpēc es aicinu censties saglabāt Eiropas vadošo lomu automobiļu rūpniecībā pasaules mērogā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu, jo uzskatu, ka elektriskie transportlīdzekļi var palīdzēt sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātes, kas ietver uz zināšanām un inovāciju balstītas ekonomikas attīstību, un veicināt resursu izmantošanas ziņā efektīvāku ekonomiku; citiem vārdiem sakot, veicināt ekonomiku, kas ir videi draudzīgāka un konkurētspējīgāka.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Laikā, kad no debatēm par CO₂ emisijām nevar izvairīties, jo tās ir galvenais jautājums diskusijās par klimata pārmaiņām, un kad degvielas cenu nepastāvības dēļ pašreizējā nepārtrauktā atkarība no naftas un tās produktiem ir kļuvusi neilgtspējīga, vismaz ilgtermiņā, ir svarīgi atrast alternatīvas. Tāpēc jāmeklē zinātniski un ekonomiski dzīvotspējīgi risinājumi ar tādu inovāciju palīdzību, kas kalpo ekonomiskajām un sociālajām vajadzībām. Elektriskie transportlīdzekļi ir būtiska inovācija ar augstu tirgus potenciālu, īpaši ilgtermiņā, jo palīdz samazināt CO₂ emisijas un citu piesārņojumu, kā arī uzlabo energoefektivitāti un veicina inovācijas, kas balstītas uz vadošo lomu tehnoloģiju jomā. Ņemot vērā iepriekš minēto, jāizveido Eiropas stratēģija elektrisko transportlīdzekļu jomā, kas atbalsta rūpniecību tīru un dzīvotspējīgu tehnoloģiju izstrādē, kā arī atbalsta vienota elektrisko transportlīdzekļu tirgus izveidi. Neraugoties uz to, man vēlreiz jābrīdina, ka Eiropas stratēģijas izveidošana nedrīkst nozīmēt sarežģītu noteikumu kopumu, kuri smagi nomāc nozari, apdraudot tās attīstību un dzīvotspēju.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Problēmas, kuras rada klimata pārmaiņas, CO₂ emisijas un citi piesārņotāji, kā arī degvielas cenu nepastāvība, ir radījušas labvēlīgu gaisotni elektrisko transportlīdzekļu attīstībai visā pasaulē. Elektriskie transportlīdzekļi palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātes: veicina inovācijas un zināšanas (gudra izaugsme), atbalsta resursu ziņā efektīvāku un videi nekaitīgāku ekonomiku (ilgtspējīga izaugsme) un ļauj ekonomikai augt, radot darba vietas (integrējoša izaugsme). Ir svarīgi, lai samazinās elektrisko transportlīdzekļu lielās izmaksas, kuras galvenokārt veido akumulatoru izmaksas, un tam vajadzīga pētniecība un inovācijas. Tāpēc es atzinīgi vērtēju prioritāti, ko Spānijas prezidentūra ir piešķirusi elektrisko transportlīdzekļu attīstībai saistībā ar cīņu pret klimata pārmaiņām, un Komisijas 2010. gada 27. aprīļa paziņojumu par Eiropas stratēģiju par tīriem un energoefektīviem transportlīdzekļiem. Es uzskatu, ka jārada vajadzīgie nosacījumi vienota elektrisko transportlīdzekļu tirgus pastāvēšanai, vienlaicīgi garantējot efektīvu politiku saskaņošanu ES līmenī, lai izvairītos no negatīvas ietekmes, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātību. Šī saskaņošana veicina arī konkurētspēju un savstarpēju izmantojamību.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām, ka elektrisko automobiļu attīstība ir vajadzīga kā alternatīva transportlīdzekļiem, kuri izmanto fosilo degvielu. Saskaņoties ar atmosfēras piesārņojumu, kas tiek saistīts ar šādiem transportlīdzekļiem, un nepielūdzamu fosilās degvielas rezervju, īpaši naftas, izsīkumu, kurš ļoti ticams, ka notiks dažās desmitgadēs, turpinoties pašreizējai enerģijas paradigmai, elektrisko transportlīdzekļu attīstība parādās kā nozīmīga iespēja, kuru ir vērts izskatīt. Neraugoties uz to, nedrīkst ignorēt ierobežojumus un problēmas, kuras turpina saistīt ar šiem transportlīdzekļiem un kuras mēs pieminējam šajās debatēs. Šīs problēmas un ierobežojumi, mūsu prātā, norāda uz to, ka uzņemties komerciālo vai reklamēšanas risku nav ieteicams. Tā vietā tie brīdina par „vajadzību turpmāk veikt pētniecību un attīstību, lai uzlabotu elektrisko transportlīdzekļu rādītājus un samazinātu izmaksas”. Visbeidzot, ziņojumā minētajam „mērķim samazināt oglekļa dioksīda īpatsvaru transporta nozarē līdz 2050. gadam” jāietver būtisku dažādu masu un sabiedriskā transporta veidu attīstības pieaugumu un izmantošanas veicināšanu, lai tie būtu pieejami visiem; elektriskiem transportlīdzekļiem jābūt aktīvi pārstāvētiem šajā procesā.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, kas cita starpā standartizē elektrisko automobiļu uzlādes ierīces, jo Eiropas Savienībai un mūsu līdzpilsoņiem jāiegūst viss, ko var sniegt Eiropas elektrisko transportlīdzekļu tirgus attīstība un arī globālā tirgus radīšana. Tāpēc šie pasākumi stiprina ES nostāju attiecībā uz cīņu pret piesārņojumu un vides aizsardzību, veicinot tīru transportlīdzekļu izmantošanu neatkarīgi no transportlīdzekļa veida. Tie veicina arī atbalstu pētniecībai un inovācijai, tādējādi pozitīvi ietekmējot Eiropas Savienības konkurētspēju tehnoloģiju jomā. Šī rezolūcijas priekšlikuma pieņemšana, iespējams, vēsta par tādas jaunas sabiedrības sākumu, kura ņem vērā dažādas problēmas (vides, sociālas, tehnoloģiskas, demogrāfiskas un tā tālāk) problēmas. Es palaujos uz to, ka citas Eiropas iestādes atbalstīs šo mūsu pasākumu.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es atbalstu elektrisko transportlīdzekļu veicināšanu kā vidēja termiņa un ilgtermiņa prioritāti. Mums jānosaka veidi, kā mudināt dalībvalstis, lai tās īstenotu kopīgu stratēģiju attiecībā uz elektrisko transportlīdzekļu standartizēšanu. Šīs stratēģijas veiksmīga īstenošana noteikti samazinās izmaksas patērētājiem, tādējādi padarot elektriskos transportlīdzekļus pievilcīgākus. Saskaņošanas trūkums Eiropas līmenī nozīmē, ka ne tikai lietotājiem jāsedz augstas izmaksas. Rūpnieciskajiem ražotājiem jāstandartizē savas dažādās nozares specifikācijas, kam būs tieša ietekme uz izmaksām. Tāpēc, ja mēs gribam doties vēlamajā virzienā, es uzskatu, ka mums jāpievērš galvenā uzmanība standartizēšanas procedūrām.

Mums jāatrod veidi, kā mudināt Eiropas patērētājus izmantot elektriskos automobiļus. Es uzskatu, ka vietējām iestādēm šajā procesā ir svarīga nozīme. Tās varēs mudināt Eiropas patērētājus, izmantojot personīgo piemēru, kā arī sniegtot infrastruktūras iespējas un atvieglojumus saistībā ar dažādām maksām, tādām kā par stāvvietu vai piesārņojumu. Es uzskatu, ka Eiropas iestādes, izmantojot elektriskos automobiļus, rādīs piemēru un raidīs ļoti pozitīvu signālu. Eksperimentālā veidā mazu elektrisko automobiļu parku būtu jāizveido iespējami drīzāk, kā alternatīvu pašreizējiem transporta veidiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Augošās bažas par CO₂ emisijām un klimata pārmaiņām ir radījušas steidzamu vajadzību pēc ātras attīstības, lai elektriskie transportlīdzekļi varētu kļūt par pilntiesīgu alternatīvu pašlaik lietošanā esošajiem transportlīdzekļiem. Šī transporta veida aizvien plašākais lietojums dod ļoti pozitīvu ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas paredzēti stratēģijā „Eiropa 2020”. Tāpēc ES jāveic būtiski ieguldījumi piegādes tīkla radīšanā, kas efektīvi aptver Eiropas teritoriju. Jāveic arī izšķiroši pasākumi, lai novērstu vairākus šķēršļus, kas pašlaik padara šo transporta veidu nepievilcīgu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Sakarā ar resursu samazināšanos, elektriskiem transportlīdzekļiem ir liels potenciāls, lai kļūtu par klimata nekaitīgu alternatīvu, ja mēs tos turpinām attīstīt. Tomēr tas var notikt tikai tad, ja gan ražošanas procesam, gan automobiļu ekspluatācijai nav vajadzīgi lieli resursi un tie tiešām ir videi draudzīgi. Elektriskās un hibrīda piedziņas sistēmas pašlaik ir izstrādes sākuma stadijā un mums jāievieš standartizēta sistēma, nepiešķirot šai tehnoloģijai prioritāti attiecībā uz citām alternatīvām piedziņas sistēmām. Šajā priekšlikumā citām alternatīvām piedziņas sistēmām pievērsta pārāk maza uzmanība, tāpēc balsojumā es atturējos.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Atbalsts elektrisko transportlīdzekļu attīstībai var sniegt vairākus ieguvumus. Elektrisko automobiļu veicināšana ievērojami palīdzēs cīņā pret klimata pārmaiņām, pārejot uz tīrākām un progresīvākām tehnoloģijām, atbalstot inovācijas un ierobežojot enerģētisko atkarību. Šīs tehnoloģijas attīstība ietver arī dažus aspektus, kuri pienācīgi jānovērtē, piemēram, administratīvo un citu šķēršļu novēršana, kam varētu būt negatīva ietekme uz „zaļo automobiļu” apriti, un stimulu paredzēšana cilvēku pārkvalifikācijai darbam automobiļu rūpniecībā, lai tie iegūtu vajadzīgās prasmes. Es uzskatu, ka rezolūcijas priekšlikums ir ļoti līdzsvarots dokuments, jo risina visus iepriekš minētos jautājumus, tāpēc es par to balsoju.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Lai novērtētu apspriesto pasākumu ietekmi, mums jāanalizē statistika, kuru citēja Komisija. Faktiski 2007. gadā 72 % no Eiropas iedzīvotājiem dzīvoja pilsētu teritorijās, kurām ir liela nozīme izaugsmē un nodarbinātībā. Pilsētām vajadzīgas efektīvas transporta sistēmas, lai atbalstītu ekonomiku un nodrošinātu to iemītnieku labklājību.

Apmēram 85 % no ES IKP tiek radīts pilsētās. Pilsētu teritoriju uzdevums šodien ir padarīt transportu ilgtspējīgu vides (CO₂, gaisa piesārņojums, troksnis), konkurētspējas (sastrēgumi) un sociālā (demogrāfiskās pārmaiņas, iekļaušana, veselība) izteiksmē. Mūsu vērsšanās pret šo problēmu ir svarīga arī tāpēc, lai ES kopīgā stratēģija, kas vērsta uz cīņu pret klimata pārmaiņām, gūtu panākumus, sasniegtu 20-20-20 mērķi un sekmētu kohēziju.

Deviņi no desmit ES pilsoņiem uzskata, ka transporta situācija viņu teritorijā ir jāuzlabo. Es esmu pārliecināts, ka saskaņota rīcība ES līmenī var palīdzēt stiprināt jaunu tehnoloģiju tirgus tīriem transportlīdzekļiem un alternatīvām degvielām. Šādā veidā mēs varam iedrošināt lietotājus izvēlēties ilgtermiņā tīrākus transportlīdzekļus vai transporta veidus, lai izmantotu mazāk piesārņotu infrastruktūru vai pārvietotos dažādos laikos. Es pilnībā atbalstu šīs iniciatīvas, kuru mērķis ir vidējā termiņā vai ilgtermiņā uzlabot mūsu ieradumus atbilstīgi visas Eiropas Savienības ekonomiskajai un rūpnieciskajai attīstībai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es kopā ar savu grupu balsoju par šo rezolūciju, lai gan mūsu grozījums par tipa apstiprinājuma tiesību aktu pārskata paātrināšanu netika pieņemts.

Rezolūciju priekšlikumi: Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regula (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropā mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanā un apkopē ir iesaistīti 380 000 uzņēmumi. Gandrīz visi ir mazie un vidējie uzņēmumi, kas nodarbina 2,8 miljonus cilvēku. Kopš 1985. gada mehānisko transportlīdzekļu nozari regulē grupālā atbrīvojuma regula atbilstīgi Eiropas konkurences tiesībām, lai ņemtu vērā tās īpašības: oligopola situāciju, produktu ļoti tehnisko veidu un to ilgo aprites ciklu. Tomēr šodien Komisija piedāvā atcelt pastāvošo atbrīvojumu jaunu transportlīdzekļu pārdošanai. Īpašais atbrīvojuma režīms turpinātu attiekties tikai uz sekundāro tirgu (remonta un tehniskās apkopes pakalpojumi un rezerves daļu piegāde). Šīs rezolūcijas priekšlikums, kuru es jau atbalstīju Ekonomikas un monetārajā komitejā un par kuru šodien atkal balsoju plenārsēdē, ietver skaidru signālu Eiropas

Parlamentam. Tas tika izstrādāts pēc detalizētām apspriedēm ar mehānisko transportlīdzekļu nozares pārstāvjiem. Tas aicina Komisiju ņemt vērā vairākus elementus, kas varētu destabilizēt spēku samēru starp mehānisko transportlīdzekļu ražotājiem un izplatītājiem, kaitējot to patērētājiem.

George Sabin Cutas (S&D), rakstiski. – (RO) Es nolēmu balsot par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo tas norāda uz problēmām, kas raksturīgas Eiropas Komisijas priekšlikumam par Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulu.

Eiropas izpildvaras ieteikums grozīt dažas klauzulas pašreizējā regulā šajā jomā, īpaši uzliekot par pienākumu automobiļu starpniekiem 80 % no pārdošanas apjoma veidot, tirgojot vienu automobiļa marku, varētu palielināt starpnieku atkarību no ražotājiem, draudot ierobežot konkurenci nozarē un kaitīgi ietekmēt patērētājiem pieejamo izvēli.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā Eiropas Komisija ir sākusi pārskatīt mehāniskajiem transportlīdzekļiem piemērojamos tiesību aktus, jo īpaši Regulu (EK) Nr. 1400/2002 („MVBER”) un Regulu (EK) Nr. 2790/1999 („GBER”), ir svarīgi atzīmēt, ka Eiropas Savienība un tās dalībvalstis pašlaik saskaras ar bezprecedenta ekonomikas un finanšu krīzi, kurai ir bijusi reāla un dziļa ietekme uz automobiļu rūpniecību. Šī nozare turpina veidot Eiropas ekonomikas pamatu, dodot ieguldījumu nodarbinātībā, tehnoloģiskajās inovācijās un konkurētspējā. Tāpēc jaunajos noteikumos jāņem vērā vajadzība radīt nosacījumus Eiropas automobiļu rūpniecības ilgtspējai vidējā termiņā un ilgtermiņā, ļaujot tai atrasties tehnoloģiju un inovāciju pirmajās rindās un palikt ekonomiski ilgtspējīgai. Ņemot vērā to, par ko mēs tikko nobalsojām attiecībā uz elektriskiem transportlīdzekļiem, jaunajam tiesiskajam regulējumam jāstimulē šī veida transportlīdzekļu ražošana un izmantošana, kā arī vides pētījumi un tādu automobiļu attīstība, kuru ietekme uz vidi ir zemāka un emisijas mazākas.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mēs principā balsojam pret šo rezolūcijas priekšlikumu, kurā atzinīgi vērtēti pašreizējie grozījumi konkurences noteikumos, kurus piemēro izplatīšanai un remontam mehānisko transportlīdzekļu nozarē. Faktiski tajā atzinīgi vērtēta atbrīvojuma atcelšana un vispārējo konkurences tiesību piemērošana. Kā parasti, sākotnēju apspriežu aizsegā ar lobēšanu nodarbošies visietekmīgākie vai visefektīvākie, bet tie var nebūt vadošie nozares pārstāvji, nemaz nerunājot par visiem labvēlīgas konkurences dogmu. Taču profesionāļu centieni pielāgot spēkā esošos tiesību aktus šodien tiks iznīcināti. Protams, darot vai nedarot, mēs tomēr rīkojamies. Jautājums ir: vai Komisijas mērķis un jo īpaši Konkurences ģenerāldirektorāta mērķis ir pamatot savu pastāvēšanu, radot likumus, tā vietā, lai īstenotu noteikumus, kas apmierina pakalpojumu un produktu kvalitātes un nekaitīguma prasības — prasības, kuras jāievēro katrā jomā, bet īpaši mehānisko transportlīdzekļu nozarē.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Komisijas ierosinātās izmaiņas ir pretrunā jo sevišķi mazo un vidējo uzņēmumu interesēm mehānisko transportlīdzekļu nozarē. Turklāt šo nozari regulē daudzi sarežģīti noteikumi (piemēram, attiecībā uz drošību un vidi) un tāpēc konkurences tiesībām jābūt balstītām uz šī tirgus īpatnībām. Tāpēc es balsoju pret Komisijas priekšlikumu.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Komisija 2002. gada jūlijā pieņēma grupālā atbrīvojuma regulu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanas nolīgumiem, lai aizstātu Regulu (EK) Nr. 1475/95.

Galvenais Komisijas konkurences politikas mērķis ir dot iespēju iesaistītajiem uzņēmumiem gūt labumu no drošības zonas, pieņemot grupālā atbrīvojuma regulu, kura izstrādāta ar nolūku garantēt tirgu pienācīgu uzraudzību. Tāpēc grupālie atbrīvojumi dod ieguldījumu tiesiskajā palāvēībā un Eiropas tiesību aktu konsekventā piemērošanā. Es vēlos norādīt, ka šīs debates ir nozīmīgas ar pamatnostādņu noteikšanu, kas turpmāk būs tiesiskā regulējuma pamatā, kurš pēc regulas termiņa beigām regulēs nolīgumus par mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanu un ar tiem saistītajiem pēcpārdošanas pakalpojumiem.

Tāpēc, lai lemtu par atbilstošu grupālā atbrīvojuma darbības jomu, ko piemērot automobiļu rūpniecībai, es aicinu Komisiju ņemt vērā konkurences apstākļus galvenajos tirgos un vajadzību skaidri nošķirt jaunu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas tirgu no remonta un tehniskās apkopes pakalpojumu un/vai rezerves daļu izplatīšanas tirgu. Es atkārtoti uzsveru šādu priekšlikumu atbalstīšanas nozīmi. Tie izslēdz individuālas iniciatīvas, liekot konkurēt automobiļu izplatītājiem un remonta uzņēmumiem, un veicina nozares attīstību.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Tā sauktā „grupālā atbrīvojuma” regula, kuru ieviesa Eiropas līmenī 2002. gadā, lai palielinātu konkurenci mehānisko transportlīdzekļu nozarē un dotu taustāmus ieguvumus patērētājiem, tuvojas beigu termiņam. Komisija priekšlikumā par pārskatīšanu ir ieviesusi izmaiņas, kurām būs satraucošas sekas attiecībā uz patērētājiem izvēles, kvalitātes un cenas izteiksmē. Tāpēc mēs izmantojam šo rezolūcijas priekšlikumu, kuru es atbalstīju, lai skaidri izteiktu savus iebildumus pret dažiem

ierosinātajiem priekšlikumiem. Īpaši es vēlos izcelt „vienas markas” pienākumu, kuram būs negatīva ietekme uz patērētāju izvēli un uzpircēju neatkarību no ražotājiem. Es vēlos arī paust bažas par to, ka netiek garantēta atbilstoša visu ieinteresēto personu piekļuve tehniskajai informācijai un rezerves daļām, kas faktiski ierobežos tā uzpircēja vai remontdarbnīcas īpašnieka izvēles brīvību, pie kura var vērsties patērētājs. Visbeidzot, es vēlos atgādināt, ka Komisijai steidzami jāizstrādā jauni, pret konkurenci vērsti klientu piesaistīšanas pasākumi, tādi kā pēcpārdošanas pakalpojumi, kas ir atkarīgi no transportlīdzekļa ekskluzīva remonta vai apkopes veikšanas noteiktas markas tīklā.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es kopā ar vairākumu šajā plenārsēžu zālē balsoju par šo rezolūciju.

Ziņojums: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Vēzis ir viena no lielākajām veselības problēmām, ar kuru saskaras Eiropa: tas ir otrais izplatītākais nāves cēlonis ES, ar to saslimst 3 miljoni cilvēku un no tā mirst 1,7 miljoni cilvēku gadā. Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas informāciju vismaz viena trešdaļa no visiem vēža saslimšanas gadījumiem ir novēršama. Tāpēc ir svarīgi iesaistīt attiecīgās ieinteresētās personas visā Eiropas Savienībā kolektīvā rīcībā, lai cīnītos pret vēzi. Viens no Komisijas iesniegtā priekšlikuma „Eiropas partnerība vēža apkarošanas jomā 2009.–2013. gadā” mērķiem ir atbalstīt dalībvalstu centienus vēža apkarošanā, nodrošinot informācijas apzināšanas un apmaiņas sistēmu, zināšanas un resursus vēža profilaksei un kontrolei, iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas visas Eiropas Savienības kopīgā rīcībā. Es atzinīgi vērtēju mērķi samazināt vēža slimības radīto slogu, ieviešot 100 % iedzīvotāju skrīningu krūts, dzemdes kakla un taisnās zarnas vēzim līdz 2013. gadam, aicinot dalībvalstis īstenot iepriekš minētās pamatnostādnes. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es balsoju par ziņojumu „Vēža apkarošana — Eiropas partnerība”.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Komisijas ierosinātā Eiropas partnerība vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam ir lieliska iniciatīva, lai vēl efektīvāk cīnītos ar šo briesmīgo slimību. Vēzis ir viena no galvenajām Kopienas darbības jomām sabiedrības veselības aizsardzībā, jo katru gadu 3,2 miljoniem Eiropas iedzīvotāju diagnosticē vēzi, kurš ir otrais izplatītākais nāves iemesls pēc sirds slimībām. Komisijas ierosinātās partnerības mērķis ir atbalstīt dalībvalstu centienus vēža apkarošanā, nodrošinot informācijas apzināšanas un apmaiņas sistēmu, zināšanas un resursus vēža profilaksei un kontrolei. Es vēlos uzsvērt, ka, tikai iesaistot visas ieinteresētās personas Eiropas Savienībā kopīgā rīcībā, lai cīnītos pret vēzi, mēs varam ievērojami samazināt vēža izplatību Eiropā. Es piekrītu Eiropas Parlamenta aicinājumam Komisijai un dalībvalstīm turpināt attīstīt un konsolidēt iniciatīvas, kas vēža slimniekiem sniedz tiešu vai netiešu atbalstu. Es piekrītu arī tam, ka Komisijai un dalībvalstīm jānodrošina, ka visās dalībvalstīs visiem pacientiem, kuriem vajadzīgi vēža medikamenti, ir vienlīdzīga piekļuve tiem. Tāpēc šī Komisijas ierosinātā partnerība cīņai pret vēzi ir ļoti svarīga, lai panāktu kopīgu sociālu un politisku partnerību visā Eiropā, kuras mērķis ir samazināt vēža slimības radīto Eiropā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Ievērojama diagnosticēto vēža gadījumu skaita pieauguma prognozes izskan kā skaļš trauksmes zvans starptautiskajai sabiedrībai. Vienam no trīs Eiropas iedzīvotājiem dzīves laikā tiks diagnosticēts vēzis. Faktiski, šī nežēlīgā slimība ir otrs izplatītākais nāves cēlonis Eiropā. Eiropas Parlaments izmanto rezolūcijas priekšlikumu, kuru tas ir pieņēmis, lai pievērstu uzmanību faktam, ka Eiropā arvien vēl ir nepieņemamas atšķirības vēža skrīninga un ārstēšanas jomā. Viena trešdaļa no pacientiem, kam diagnosticēts vēzis, mirst, jo diagnoze noteikta pārāk vēlu. Tā ir realitāte, kas Eiropai ir jāmaina, izmantojot informatīvas programmas, sabiedrības izglītošanu un atvieglot piekļuvi augstas kvalitātes medicīnas pakalpojumiem. Visbeidzot, ES pašlaik nedara pietiekami daudz slimības izpētes jomā, par kuru arvien vēl zinām pārāk maz. Izpēte un profilakse ir galvenie virzieni cīņā pret šo slimību. Tas dos rezultātus vidējā termiņā. Vēža izplatībai jāsamazinās tādā mērā, lai Eiropa var sasniegt vērienīgos Eiropas Komisijas noteiktos mērķus. Tie ir: samazināt jaunu vēža saslimšanas gadījumu skaitu 2020. gadā par 15 %, ņemot vērā iedzīvotāju skaita pieauguma un to novecošanās augošo tendenci.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu izveidot Eiropas partnerību vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam, jo es uzskatu, ka cīņai pret vēzi ir liela nozīme veselības aizsardzības stratēģijā. Neraugoties uz to, es aicinu kā sākotnējās profilakses veidu īstenot pasākumus, lai mudinātu ievērot veselīgu dzīvesveidu, kas ir būtisks veselības uzlabošanas faktors. Arī vides faktori ietekmē veselību, tāpēc vajag risināt tās vides problēmas, kuras izraisa konkrētu vēža paveidu attīstību. Tāpēc ir svarīga transversāla un integrēta pieeja tādām darbības jomām kā izglītība, vide, pētniecība un sociālie jautājumi, kā arī lielāka saskaņošana starp dažādiem vēža izpētes centriem ES. Es vēlos pievērst uzmanību vajadzībai labāk izmantot līdzekļus, kas paredzēti cīņai pret vēzi atbilstīgi Septītajai pamatprogrammai, kā

arī veidot plaša mēroga pētniecības programmas. Ir svarīgi iekļaut finanšu plānā arī finansējumu vēža profilakses veicināšanai.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Jauna vispārēja pieeja vēža problēmai ir svarīga, jo slimība izplatās globālā līmenī gandrīz epidēmijas ātrumā un ir viens no izplatītākajiem nāves cēloņiem pasaulē — gandrīz 13 % no kopējā mirušo cilvēku skaita 2004. gadā (apmēram 1,7 miljoni katru gadu); jo 2006. gadā tas bija otrais izplatītākais nāves cēlonis, kad vairumā gadījumu tas bija plaušu vēzis, taisnās zarnas vēzis un krūts vēzis; un jo katram trešajam Eiropas iedzīvotājam joprojām dzīves laikā diagnosticē vēzi, kā arī katrs ceturtais Eiropas iedzīvotājs galu galā no tā mirst. Ir vajadzīga skaidra apņemšanās attiecībā uz profilaksi un valstu skrīninga plāniem, jo mēs zinām, ka atbilstoša profilakse un agrīna ārstēšana ļaus izvairīties no gandrīz 30 % saslimšanas gadījumu. Ir arī svarīgi samazināt atšķirības ārstēšanā. Es vēlos pievērst uzmanību nepieņemamajai situācijai Portugālē, kur jauni un efektīvi medikamenti, īpaši plaušu vēža un krūts vēža ārstēšanai, tiek atteikti pacientiem tikai finansiālu apsvērumu dēļ.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Vēzis ir viena no lielākajām veselības problēmām, ar kuru mēs saskaramies visā pasaulē. Pašlaik tas ir otrais izplatītākais nāves cēlonis Eiropā, ar to saskāms 3 miljoni cilvēku un no tā mirst 1,7 miljoni cilvēku gadā. Eiropas Komisija ierosina Eiropas partnerību vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam. Vēzis ir sociāla un politiska problēma, kas prasa kopīgu darbību Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī. Lisabonas līgums precīzi nosaka, ka Eiropas Savienības kompetencē ir veikt darbības, kas atbalsta, saskaņo vai papildina dalībvalstu darbības. Viena no šādu darbību jomām Eiropas līmenī ir cilvēku veselības aizsardzība un uzlabošana (2E pants). Eiropas Savienība jau ir vienojusies par diviem svarīgiem, ar faktiem pamatotiem instrumentiem profilaksei: Eiropas kodekss cīņai pret vēzi un Padomes ieteikumi par krūts, dzemdes kakla un resnās zarnas vēža skrīningu. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šī rezolūcijas priekšlikuma ieteikumu intensīvāk izmantot valsts sektoru kopumā, lai veiktu ieguldījumus noteiktos un konsekvētos vēža profilakses pasākumos.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Vēzis ir viens no visizplatītākajiem nāves cēloņiem pasaulē, un saslimšanas gadījumu skaits pieaug satraucošā ātrumā. Tāpēc mēs uzskatām, ka ES atbalsts dalībvalstu vēža apkarošanas centieniem, kā minēts šajā ziņojumā, kā arī kolektīvu informācijas apmaiņas pasākumu, zināšanu un resursu veicināšana vēža profilakses un kontroles jomā, ir svarīga. Vēža gadījumu skaits dažās valstīs ir samazinājies, pateicoties tādas politikas pieņemšanai, kas uzlabo profilaksi un ārstēšanu, un tas apliecina, ka šim modelim ir vērts sekot. Ziņojumā ir atsauces uz dažādiem svarīgiem jautājumiem, tostarp: to slimību sākotnējās profilakses un kontroles nepieciešamība, kas veicina saslimšanu ar vēzi; skrīninga nozīme; finansējuma nepietiekamība, kurš pašlaik pieejams vēža apkarošanai ES, jo īpaši valsts finansējuma nepietiekamība; vajadzība samazināt kancerogēno vielu iedarbību, kuras saistītas ar darba apstākļiem un vidi; vajadzība atjaunot kancerogēno vielu sarakstus; un vēža slimnieku un hroniski slimu cilvēku aizsardzība darba vietā. Dažus jautājumus ziņojumā būtu varējuši skatīt plašāk, piemēram, atšķirību novēršana — nevis to samazināšana — attiecībā uz piekļuvi vēža ārstēšanai un ar to saistītai aprūpei.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *rakstiski*. – (PL) Es kā rakstiskas deklarācijas Nr. 71/2009 par cīņu pret krūts vēzi Eiropas Savienībā, kuru ir pieņēmis Eiropas Parlaments, autore, esmu ļoti priecīga par Komisijas paziņojumu „Vēža apkarošana — Eiropas partnerība”.

Šajā dokumentā ir diagnosticēta vēža problēma Eiropas Savienībā un noteikti mērķi cīņā pret vēzi. Neraugoties uz faktu, ka veselības aprūpi *de facto* vada dalībvalstis, ES var rīkoties, lai paplašinātu veselības aprūpi un veidotu, piemēram, lielisku pamatu labas prakses apmaiņai. Dalībvalstis varēs izlemt, vai tās vēlas izmantot šo Komisijas sagatavoto papildu instrumentu.

Priekšlikums ietver ļoti konkrētu mērķi, proti, samazināt vēža slimības radīto slogu ES par 15 % līdz 2020. gadam. Lai šī programma sāktu darboties, vajag panākt visu dalībvalstu cīņas pret vēzi plānu integrāciju līdz 2013. gadam. Nākamais darbs ir par 70 % samazināt rādītāju disproporciju mirstības no vēža jomā to Eiropas iedzīvotāju vidū, kuriem ārstē šo slimību. Atšķirība starp dalībvalstīm ar vislabākajiem un vissliktākajiem rezultātiem ES vēl ir pārāk liela.

Paziņojumā tiek uzsvērtas arī profilakses nozīme un paredzēts ieviest 100 % iedzīvotāju skrīningu pret krūts, dzemdes kakla un taisnās zarnas vēzi. Es priecājos, ka mūsu nesensais aicinājums, kas bija iekļauts rakstiskajā deklarācijā Nr. 71/2009, nāca piemērotā brīdī Komisijas darbā, kas, cerams, ļauj paredzēt tās ātru un drošu īstenošanu.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu par Eiropas partnerības vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam izveidošanu.

Šīs partnerības mērķis ir izveidot informācijas apzināšanas un apmaiņas sistēmu, zināšanas un resursus vēža profilaksei un kontrolei. Dalībvalstīm jāstrādā kopā, īpaši skrīninga jomā. Eiropā katrs trešais cilvēks savas dzīves laikā saslims ar vēzi. Tomēr vienu trešdaļu visu vēža saslimšanas gadījumu var novērst un profilakse piedāvā visrentablāko ilgtermiņa stratēģiju vēža slimības radītā sloga mazināšanai.

Es priecājos, ka vairākums Parlamentā nobalsoja par priekšlikumiem, kurus es izstrādāju kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma referente, piemēram, vajadzība sniegt lielāku atbalstu valsts un privātai partnerībai, lai stimulētu pētniecību un skrīningu, īpaši vizuālās diagnostikas jomā.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Lai gan par veselības aizsardzību atbildīga ir katra dalībvalsts, mēs varam daudz iegūt, pieņemot globālo pieeju vēža profilaksei un ārstēšanai, un es to atbalstu. Tādējādi Eiropa varēs ciešāk sadarboties ar iesaistītajām ieinteresētajām personām (pilsonisko sabiedrību, dažādām organizācijām un citiem), lai iespējami efektīvi izplatītu labu praksi šajā jomā un jo īpaši uzlabotu pacientu aprūpes efektivitāti, ņemot vērā pacientu psihosociālo un garīgo labklājību. Šī partnerība varētu arī palīdzēt nodrošināt, ka tiek ņemtas vērā saistītās problēmas, tādas kā atšķirības, ar kurām saskaras vēža pacienti. Tas ir svarīgi, lai uzlabotu pacientu ikdienas dzīvi. Es arī atzinīgi vērtēju rakstiskā ziņojuma pieņemšanu 19. aprīlī, kuru es atbalstīju, aicinot visas ES dalībvalstis ieviest krūts vēža skrīningu visā valstī un Komisiju izstrādāt ziņojumu par paveikto darbu reizi divos gados. Krūts vēzis ir galvenais 35–59 gadus vecu sieviešu nāves cēlonis.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas informāciju vēzis ir galvenais nāves cēlonis visā pasaulē. Pašlaik katram trešajam Eiropas iedzīvotājam diagnosticē vēzi un katrs ceturtais Eiropas iedzīvotājs mirst no šīs slimības. Diemžēl sabiedrības novecošanās arī dos ieguldījumu vēža izplatības pieaugumā dažās nākamajās desmitgadēs. Es uzskatu, ka, lai novērstu šo pieaugumu, mums jāuzlabo valstu plāni cīņai pret vēzi un jāveic vēl efektīvāka informatīvā kampaņa ES iedzīvotājiem. Bērniem jāmača veselīgs dzīvesveids jau agrīnā vecumā, kas nākotnē dos rezultātu, samazinot saslimšanas gadījumu skaitu. Saskaņā ar ekspertu informāciju vienu trešdaļu gadījumu var novērst, bet, lai tas notiktu, ES jāpalielina finansējums cīņai pret vēzi. Tas dos iespēju veikt zinātnisko izpēti un plašu, pret vēzi vērstu profilaktisko pasākumu programmu visās Eiropas Savienības valstīs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Sabiedrības veselība ir viena no ES prioritātēm. Tajā ietilpst cīņa pret visiem vēža veidiem, jo šī slimība izraisa miljoniem Eiropas iedzīvotāju nāvi katru gadu. Mēs visi zinām, ka profilakse un agrīna diagnosticēšana ir būtiska, lai efektīvi cīnītos pret vēzi, tāpēc lielākā daļa centienu jākoncentrē šajās jomās. Ir ļoti svarīgi izstrādāt pasākumus cīņai pret trīs vēža veidiem, kas ir visizplatītākie nāves cēloņi, — plaušu vēzi, taisnās zarnas vēzi un krūts vēzi — neatstājot novārtā arī citus veidus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Visā Eiropā vislielākos draudus veselībai rada vēzis un cilvēku skaits, kas mirst no tā, ir liels. No 3 miljoniem slimnieku, 1,7 miljoni neizdzīvos. Agrīna diagnosticēšana un ārstēšana varētu būtiski samazināt šo skaitli. Mums jāveic ieguldījums ne tikai ārstēšanā visā Eiropā, bet arī jāsniedz atbalsts preventīviem pasākumiem. Mums jāpadara starpvalstu sadarbība par prioritāti, lai mēs varētu pastāvīgi apturēt vēža izplatību. Šo ziņojumu būtu jāuzskata par pozitīvu soli pareizajā virzienā, un tāpēc es par to balsoju.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju „Vēža apkarošana — Eiropas partnerība”. Ir jāatbalsta visi pasākumi, kas paredzēti vēža apkarošanai un tā seku mazināšanai. Medicīnas zinātne vēl nespēj apturēt vēzi, kas ir kļuvis par vienu no lielākajām cilvēces nelaimēm. Informācija, ka 2006. gadā vēzis bija otrais izplatītākais nāves cēlonis, ir biedējoša. Saslimšanai ar vēzi ir dažādi iemesli, bet bieži iemeslus nevar noteikt un diagnosticēt. Tomēr ir iespējams novērst vēža izplatību un ierobežot tā sekas apmēram 30 % gadījumu. Lai to sasniegtu, ir vajadzīgas piemērotas valsts pārbažu programmas. Eiropas Savienībai, darbojoties savu pilsoņu interesēs un lai nodrošinātu to drošību, jāparedz atbilstošu agrīnas diagnosticēšanas metožu izstrāde, profilakses pasākumi un progresīva terapija. Daudzas dalībvalstis ir varējušas sasniegt progresu, cīnoties pret vēzi dažādos veidos, tostarp izmantojot pret smēķēšanu vērsta stratēģijas un īpašas profilakses metodes. Līdzīgi pasākumi jāievieš visā Eiropas Savienībā, palielinot to intensitāti un efektivitāti. Nākamo gadu prognozes attiecībā uz vēža izplatību un mirstību no tā nav optimistiskas. Informācija, ka, neraugoties uz dažādām diagnosticēšanas un ārstēšanas metodēm, ļoti daudzi cilvēki mirst no vēža, ir gan rūgta, gan skumja. Tomēr parūpēsimies, lai mūsu pilsoņi zina, ka šajā jautājumā viņi saņem pilnīgu atbalstu.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Vēža saslimstības gadījumu samazināšana par 15 % Eiropas Savienībā no šī brīža līdz 2020. gadam ir vērienīgs Eiropas partnerības vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam mērķis. Tas ir mērķis, ko šodien Eiropas Parlaments atbalstīja balsojumā par A. Peterle ziņojumu.

Tā ir atbilde uz problēmu, jo saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas informāciju 2010. gadā vēzis kļuvis par galveno nāves cēloni pasaulē, apsteidzot sirds un asinsvadu slimības.

Tikai 2010. gadā vien 3 miljoni Eiropas iedzīvotāju saslims ar vēzi un gandrīz 2 miljoni cilvēku nomirs no šīs slimības. Mums steidzami jādara vairāk sistemātiska visizplatītāko vēža veidu skrīninga — plaušu vēža, taisnās zarnas vēža un krūts vēža — jomā. Revolūcijas atbalstīšana onkoloģijā nozīmē arī to, ka tiek veicināta dažu pārtikas produktu vēzi ierobežojošu īpašību pētniecība un tiek atbalstīts agrīnu audzēju skrīnings, izmantojot jaunāko biomarkēru metodi — kompleksu urīna un asins analīzi. Minētie pasākumi ir vērsti uz pacientu aprūpes dažādošanu, lai 2020. gads kļūtu par pret darbības gadu un Eiropas Savienība ne tikai atbalstītu, bet arī iedvesmotu valstu programmas vēža apkarošanai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es, protams, balsoju par šo svarīgo ziņojumu, kuram ir izšķiroša nozīme vēža izplatības novēršanā.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es stingri atbalstu Eiropas Parlamenta ziņojumu par Komisijas paziņojumu „Vēža apkarošana — Eiropas partnerība”. Saskaņā ar Starptautiskās vēža izpētes aģentūras aprēķiniem katram trešajam Eiropas iedzīvotājam diagnosticē vēzi un katrs ceturtais iedzīvotājs mirst no šīs slimības. Šogad 3 miljoni Eiropas iedzīvotāju saslims ar vēzi un sagaidāms, ka gandrīz 2 miljoni slimnieku mirs. Polijā apmēram 100 000 cilvēku katru gadu kļūst par vēža upuriem un 70 000 no tiem mirst. Cīņa pret vēzi ir viena no ES pastāvīgām darbības jomām sabiedrības veselības aizsardzības jomā. Lisabonas līgumā uzsvērts, ka Eiropas Savienības kompetencē ir atbalstīt, saskaņot vai papildināt dalībvalstu darbības veselības aizsardzības un uzlabošanas jomā. Konkrēta rīcība minētajā jomā ir ietverta Komisijas iniciatīvā, kuras nosaukums ir „Eiropas partnerība vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam”. Partnerības mērķi un jo īpaši profilaktiskie pasākumi ir svarīgi, lai ierobežotu vēža izplatību. Šiem mērķiem paredzēto finanšu līdzekļu ierobežojumi ir satraucoši. Paziņojumā mērķi noteikti 10 gadu posmam, bet Komisijas budžets nodrošina tikai īstermiņa finansiālo atbalstu. Tāpēc es lūdzu palielināt dotācijas, īpaši profilaktiskajām programmām reģionālās politikas jomā, un Eiropas Sociālo fondu; efektīvāk izmantot Septītajā pamatprogrammā pieejamos līdzekļus, piemēram, labākai zinātnisko pētījumu saskaņošanai; un ieplānot līdzekļu palielinājumu jaunajā finanšu plānā.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Vēzis ir lielākā veselības problēma Eiropā un arī visā pasaulē. Diemžēl šodien saslimstība ar vēzi turpina paplašināties epidēmijas veidā. Vēzis ir otrais izplatītākais nāves un saslimstības cēlonis, jo katru gadu ar to saslimst 3 miljoni cilvēku un no tā mirst 1,7 miljoni cilvēku. Pašlaik katram trešajam cilvēkam ES dzīves laikā tiks diagnosticēts vēzis, un eksperti prognozē, ka vēža radītais slogs strauji pieaugs sakarā ar iedzīvotāju novecošanos. Ir steidzami jārīkojas, lai uzlabotu vēža kontroli un profilaksi ES. Lietuvā situācija ir īpaši nopietna. Dažādu vēža veidu statistiskie rādītāji ir vieni no sliktākajiem visā ES. Tāpēc es īpaši atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta rezolūciju par vēža apkarošanu paplašinātajā ES un Eiropas Komisijas Eiropas partnerību vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam, kas ir jauns mēģinājums apvienot visas ieinteresētās personas kopīgam darbam auglīgas partnerības garā. Vēzis ir ne tikai veselības problēma, bet arī sociāla un politiska problēma. Lai to atrisinātu, jāveic kopīgas darbības Eiropas, valsts, reģionālā un vietējā līmenī. Es vēlos uzsvērt, ka Lisabonas līgumā skaidri noteikts, ka Eiropas Savienības kompetencē ir atbalstīt, saskaņot vai papildināt dalībvalstu darbības. Mūsu kopīgais mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm cīņā pret vēzi un nodrošināt informācijas apzināšanas un apmaiņas sistēmu, zināšanas un resursus vēža profilaksei un kontrolei.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Šodien mēs balsojam par rezolūcijas priekšlikumu, ko izstrādājis mans Slovēnijas kolēģis *Peterle* kungs no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) par cīņu pret vēzi. Protams, es apstiprināju Eiropas Komisijas priekšlikumu izveidot Eiropas partnerību vēža apkarošanai no 2009. līdz 2013. gadam. Šī jaunā sadarbības forma ir paredzēta, lai atbalstītu dalībvalstu centienus cīņā pret vēzi. Medicīnas statistika norāda, ka Eiropā katru gadu tiek konstatēti vairāk nekā 3 miljoni jaunu saslimšanas gadījumu un 1,7 miljoni nāves gadījumu. Tas nozīmē, ka katru gadu vēzis ieņem otro vietu visnopietnāko slimību un nāves cēloņu vidū. Saskaņā ar Eiropas partnerību dalībvalstīm pēc iespējas drīzāk jāsadzīvo integrēti plāni šīs nežēlīgās slimības apkarošanai, lai varētu samazināt vēža izplatību par 15 % līdz 2020. gadam. Tomēr nedrīkst aizmirst, ka šajā nevienlīdzīgajā cīņā vissvarīgākais faktors ir profilakse. Tas ir visrentablākais pasākums, jo vienā trešdaļā no visiem gadījumiem ir iespējams izvairīties no saslimšanas ar vēzi. Tāpēc preventīvie pasākumi jāatbalsta gan kā medicīnas prakse, gan saistībā ar vēl veselīgāku dzīvesveidu.

Ziņojums: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Jaunu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) svarīgumu var attiecināt uz izšķirošo nozīmi, ko tās ieguva, sākoties īstai revolūcijai zinātnes pasaulē, ne tikai pasludinot uz zināšanām balstītas sabiedrības rašanos, bet arī dodot iespēju veidot ilgtspējīgu pieeju dabas resursiem.

Ņemot vērā šos apsvērumus, nav iespējams konkrētā jauno tehnoloģiju gadījumā, kuras paredzētas energoefektivitātes nodrošināšanai, ignorēt faktu, ka IKT ir svarīgs resurss, lai garantētu, ka progress iet roku rokā ar cieņu pret planētu un māsasaimniecības un rūpniecība var gūt ekonomisku labumu no taupīgas attieksmes. Enerģijas taupīšanas politika raksturos Eiropas sociālā modeļa ilgtspēju, tāpēc es nolēmu balsot par šo ziņojumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pāreja uz viedo uzskaiti var samazināt enerģijas patēriņu par līdz pat 10 % Eiropas līmenī, jo tā veicinās informācijas divvirzienu pārraidīšanu starp tīkla operatoriem, enerģijas piegādātājiem un patērētājiem. Analīze rāda, ka, gudri izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT), var par līdz pat 17 % samazināt enerģijas patēriņu ēkās, kas pašlaik veido 40 % no kopējā enerģijas patēriņa Eiropā. Visi šie skaitļi veido oglekļa emisiju samazinājumu par līdz pat 27 % tikai transporta nozarē vien.

Visas šīs prognozes tikai iedrošina mūs pilnībā izmantot jaunākās tehnoloģijas. Lai gan nebūs iespējams šīs tehnoloģijas īstermiņā vienādi ieviest visā Eiropā, ir svarīgi, ka visas dalībvalstis ir informētas par iespēju izmantot jaunākās tehnoloģijas, lai samazinātu oglekļa emisijas, ņemot vērā ļoti vērienīgos programmas Eiropa 2020 mērķus.

Celtniecības un transporta nozares izceļas lielu enerģijas patērētāju vidū un var paātrināt jaunāko tehnoloģisko sistēmu ieviešanu. Arī dabas resursu izmantošana var būt mazāk kaitīga videi un ražot mazāk oglekļa, izmantojot jaunās tehnoloģijas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT) ir liela nozīme Eiropas ekonomiskās izaugsmes veicināšanā. To ietekme uz enerģētikas nozari ietver arī dziļu pārmaiņu mūsu sabiedrībā, padarot to decentralizētāku un elastīgāku, kas ir kā sinonīms lielākai pārticībai. IKT un tīkla tehnoloģiju izmantošana ļauj uzlabot mūsu enerģijas patēriņa efektivitāti, piemēram, izstrādājot elektrosadales tīklus, viedās ēkas, viedās mājas un viedo uzskaiti, kā arī ekoloģiski efektīvu transportu. Tomēr ir svarīgi turpināt izmantot IKT piedāvātās inovācijas iespējas. Ir svarīgi izstrādāt tādu Eiropas viedo tīklu, kas ietver enerģijas patēriņa efektivitātes mērīšanas un uzraudzības instrumentus, kuri īsteno viedo uzskaiti saskaņā ar grafiku, ko paredz trešais tiesību aktu kopums, kas attiecas uz enerģētikas tirgu. Tādējādi patērētāji varēs pārvaldīt savu enerģijas patēriņu, izlīdzinot pieprasījuma līkni. IKT var būt liela nozīme klimata pārmaiņu globālo seku mērīšanā un noteikšanā, kā arī klimata aizsardzības pasākumu novērtēšanā, tādējādi veicot ieguldījumu klimata politikas noregulēšanā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) intensīvāku izmantošanu, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas. IKT var iegūt lielu nozīmi klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanā, samazinot enerģijas patēriņu, palielinot energoefektivitāti un ieviešot atjaunojamo enerģiju.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tagad, kad CO₂ emisiju un siltumnīcefekta gāzu samazināšana un ieguldīšana atjaunojamā enerģijā un „zaļajā” tehnoloģijā ir prioritātes, šis ziņojums ir ļoti savlaicīgs. Tāpēc ir svarīgi apsvērt pasākumu izstrādāšanu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju intensīvākai izmantošanai, lai radītu iespēju sabiedrībai un uzņēmumiem pāriet uz energoefektīvāku ekonomiku, maksājot par to iespējami zemāku cenu. Ir tiešām svarīgi veicināt ilgtspējīgu izaugsmi, kas atspoguļojas pašreizējo iedzīvotāju un ekonomikas labklājībā, kā arī solidaritātē ar nākamajām paaudzēm.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas var dot būtisku ieguldījumu ES ekonomikas energoefektivitātē, proti, ēku un transporta nozarē. Šajā sakarā es atzinīgi vērtēju Komisijas centienus veicināt viedo uzskaiti un viedos tīklus enerģijas ražošanā, sadalē un izmantošanā. Īpaši es vēlos uzsvērt aicinājumu dalībvalstīm veicināt platjoslu interneta pieejamību visiem ES pilsoņiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi tiešsaistes pakalpojumiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nav šaubu, ka informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) intensīvāka izmantošana var veicināt pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, jo tas ir arī veids kā samazināt enerģijas patēriņu, palielināt enerģijas piegādes drošību un palīdzēt ierobežot kaitējumu videi, ko rada jo īpaši siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Tomēr mēs zinām, ka progress lēni izmanto energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas potenciālu, ne tikai tāpēc, ka pastāvošās ekonomisko interešu grupas rūpējas par savām interesēm, bet arī tāpēc, ka atbalsts vajadzīgajām pārmaiņām ir neliels.

Tāpēc mēs atbalstām dažādus priekšlikumus, kas ietverti ziņojumā, īpaši tos, kas ierosina izmantot IKT jaunas transporta politikas plānošanā un palielina vairākveida pārvadājumu apjomu transporta nozarē, vai tos, kas aicina Komisiju izstrādāt dažādu redzējumu atbalsta prioritātēm, ņemot vērā šos IKT intensīvākas izmantošanas jautājumus, lai veicinātu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku ne tikai transporta un pārvietošanās nozarē, bet dažādās jomās, tādās kā rūpniecība, veselības aizsardzība un mājokļu apsaimniekošana.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Jau vairākus gadus Eiropas Savienība ir izvirzījusi sev svarīgus mērķus saistībā ar enerģijas taupīšanu un oglekļa emisiju samazināšanu. Bez šaubām, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) nozare ir līdzeklis energoefektivitātes uzlabošanai katrā dalībvalstī. Faktiski IKT var palīdzēt uzraudzīt un pārvaldīt enerģijas patēriņu, kā arī nodrošināt ar jaunām lietojumprogrammām un tehnoloģijām, lai uzlabotu dabas resursu izmantošanu un veicinātu nekaitīgāku ražošanu un rūpnieciskos procesus. Plašs sabiedriskās apspriešanas process, ko uzsāka Eiropas Komisija, skaidri parādīja veidu, kā IKT var palīdzēt uzlabot energoefektivitāti. Eiropas Komisija ir aprēķinājusi, ka uz IKT balstītas sistēmas var samazināt enerģijas patēriņu ēkās, kas pašlaik ir apmēram 40 % no kopīgā enerģijas patēriņa Eiropā, par līdz pat 17 % un oglekļa emisijas transporta nozarē par līdz pat 27 %. Pilsētu organizācija, kas notiktu, izmantojot IKT, var ievērojami samazināt pilsētu teritoriju enerģijas ietekmi. Tāpēc jārikojas, lai izplatītu labu praksi un palielinātu vietējo lēmumu pieņēmēju informētību par ieguvumiem, kurus var piedāvāt IKT.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Savienība ir atkārtoti apstiprinājusi savu apņemšanos līdz 2020. gadam samazināt oglekļa emisijas par 20 %. Šo apņemšanos būs grūti izpildīt, pilnībā neizmantojot IKT piedāvāto potenciālu. Faktiski IKT var ievērojami samazināt CO₂ emisijas.

IKT veido 1,75 % no oglekļa emisijām pakalpojumu nozarē Eiropā un 0,25 % no emisijām, kas tiek saistītas ar uz IKT balstītu iekārtu un elektronisku patēriņa preču ražošanu. Atlikušie 98 % no emisijām veidojas citās ekonomikas un sabiedriskajās nozarēs. Tāpēc ideja saskaņot energoefektivitātes mērīšanas un daudzuma noteikšanas metodes ir laba, lai iegūtu datus, kas dod iespēju izstrādāt novatoriskas enerģijas taupīšanas stratēģijas un novērst „zaļās dezinformācijas” parādību.

Šajā sakarā es vēlos norādīt, ka IKT var būt svarīga nozīme to galveno mērķu sasniegšanā, kuri ir izvirzīti gandrīz katrā ekonomikas nozarē, kā arī tās var palīdzēt palielināt ražīgumu par vairāk nekā 40 %. Tāpēc es atkārtoti apstiprinu pilnīgu atbalstu šai stratēģijai, kas apvieno atbilstošu ekonomikas un rūpniecības attīstību ar vides ziņā ilgtspējīgu stratēģiju.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) piedāvā katrā dalībvalstī līdzekļus energoefektivitātes palielināšanai un nodrošina ar jaunām lietojumprogrammām un tehnoloģijām, lai uzlabotu dabas resursu izmantošanu un pārveidotu rūpniecisko ražošanu un procesus ekoloģiski efektīvā ekonomikā. Uz IKT balstītas sistēmas var samazināt enerģijas patēriņu ēkās, kas pašlaik ir apmēram 40 % no kopīgā enerģijas patēriņa Eiropā, par līdz pat 17 %, kā arī samazināt oglekļa emisijas transporta nozarē par līdz pat 27 %. IKT nozarē strādā 6,6 miljoni cilvēku 27 ES dalībvalstīs, tā stimulē katras nozares inovācijas spējas un dod ieguldījumu vairāk nekā 40 % no globālā ražīguma pieauguma. Eiropas Komisijai un Reģionu komitejai steidzami jāizstrādā praktiski norādījumi vietējām un reģionālām iestādēm par energoefektivitātes uzlabošanu, novatoriski izmantojot IKT. Tādējādi tiks noteikts veids, kā iestādes var izmantot IKT savos plānos par klimata pārmaiņām. Tādā veidā arī tiks aprakstīts, kā kohēzijas fondi var atbalstīt uzņēmumu partnerību novatorisku IKT lietojumprogrammu radīšanai, lai mudinātu un atbalstītu pilsētas un pašvaldības izmantot IKT emisiju samazināšanai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs, zaļie, balsojam par šo ziņojumu. Dokuments ir saglabājis savu sākotnējo tekstu, jo nekas no dažu grupu prasītā netika dzēsts.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es biju Vides komitejas atzinuma referente par šo ziņojumu un es esmu pilnīgi pārliecināta par IKT nozares spēju dot ievērojumu enerģijas ietaupījumam Eiropas Savienībā, īpaši ēku un transporta nozarē. Taču mums arī jāņem vērā tā sauktā „digitālā plaisa”, kas sastopama gan dalībvalstīs, gan starp tām. Tā parāda sociālo un ekonomisko nevienlīdzību, kā arī samazina IKT spēju sniegt plaša mēroga ieguvumus energoefektivitātes ziņā. Ir svarīgi nodrošināt ikvienam piekļuvi ātrgaitas internetam. Dalībvalstīm ar Komisijas palīdzību vēl vairāk jācenšas izveidot vajadzīgo infrastruktūru, lai nodrošinātu, ka visi Eiropas pilsoņi un uzņēmumi var gūt labumu no pieejamajām tehnoloģijām. Tas tieši atrisinātu

nevienlīdzību un netaisnību, ko radījusi digitālā plaša, un ir vienīgais veids, lai nodrošinātu, ka IKT potenciāls energoefektivitātes jomā tiek pilnībā īstenots.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ņemot vērā faktu, ka pasākumi, kas veikti, lai sasniegtu mērķi ietaupīt 20 % enerģijas līdz 2020. gadam, notiek pārāk lēni, vajag palielināt un paātrināt novatorismu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā un sasniegt ievērojamu tās enerģijas daļas pieaugumu, kas iegūta no atjaunojamiem resursiem. Jāatzīmē, ka, palielinoties transporta nozarei, strauji palielinās arī oglekļa dioksīda emisiju apjoms. Tāpēc jāuzsver informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošana tieši šajā nozarē, lai ne tikai samazinātu emisiju līmeni, bet arī novērstu tā palielināšanos. IKT risinājumi jāietver, plānojot jauno Eiropas transporta politiku. Tas var radīt transporta blīvuma samazināšanos nozarē, kam būs labvēlīga ietekme uz dabisko vidi. Visi šie pasākumi ne tikai dos izmērojamu labumu klimatam, bet arī samazinās ar enerģijas izmantošanu saistītos izdevumus un radīs videi draudzīgas darba vietas. Tomēr jāņem vērā, ka jaunās dalībvalstis nevar tik ātri pielāgoties Eiropas Savienības ieviestajām prasībām. Mums arī jāņem vērā šo valstu intereses, jo tās veido ievērojamu grupu, kura turpina izmantot tradicionālos enerģijas avotus. Lai to mainītu, vajadzīgs laiks un finanšu līdzekļi.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Es atbalstu Eiropas Komisijas iniciatīvu izmantot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT), lai uzlabotu Eiropas Savienības energoefektivitāti un palielinātu Eiropas rūpniecības konkurētspēju. Saskaņā ar Eiropas Komisijas iesniegtajiem aprēķiniem IKT izmantošana ir lielisks pasākums, kas ļauj samazināt enerģijas patēriņu un vienlaicīgi samazināt oglekļa dioksīda emisiju apjomu līdz pat 27 %, kas ir ļoti svarīgi. Tas arī samazinātu kaitējumu videi. Es pilnīgi piekrītu referentes teiktajam un atbalstu viņas nostāju, ka IKT piemērošana stimulēs Eiropas rūpniecību un jauno tehnoloģiju tirgu, un tas dos ieguldījumu tirgus atdzīvināšanā vai jaunu darba vietu radīšanā. Es uzskatu, ka ir nepieciešams veikt visus pasākumus, gan lai sāktu piemērot IKT tajās dalībvalstīs, kur tās vēl nav piemērotas, gan lai uzlabotu tās valstīs, kurās tās jau tiek piemērotas. Jo īpaši es vēlos uzsvērt IKT nozīmi jaunas Eiropas transporta politikas plānošanā. Loģistika ir svarīgs faktors transporta racionalizēšanā un oglekļa emisiju samazināšanā. Ir svarīgi saprast vajadzību palielināt sabiedrisko un personisko ieguldījumu IKT instrumentos, lai izstrādātu viedu enerģētikas infrastruktūru transportam. Intelīgento transporta sistēmu (ITS) piemērošana autotransportam un to sadarbē ar citiem transporta veidiem var palīdzēt samazināt sastrēgumus un to kaitīgo ietekmi uz vidi. Kā Reģionālās attīstības komitejas (REGI) loceklis, es vēlos uzsvērt, ka mums jānudina dalībvalstis izplatīt labu praksi un palielināt vietējo lēmumu pieņēmēju informētību par ieguvumiem, kurus var piedāvāt IKT.

Ziņojums: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Komisijas Baltā grāmata par pielāgošanos klimata pārmaiņām ietver daudzas idejas, kurām mums jāpievērš uzmanība tagad un nākotnē, lai ierobežotu draudus, kas saistīti ar globālo sasilšanu.

Tāpēc es īpaši atzinīgi vērtēju fragmentu ziņojumā, kurā uzsvērtā pielāgošanās dimensijas integrācija visās ES politikās, neatkarīgi no tā, vai tās ir saistītas ar lauksaimniecību vai zivsaimniecību, vai ar mežu pārvaldību, izmantojot horizontālu un starpnozaru pieeju, kas var garantēt to pasākumu atbilstību, kuri tiks īstenoti laiku pa laikam.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropa piedzīvo posmu, kad tai jāsaprot, ka nekavējoties jāveic pasākumi, lai samazinātu cilvēku darbības ietekmi uz klimatu. Baltā grāmata par klimata pārmaiņām ir solis pretī to darbību standartizēšanai, kuru mērķis ir samazināt oglekļa emisijas Eiropas līmenī.

Ņemot vērā vērienīgo mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 %, Eiropas Savienībai jāvirzās daudz ātrāk, nekā tas notiek pašlaik. Gan veco, gan jauno dalībvalstu pienākums ir palielināt un apvienot centienus un saprast, ka slimības profilaksei vai ārstēšanai sākuma stadijā ir lielākas izredzes uz panākumiem, nekā ārstējot hronisku slimību.

Būtu bēdīgi, ja Eiropa par vēlu saprastu, ka klimata pārmaiņas var ietekmēt lauksaimniecības dzīvotspēju, kura ir galvenais pārtikas avots gan Eiropas, gan pasaules iedzīvotājiem. Mēs jau saskaramies ar ārkārtējiem laika apstākļiem, sausumu un plūdiem katru gadu. Pašlaik ir grūti iztēloties, ka varētu būt vēl sliktāk, nekā jau ir. Tomēr eksperti nemaz nav optimistiski noskaņoti. Tāpēc pasākumi, kuru mērķis ir mazināt cilvēku darbības ietekmi uz klimatu, ir svarīgi, lai turpinātu dzīvot normālos apstākļos.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas iniciatīvu iesniegt plašu politikas regulējumu attiecībā uz Eiropas rīcību par klimata politiku pielāgošanās jomā. Tomēr mazināšanas un pielāgošanās pasākumi nedrīkst būt nošķirti. Es vēlos uzsvērt emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) direktīvas nozīmi, saskaņā ar kuru dalībvalstīm vismaz 50 % no ETS ienākumiem jāvelta gan

mazināšanas, gan pielāgošanās pasākumiem. Es arī uzskatu, ka papildu pasākumi jāsagrupē prioritārā secībā, lai veicinātu ES stratēģiju, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam sasniegt energoefektivitātes pieaugumu 20 % apmērā, lai padarītu šo mērķi juridiski saistošu ES līmenī. No iesniegtajiem pielāgošanās pasākumiem es vēlos uzsvērt solidaritāti starp ES dalībvalstīm attiecībā uz mazāk attīstītiem reģioniem un tiem reģioniem, kurus visvairāk ietekmējošas klimata pārmaiņas. Lai panāktu šo solidaritāti, Komisijai ir svarīgi ņemt vērā valsts finansējuma pastiprināšanu, kurš paredzēts starptautiskajai sadarbībai pētniecības un attīstības jomā nākamajā Astotajā pamatprogrammā, lai atbalstītu cīņu pret klimata pārmaiņām. Es vēlos arī uzsvērt pētniecības un tehnoloģiju nozīmi, attīstot sabiedrību, kurā ir zems oglekļa emisijas līmenis, ņemot vērā Komisijas neseno paziņojumu par Energotehnoloģiju stratēģisko plānu, un intervences pamatojumu starp valsts un privātā sektora, kā arī starp Eiropas Savienības, valsts un reģionālo finansēšanu.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, kurā atzinīgi vērtēta Komisijas Baltā grāmata par ES stratēģiju par pielāgošanos klimata pārmaiņām, un ierosināti vairāki pasākumi dažādās politikas jomās. Pat ja mums izdodas saglabāt globālo sasilsanu drošā līmenī, klimata pārmaiņas rada nenovēršamas sekas, kas prasa veikt pielāgošanās pasākumus. Klimata nostiprināšana un pielāgošanās jāintegrē politikas jomās, īpaši attiecībā uz ūdeni, augsnī, lauksaimniecību un zivsaimniecību, kā arī piekrastes teritorijām. Bioloģiskā dažādība ir apdraudēta, bet jānodrošina arī, ka pilsētu, transporta un infrastruktūras plānošanā tiek ņemtas vērā klimata pārmaiņas. Civilās aizsardzības dienestiem jāizvirza par prioritāti sagatavošanās plūdiem un sausumam. Ir svarīgi ņemt vērā šīs problēmas ietekmi uz sociālo un sabiedrības veselību. Tā var smagi ietekmēt elpošanas orgānu veselību un palielināt slimību pārnēsātāju izraisītu slimību izplatību. Trūcīgas kopienas, nabadzīgi bērni un vecāka gadagājuma cilvēki ir visneaizsargātākie pret klimata pārmaiņu radītu veselības apdraudējumu. Ienākumiem, kas iegūti no emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas, jānodod ieguldījums pielāgošanās pasākumos un ES budžetā jāatspoguļo šādu problēmu risināšanas steidzamība.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Komisijas Balto grāmatu „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus”. Pielāgošanās pasākumi ir vajadzīgi, lai risinātu klimata pārmaiņu radītās problēmas. Es uzskatu, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām ir vajadzīga un ļaus mums uzlabot pašreizējo ārkārtas situāciju vadības sistēmu, kas varētu būt efektīvāka, apvienojot novērošanu no satelīta un no zemes.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā es teicu vakar par balsojumu par *S. Le Foll* ziņojumu par ES lauksaimniecību un klimata pārmaiņām, „tiesiski un vajadzīgi vides apsvērumi atbilstoši jāizvērtē, ņemot vērā priekšlikumu ietekmi uz lauksaimniecības ilgtspēju un ražību”. To pašu var attiecināt uz visām darbības nozarēm, jo ir svarīgi, ka ES rada stratēģiju klimata pārmaiņu problēmas risināšanai, uzsākot nopietnas saistības veikt ilgtspējīgu attīstību un cenšoties samazināt oglekļa emisijas, tādējādi neapdraudot ražošanu, jo īpaši rūpniecisko ražošanu. Katrai politikai klimata pārmaiņu jomā jācenšas — īpaši ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos — palielināt ekonomisko efektivitāti un ilgtspēju, izmantojot inovācijas un pētniecību jaunu paņēmienu un risinājumu radīšanā, kuri ir videi draudzīgāki un arī efektīvāki un konkurētspējīgāki. Galvenā uzmanība jāpievērš tīriem enerģijas avotiem, dabas resursu efektīvākai izmantošanai un lieliem ieguldījumiem pētniecībā un tehnoloģijās, kuras ir videi draudzīgākas; tas dos iespēju saglabāt Eiropas konkurētspēju un ļaus radīt vairāk darba vietu saskaņā ar ilgtspējīgu attīstību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) ES jāsaglabā un jānostiprina sava vadošā nozīme starptautiskajā cīņā pret klimata pārmaiņām. Zinātniskā pētniecība šajā jomā ir svarīga, ja vēlamies doties pareizā un drošā virzienā, cīnīties pret klimata pārmaiņām vai pielāgojoties tām. Pielāgošanās jautājums ir daudzpusīgs un ietekmē vairāku nozaru politikas. Šajās jomās dalībvalstīm jānodrošina lielāka politiskā saskaņošana. Faktiski es aicinu, lai par obligātu prasību kļūtu valstu pielāgošanās plāni, kas pamatojas uz vienotu Eiropas regulējumu. Es uzskatu, ka mums jābūt vienotai Eiropas politikai tādās jomās, kā, piemēram, ūdens, enerģija un meži; piemēram, es vēlos vēlreiz uzsvērt vajadzību izstrādāt Eiropas hartu par piekrastes robežu apdraudējumu. Steidzami vajadzīga tā apdraudējuma analīze, ko klimata pārmaiņas rada Eiropas visneaizsargātākajiem reģioniem. Es arī uzskatu, ka jāizvirza Eiropas mērķi attiecībā uz sabiedriskās ūdensapgādes sistēmām. Es vēlos arī uzsvērt, ka dabiskās ekosistēmas ir Zemes vissvarīgākās oglekļa savācējas, kas katru gadu izolē 50 % globālo siltumnīcefekta gāzu un dod ieguldījumu gan mazināšanas, gan pielāgošanās pasākumos.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums izstrādāts atbilstoši uzskatam, ka klimata pārmaiņas ir globālas, postošas un noteikti cilvēka izraisītas. Tomēr šis uzskats, kurš kļuvis gandrīz līdzīgs reliģijai un vairs netiek apstrīdēts, ir pārspīlēts. Kā viss pārspīlētais, tas ir smieklīgs. Tāpēc, pat negaidot zinātnisku novērtējumu, jāpieņem vispārējs piesardzības princips, lai gūtu virsroku iespējami vissliktākā scenārija gadījumā, ja iespējamā tā sauktā globālā sasilsana ietekmējusi ekosistēmu, apdzīvotās teritorijas, rūpnieciskās iekārtas un tā tālāk. Turklāt vēlos norādīt, ka šāda piesardzība reti tiek piemērota citiem pasākumiem, kas saistīti ar vidi un cilvēku veselību, piemēram, ĢMO. Pamatojoties uz reālu vai izdomātu risku, sākot ar

slimībām, kuras, iespējams, ir saistītas ar globālo sasilšanu, līdz mežu ugunsgrēkiem, kurus, kā tiek uzskatīts, izraisa tikai šī parādība, turpinot ar plūdiem un centrālo elektrostaciju pārkaršanu, mūs aicina pieņemt Komisijas un Eiropas politiku ieviešanas gandrīz visās jomās līdz pat — un ietverot — neliela zemes gabala izmantošanu. Kauns, ka tik daudz koku, kas, kā zināms, ir oglekļa savācēji, tika upurēti, lai nodrukātu šo tekstu. Kā teicis dzejnieks: mežstrādnieki, apturi mirkli.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Nenovēršamas klimata pārmaiņas spiež sabiedrībai un Eiropas Savienības ekonomikai pieņemt jaunu realitāti. Es uzskatu, ka ir vajadzīga pielāgošanās politika, kas būtu atbilstoša notiekošajām pārmaiņām un to veidam, un arī ietvertu stratēģiju to teritoriju aizsardzībai, kas ir visvairāk apdraudētas. Es pilnīgi piekrītu referentam un domāju, ka, lai labāk saskaņotu šos pasākumus, ir ļoti svarīgi ieviest informācijas apmaiņas un uzraudzības sistēmu starptautiskā, reģionālā un vietējā līmenī. Es priecājos par uzsvāru, kas likts uz vienotas lauksaimniecības politikas svarīgo nozīmi, kurai pielāgošanās procesā klimata pārmaiņām ir galvenā nozīme kā ekosistēmu un bioloģiskās dažādības aizbildnim. Tāpēc es uzskatu, ka projekti, kas novērš vai atvieglo sausuma vai plūdu sekas, atbalstot lauksaimniekus, kas strādā smagos apstākļos, ir ļoti svarīgi.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par visu rezolūcijas priekšlikumu par Komisijas Balto grāmatu „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus”, jo es uzskatu, ka tas savu ģeoklimatisko īpašību dēļ aizstāv Eiropas intereses kopumā un īpaši Itālijas intereses. Faktiski grūtības Itālijas hidroloģisko resursu apsaimniekošanā ir skaidri redzamas, uz tām norāda ne tikai biežie sausumi dienviņos vasaras mēnešos, bet arī konkrēti plūdu gadījumi, tādi kā decembrī Toskānā notikušie plūdi Serčio upē. Itālijā ir arī briesmīga problēma, kas saistīta ar vasaras ugunsgrēkiem, tāpēc ir ļoti svarīgi uzlabot drošības apstākļus. Lai gan baltās grāmatas projekts pašlaik ir tikai sākotnēja atskaites sistēma, es uzskatu, ka tas dod ievērojamu ieguldījumu, īpaši ārkārtas situāciju pārvaldības jomā. Tajā pašā laikā tas iezīmē vispārējo stratēģisko pieeju attiecībā uz pieaugošo ES elastīgumu pret klimata pārmaiņu ietekmi.

Andres Perello Rodriguez (S&D), rakstiski. – (ES) Ievērojama Parlamenta daļa, piemēram, Spānijas delegācija Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupā, ir oficiāli iebildusi pret šīs rezolūcijas 41. punktu, kurā aicināts piemērot subsidiaritātes principu zemes politikai. Mēs visi atzīstam dažādību, kas pastāv dažādos Eiropas Savienības reģionos, bet tieši šī iemesla dēļ, kā apgalvots rezolūcijā, Dienvideiropa cieš no klimata pārmaiņu ietekmes vairāk un tai vajadzīga Eiropa un tās vienotā politika. Tas ir solidaritātes jautājums, no kura labumu gūtu visa ES. Tāpēc mēs dziļi nožēlojam, ka pirmais priekšlikums ir izzudis no teksta, kurā *Prodi* kungs aicināja Padomē atbloķēt direktīvu par zemi. Mums ir svarīgi ieviest šo tiesību instrumentu, kas ir nozīmīgs, lai pielāgotos klimata pārmaiņām un jo īpaši novērstu noplicināšanas un pārtuksnešošanās risku. Taisnība, ka tas vairāk apdraud Dienvideiropu, taču neaizmirsīsim, ka klimata pārmaiņas ietekmē visas Eiropas vides vērtības. Tiem, kuriem adresēta šī rezolūcija, jāzina, ka ievērojama Parlamenta daļa turpina pieprasīt atbalstošu un vienotu politiku.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs kā zaļie balsojam par šo ziņojumu. Iepriecina tas, ka tika anulēta prasība dzēst grozījumu par uzmanības pievēršanu kodoldrošības jautājumam.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Zinātnieku veiktā darba rezultāti rāda, ka klimata pārmaiņu sekām būs pieaugoša ietekme uz dabas vidi un ekonomiku, kā arī uz mūsu ikdienas dzīvi. Tāpēc pasākumi, kas paredzēti, lai pielāgotos esošajām un nākotnes klimata pārmaiņu sekām, ir nopietns izaicinājums sabiedrībai visā pasaulē. Lēmumi par labākajiem veidiem, kā pielāgoties klimata pārmaiņām, jāpieņem, pamatojoties uz ticamu zinātnisku un ekonomisku analīzi, taču visiem reģioniem nav pieejama atbilstošas kvalitātes informācija. Tāpēc ideja izveidot klimata pārmaiņu uzraudzības platformu šķiet laba. Platformu varētu izmantot informācijas, pieredzes un labākās prakses apmaiņai Eiropas, reģionālā un vietējā līmenī. Tomēr es neesmu pārliecināts, vai, uzņemoties vadību starptautiskajā cīņā pret globālo klimata sasilšanu, kā ieteikts šajā dokumentā, ES necenšas uzņemties pārāk lielu atbildību par globāliem jautājumiem. Man šķiet, ka, risinot tādas problēmas kā ekonomikas krīze un vajadzība radīt izaugsmi, mums nebūtu jāizvirza par prioritāti izdevumi par cīņu pret globālo klimata sasilšanu. Neatkarīgi no pasākumiem, kuri tiks veikti, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, ir arī jāņem vērā, ka dažas valstis būs pakļautas ļoti lieliem izdevumiem, īstenojot pielāgošanās politiku, un šo valstu atstāšana bez finansiāla atbalsta var novest pie dažādu dalībvalstu attīstības atšķirību pieauguma.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Savā ziņojumā Transporta un tūrisma komitejā es izteicu nožēlu, ka transporta nozare netiek ņemta vērā Eiropas stratēģijā par pielāgošanos klimata pārmaiņām, lai gan tai ir ievērojama ekonomiska nozīme un tā ir viena no galvenajiem CO₂ emisiju avotiem. Tāpēc es atzinīgi vērtēju faktu, ka šajā ziņojumā transportam atvēlēta galvenā vieta. Mums nopietni jācenšas, lai palīdzētu uzņēmumiem un lietotājiem pielāgoties klimata pārmaiņām. Mūsu politikas panākumi atkarīgi no piemērotām un

novatoriskām finansēšanas metodēm, kas tiek intensīvi izmantotas, lai cik vien iespējams mazinātu ietekmi uz cilvēkiem, ekoloģisko līdzsvaru un ekonomisko darbību. Turklāt mūsu stratēģijā jāņem vērā jutīgas ģeogrāfiskas teritorijas, tādas kā piekrastes, jūras un kalnu teritorijas, kuras ir īpaši neaizsargātas un izjutīs klimata pārmaiņu krīzi, ja mēs neveiksim piemērotus aizsardzības pasākumus. Parlamentam steidzami jāpieņem efektīvi pielāgošanās mehānismi transporta nozarei, kas vairs nedrīkst būt problēmas iemesls, bet kuram jāklūst par risinājumu cīņā pret klimata pārmaiņām.

Ziņojums: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), rakstiski. – Izmaksu lietderības, efektīvas pārvaldības un krāpšanas pārtraukšanas nodrošināšana ir galvenās ECR grupas prioritātes ES budžetam. Tāpēc mēs atbalstām A. Cozzolino ziņojumu un tā secinājumu lielāko daļu.

Tomēr ECR grupa nevar apstiprināt Eiropas prokurora koncepciju. Šis amats draud kļūt par bīstamu pirmo soli virzienā uz Eiropas kompetenci attiecībā uz krimināltiesību aspektiem un uzmanības pievēršana tā izveidošanai ir atkāpe no esošo sistēmu un iestāžu darba efektivitātes uzlabošanas centieniem.

Tā kā tika noraidīts ECR grozījums, kas aicina atcelt punktu, kurš atbalsta virzību uz Eiropas prokurora amata iedibināšanu, ECR atturējās no galīgā balsojuma.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lai gan es tāpat kā referents vērtēju pozitīvi to, ka vairāki finansiāli pārkāpumi, par kuriem dalībvalstis ziņoja Komisijai, samazinājušies no EUR 1024 miljoniem 2007. gadā līdz EUR 783,2 miljoniem 2008. gadā, es uzskatu, ka mērķis ir sasniegt finanšu pārkāpumu līmeni, kas atbilst EUR 0 miljonam gadā. Lai to sasniegtu, es uzskatu, ka ir svarīgi pieņemt pasākumus, kas ievieš lielāku pārredzamību cīņā pret krāpšanu nodokļu, īpaši PVN, jomā un visiem finanšu noziegumiem; plašāku sadarbību starp valdībām pārrobežu krāpšanas gadījumos; datu kvalitātes uzlabošanu un valstu datu bāzu pastāvīgu atjaunošanu; un valdību ātru reakciju uz informācijas pieprasījumiem. Jāuzlabo arī pieteikumu kohēzijas fondiem pārvaldība un uzraudzība un jānodrošina sankciju piemērošana dalībvalstīm, kas slikti izmanto šos fondus. Es vēlos arī uzsvērt svarīgo Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai ieguldījumu šo skaitļu samazināšanā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Gada pārskatā par Kopienu finanšu interešu aizsardzību 2008. gadā norādīts, ka ar pārkāpumiem saistītā finansiālā ietekme, ciktāl šie pārkāpumi ir noteikti, samazinājusies no EUR 1024 miljoniem 2007. gadā līdz EUR 783,2 miljoniem 2008. gadā, reģistrējot samazinājumu visās izdevumu pozīcijās, izņemot tiešos izdevumus un pirmspievienotās fondus. Es vēlos īpaši uzsvērt vajadzību ietvert informāciju par pārkāpumiem, kas noskaidro to kopējo līdzekļu apjomu, ko ietekmē kļūdas un iespējamie krāpšanas gadījumi. Krāpšanas un korupcijas apkarošana ir svarīgs Eiropas iestāžu un visu dalībvalstu pienākums, kurām jānodrošina visi vajadzīgie līdzekļi, lai efektīvi apkarotu šo postu un aizsargātu Eiropas Savienības un tās nodokļu maksātāju intereses.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ekonomikas un finanšu krīzes laikā nedrīkst izšķērdēt nevienu ES budžeta eiro un vēl vairāk tas attiecas uz izšķērdēšanu, kas notiek krāpšanas rezultātā un nozīmē, ka Eiropas Savienības finansējums izmaksāts nepiemērotā veidā. Gadu gaitā mēs esam pieredzējuši, ka pārkāpumu paliek ievērojami mazāk. Neraugoties uz to, mēs nevaram būt apmierināti ar šo pārkāpumu samazināšanos līdz galējiem apmēriem vai līdz gandrīz nullei. ES jāpieņem budžeta kontroles mehānismi, kas efektīvi darbojas agrīnā krāpšanas novēršanas un noteikšanas stadijā, lai valsts līdzekļi būtu pieejami tikai tad, ja tie tiešām tiks izmantoti pareizi, saglabājot efektīvu sodu tiem, kas pārkāpj likumu, mēģinot nelegāli piesavināties šādos līdzekļus, kas ir pēc būtības nepietiekami.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Manuprāt, cīņa pret krāpšanu ir ļoti svarīgs apsvērums, jo īpaši attiecībā uz reģionālo finansējumu un pirmspievienotās fondiem. Tomēr ierosinātie pasākumi par krāpšanas apkarošanu ir pārāk centriski. Tāpēc es atturējos no balsojuma.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Es priecājos, ka pārkāpumu finansiālā ietekme, ciktāl šie pārkāpumi ir noteikti, samazinājusies no EUR 1024 miljoniem 2007. gadā līdz EUR 783,2 miljoniem 2008. gadā (samazinājums skāra visas izdevumu pozīcijas, izņemot tiešos izdevumus un pirmspievienotās fondus). Es pilnībā atbalstu Komisijas paveikto darbu un vēlos norādīt, ka cīņa pret krāpšanu un korupciju ir nepārprotams Eiropas iestāžu un visu dalībvalstu pienākums.

Ņemot vērā konkrēto ekonomisko situāciju, kas moka visu Eiropu, es piekrītu, ka vajag nodrošināt Eiropas Savienības finansiālās intereses un apkarot organizēto noziedzību, kas saskaņā ar valstu rādītājiem palielina savu spēju slepeni vienoties ar iestādēm, izkrāpjot līdzekļus no ES budžeta.

Tāpēc es domāju, ka ir svarīgi ieviest efektīvus tiesību aktus, lai uzlabotu administratīvo sadarbību kaitīgas nodokļu prakses pārtraukšanā un nodrošinātu iekšējā tirgus netraucētu darbību. Tāpēc es atbalstu Padomes direktīvas priekšlikumu par administratīvo sadarbību nodokļu jomā, uzsverot dalībvalstu atbildības palielināšanas nozīmi, sākot ar datu bāzēs ievadītās informācijas kvalitāti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Galīgajā balsojumā es balsoju „par”. ECR grupas grozījums, pret kuru es balsoju, tika anulēts.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ir vērts pieminēt, ka 2008. gadā pārkāpumi ievērojami samazinājās, salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Vislielākais uzlabojums notika izdevumu par lauksaimniecības nozari jomā. Ziņojumā minēts, ka pārkāpumu aplēstais apjoms samazinājies par 34 %. Tomēr vislielāko pieaugumu reģistrēja pirmspievienošanās fondu jomā, kur nepareiza līdzekļu tērēšana pieauga pat par 90,6 %, taču jāatceras, ka tās nav dalībvalstis un tām trūkst pieredzes. Neraugoties uz situācijas uzlabojumu 2008. gadā, noteikts ES budžeta līdzekļu apjoms vēl tiek slikti tērēts. Zināmā mērā tas notiek, jo trūkst efektīvu kontroles un uzraudzības mehānismu. Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF), kas darbojas kopš 1999. gada, ir bijuši labi panākumi cīņā pret izšķērdēšanu. Tomēr ir svarīgi garantēt tā pilnīgu operatīvo neatkarību. Es atbalstu referenta priekšlikumu dot OLAF iespēju plašāk izmantot iekšējās revīzijas, ko veic Komisija, tā vietā, lai paļautos tikai uz informāciju, ko sniedz dalībvalstu ierēdņi. Kāda nozīme ir dalībvalstīm un to uzraudzības un revīzijas sistēmām? Kāpšanas apkarošanai Eiropas projektos jāklūst par mūsu prioritāti. Godīgums un atbildība, tērējot ES budžeta ierobežotos līdzekļus, ļaus mums tos ietaupīt un tad izmantot, lai apkarotu recesijas sekas. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka līdzekļi ES budžetā pieder mums visiem — nodokļu maksātājiem. Tāpēc mums jāgarantē, ka tie tiek tērēti visefektīvākajā veidā.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Es vēlos uzsvērt, ka krāpšanas un korupcijas apkarošana ir svarīgs Eiropas iestāžu un visu dalībvalstu pienākums. Tomēr es vēlos pievērst īpašu uzmanību faktam, ka dažās valstīs korupcija, kas saistīta ar Eiropas Savienības fondu sadali, ir tieši saistīta ar šajās valstīs esošās politikas diskreditēšanu. Šajās valstīs veidojas atsevišķi politiski un finansiāli grupējumi, un to mērķis ir kontrolēt Eiropas Savienības fondu sadali. Tāpēc Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai un citām svarīgām Eiropas Savienības iestādēm jāpievērš uzmanība diskriminācijai pret politiku, politiskām organizācijām, politiskiem pretiniekiem un opozīcijas vadītājiem un to diskreditēšanai valsts līmenī. Eiropas Savienībai, kas veicina demokrātiju, pirmkārt, jānodrošina, ka dalībvalstu opozīcijas partijām ir iespēja brīvi strādāt un paust savu viedokli, un jākontrolē korupcijas novēršanas pasākumi. Es arī vēlos pievērst uzmanību faktam, ka Eiropas Savienības līdzekļi jāizmanto, lai uzlabotu dalībvalstu infrastruktūru, izglītotu cilvēkus un tamlīdzīgi. Ieguldot Eiropas līdzekļus tikai infrastruktūrā, labumu gūtu gan valsts, gan tās tirdzniecība. Vairs nebūtu „trūcīgu” uzņēmēju, kuri lūdz, bet nesaņem atbalstu. Turklāt šādā veidā mums nevajadzētu kontrolēt Eiropas Savienības fondu sadali tūkstošiem ieinteresēto personu, kuras ir atbalsta saņēmējas, un tas nozīmē, ka nebūtu vairs tūkstošiem cilvēku, kas cieš no reketa. Tāpēc visa uzmanība jāpievērš šo līdzekļu publiskai izmantošanai.

Ziņojums: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es vēlos izmantot šo īpašo izdevību un komentēt balsojumu par Luksemburgas Eiropas Investīciju bankas gada pārskatu, lai uzstātu, kā esmu jau to darījis dažos jautājumos, ka ir svarīgi palielināt budžetu EIB finanšu instrumentiem, lai atbalstītu pilsētas centra attīstības un reģenerācijas plānus.

Pašreizējie instrumenti, tādi kā fonds JESSICA, ir finansēšanas vadības instrumenti, kurus reģions vai pašvaldība var izmantot, lai finansētu pilsētu attīstības projektus. Tie ietver arī padomes mājokļus, bet tikai saistībā ar jomām, kas papildina projektu, un ar ēku energoapgādes atjaunošanu un uzlabošanu. Tāpēc es izmantoju šo izdevību, lai uzsvērtu, ka, manuprāt, fonda JESSICA izmantošana jāpaplašina, ietverot tajā arī jaunu (videi nekaitīgu) ēku celtniecību, jo šādā veidā tas varētu palīdzēt vietējām iestādēm risināt mājokļu problēmu arī mūsu pilsētās.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2008. gada pārskatu un aicinu banku turpināt savu darbību, atbalstot Eiropas ekonomiku un veicinot izaugsmi, stimulējot nodarbinātību un veicinot starpreģionu un sociālo kohēziju. Es arī atzinīgi vērtēju to, ka EIB piešķir nozīmi maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), ilgtspējīgai enerģijai un klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumiem, kā arī ieguldījumiem ES konverģences reģionos, kurus īpaši smagi skārusi ekonomikas palēnināšanās. EIB ātri reaģēja uz globālo ekonomikas krīzi, jo īpaši izmantojot Ekonomikas atveseļošanas plānu, un attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras vissmagāk skārusi krīze. Tomēr es aicinu nākamajos pārskatos sīkāk aprakstīt lielākos aizdevumus, kas papildina Eiropas Reģionālās attīstības fonda dotācijas reģioniem, kas īsteno tehnoloģiski progresīvas programmas vai programmas, kas saistītas ar atjaunojamo vai tīru

energoapgādi. Tādā pašā veidā pārskatiem par ieguldījumu mehānismu jāietver informācija par finansēto programmu rezultātiem. Piešķirot atbilstošu finansējumu, EIB vairāk jāpiedalās ieguldījumu atbalstīšanā infrastruktūrā, zaļajās tehnoloģijās, inovācijās un MVU saskaņā ar stratēģiju Eiropa 2020.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Investīciju bankai (EIB) ir liela nozīme palīdzībā dalībvalstīm, kas saskaras ar nopietnu ekonomikas, finanšu un sociālo krīzi. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka palielinātais piešķirtais finansējums, īpaši Eiropas Savienības kohēzijas politikai, ir izšķirīgs ietekmes mazināšanā uz mazāk attīstītiem un smagāk skartiem reģioniem. Palielinātais finansējums maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas pārstāv Eiropas uzņēmumu lielāko daļu, un papildu finansējums pētniecībai un attīstībai palīdzētu turpmāk mazināt šīs krīzes ietekmi. Tāpēc, ņemot vērā Lisabonas līgumu, kas ir stājies spēkā, un pašreizējās un nākamās problēmas, kuras rodas Eiropas Savienībai, kas atrodas grūtā ekonomiskā un sociālā situācijā, ir svarīgi pastiprināt Eiropas Investīciju bankas darbību, padarot tās pasākumus pārredzamākus un nosakot tai pareizās prioritātes.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Investīciju banka (EIB) tika dibināta 1958. gadā ar Romas līgumu. EIB kā Eiropas Savienības ilgtermiņa aizdevumu izsniedzēja banka aizdod naudu valsts un privātajam sektoram Eiropu interesējošiem projektiem, izmantojot finanšu tirgus un pati savus līdzekļus. Tās galvenais mērķis ir dot ieguldījumu integrācijā, līdzsvarotā un ilgtspējīgā attīstībā, kā arī ES dalībvalstu ekonomikas un sociālā kohēzijā. EIB 2008. gadā saskārās ar bezprecedenta problēmām, jo globālā krīze bija sasniegusi arī Eiropas Savienības tautsaimniecības. Krīzes pārvaldības ziņā es priecājos uzsvert, ka EIB ātri reaģēja uz globālo ekonomikas krīzi, pašfinansējot sava kapitāla pieaugumu un tādējādi palielinot aizdevumiem paredzēto līdzekļu apjomu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna atbalstam. Tāpēc es atzinīgi vērtēju EIB 2008. gada pārskatu un šī pārskata pieņemšanu, kas mudina turpināt darboties, lai atbalstītu Eiropas ekonomikas attīstību un veicinātu izaugsmi, stimulētu nodarbinātību un veicinātu starpreģionālo un sociālo kohēziju.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Investīciju bankai (EIB) ir būtiska nozīme ES ekonomikā, jo tā ir finansējuma garantis darbībai Eiropā, kas ir saistīta ar ekonomiskās un sociālās kohēzijas nodrošināšanu, gatavošanos zināšanu ekonomikai, Eiropas transporta un piekļuves tīklu attīstību, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) atbalstīšanu; vides aizsardzību un uzlabošanu un ilgtspējīgas, konkurētspējīgas un drošas energoapgādes nodrošināšanu. Bez EIB atbalsta, kurai jādod pieeja vajadzīgajiem fondiem, lai īstenotu projektus tādās jomās kā infrastruktūra, zaļās tehnoloģijas, inovācijas un MVU, nebūs iespējams īstenot stratēģiju „Eiropa 2020”.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Finanšu krīzes rezultātā EIB nozīme 2008. gada palielinājās. Likviditātes krīzes apstākļos EIB turpināja izsniegt aizdevumus valsts un privātajam sektoram Eiropu interesējošiem projektiem, izmantojot finanšu tirgus un pati savus līdzekļus. Papildus valsts ekonomiku stimulēšanai ES pieņēma arī lēmumu par Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, kurā liela nozīme piešķirta EIB, īpaši attiecībā uz pastiprinātu finansējuma piešķiršanu MVU, enerģijas ieguvei no atjaunojamiem avotiem un videi draudzīgam transportam. Reaģējot uz krīzi, EIB būtiski pārskatīja savus mērķus — lai palīdzētu uzņēmumiem un veicinātu ekonomikas atlabšanu, EIB ir ievērojami palielinājusi aizdevumu apjomu, izsniedzot EUR 10 miljardus vairāk nekā bija plānots. Jo īpaši aizdevumu apjoms MVU ir pieaudzis par 42 %. Turklāt banka ir izstrādājusi jaunus finanšu instrumentus riska dalīšanai, vienkāršojusi aizdevuma izsniegšanas procedūru un paātrinājusi projektu īstenošanu dalībvalstīs un nozarēs, kuras krīze skārusi vissmagāk. Ziņojumā uzsverta šo pasākumu pozitīvā ietekme, vienlaicīgi aicinot veikt MVU sniegto atbalsta programmu reālās ietekmes papildu kontroli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis bija viegls lēmums. Galīgajā balsojumā es balsoju „par”.

Rezolūciju priekšlikumi: Nežēlīgie slaktiņi Nigērijā, Džosas apkaimē (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Kopīgais rezolūcijas priekšlikums par nesenajiem starpetniskajiem nežēlīgajiem slaktiņiem Nigērijā, par kuru mēs balsojam, šķiet apmierinošs, ņemot vērā principus un pamatnostādnes, kuras Parlaments vēlas nodot citām Eiropas iestādēm, kas ir atbildīgas par ES ārējo darbību. Mums jārikojas, lai nodrošinātu Nigērijas politisko stabilizāciju un radītu stingru pamatu tās ekonomiskajai un sociālajai attīstībai: mēs esam pilnībā informēti par vispārējiem apsvērumiem; to netrūkst, ņemot vērā dabas resursu bagātību Nigērijā. Politisko, ekonomisko un sociālo jautājumu risināšana var ienest sabiedrībā mieru, atslābināt starpetnisko spriedzi un izbeigt vardarbību, kas pēdējā desmitgadē par nožēlu novērojama arvien biežāk. Sprototot faktu, ka atbildību par masveida vardarbību starp kristiešiem un musulmaņiem jāattiecinā uz abām etniskajām grupām, mums varbūt vajadzētu noskaidrot, ka vēl viens satraucošs faktors, kas arī attiecas uz notikušajiem vardarbības gadījumiem, ir pakāpeniska radikālā islāma izplatīšanās Nigērijā,

par ko ļoti skaidri liecina, ka 12 no esošajiem 36 šariata likumiem tika pieņemti kā valsts tiesību akti. Tomēr minēto vispārējo iemeslu dēļ es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es jūtu dziļu nožēlu par nesenajiem janvāra un marta notikumiem Džosas apgabalā, kad simtiem cilvēku kļuva par reliģisko un etnisko konfrontāciju upuriem. Konfliktam Nigērijā ir reliģiski, ekonomiski, etniski, sociāli, vēsturiski un politiski iemesli. Ņemot vērā, ka Nigērija ir astotā lielākā naftas ražotāja pasaulē, ir nožēlojami, ka lielākā daļa valsts iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības robežas. Arī klimata pārmaiņu negatīvā ietekme pasliktina situāciju Nigērijā. Es uzskatu, ka, lai valstī, kura ir tik bagāta ar naftu, šie konflikti tiktu miermīlīgi atrisināti, ir vajadzīga vienlīdzīga piekļuve resursiem un ienākumu pārdale. Es aicinu Nigērijas federālo valdību nodrošināt vienlīdzīgas tiesības visiem pilsoņiem, lai cīnītos ar problēmām, kas saistītas ar auglīgas zemes kontroli, piekļuvi resursiem, bezdarbu, nabadzību un klimata pārmaiņu seku mazināšanu. Es aicinu Komisiju turpināt dialogu ar Nigēriju saskaņā ar Kotonū nolīgumu, lai izziņātu konflikta iekšējos iemeslus, vienlaicīgi ņemot vērā jautājumus, kas ir svarīgi ilgtspējīgai attīstībai, piemēram, klimata pārmaiņas, enerģijas piegādes drošība, spēju veidošana un izglītība.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par nežēlīgajiem slaktiņiem Džosas apgabalā, Nigērijā. Es stingri nosodu neseno vardarbību Džosā un tās apkārtnē, kad vairāki simti cilvēku tika nogalināti etniskos un reliģiskos konfliktos. ES jāturpina politiskais dialogs ar Nigēriju saskaņā ar pārskatītā Kotonū nolīguma 8. pantu un steidzami jārisina jautājumi, kas saistīti ar domas, apziņas, reliģijas vai ticības brīvību, un paredzēti vispasaules, reģionālos un valsts cilvēktiesību instrumentos.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šī nav pirmā reize, kad Nigērijā noticis konflikts, kas draudējis sadalīt valsti. Šajā sakarā es vēlos norādīt uz pilsoņu karu, kas postīja valsti trīs gadus no 1967. līdz 1970. gadam un gandrīz noveda pie valsts dienvidaustrumu daļas neatkarības. Lai gan Igbo sacelšanās tika apspiesta, jo centrālās valdības militārie spēki nosargāja Biafras neatkarību, patiesībā etniskās, kultūras un reliģiskās atšķirības valstī pastāv un plešas plašumā, padarot to par klasisku gadījumu, kad valstij pastāvīgi draud sadalīšanās. Nigērijas robežas iezīmēja koloniālās lielvalstis, kas nepievērsa uzmanību minētajām atšķirībām. Tomēr tas nenozīmē, ka par konfliktiem valstī ir jāatbild tikai Eiropas iedzīvotājiem. Ir pienācis laiks Āfrikas vadītājiem atņemt šo apnikušo, veco iemeslu un cēsties kalpot saviem pilsoņiem caurskatāmi un savu spēju robežās gan saistībā ar projektiem, gan ar priekšlikumiem. Āfrika varēs kļūt par tādu, kādu to ilgojas redzēt Āfrikas iedzīvotāji, tiklīdz viņiem būs vadītāji, kuri ir gatavi uzņemties šo izaicinājumu. Nežēlīgie slaktiņi Džosas apgabalā ir vēl viena ārkārtīgi bēdīga, nožēlojama un asiņaina lappuse valsts vēsturē, kura tās uzkrāj pārāk ātrā tempā.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam steidzami jānosoda notiekošie nežēlīgie slaktiņi Nigērijā un jāaicina atjaunot mieru. Ņemot vērā visapdzīvotākās Āfrikas valsts nestabilitāti un trauslumu, kuras iedzīvotāju lielākā daļa cieš no nabadzības, šis rezolūcijas priekšlikums var kalpot par pamatu politiskā dialoga starp Eiropas Savienību un Nigēriju nostiprināšanai un detalizētas izpētes veikšanai, kuras mērķis ir atrast dzīvotspējīgus īstermiņa un ilgtermiņa risinājumus, lai pārtrauktu šo vardarbību un atjaunotu ilgstošu mieru. Kā EP deputāte, es uzskatu, ka mums ir liela nozīme cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā, kuras Nigērijā tiek pārkāptas katru dienu. Tāpēc, manuprāt, klauzula, kas pieprasa, lai vardarbībā vainojamie tiktu tiesāti taisnīgā tiesā, ir svarīga. Ņemot vērā šos pasākumus, kurus, protams, nebūs viegli piemērot, es vēlējos balsot par šo kopīgo rezolūcijas priekšlikumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Nigērijā ir notikuši atkārtoti vardarbības uzliesmojumi starp kristiešiem un musulmaņiem, un katru no šīm divām grupām pārstāv apmēram pusi no iedzīvotājiem. Šie nemieri tagad notiek pat vēl biežāk. Ikdienišķas lietas izraisa nežēlīgas sadursmes. Pat komandantstunda, kura ir spēkā no janvāra, un teritorijā izvietotais karaspēks nepasargā no jauniem nežēlīgiem slaktiņiem. Fakts, ka prezidenta Yar'Adua ilga prombūtne iegrūda Rietumnigēriju politiskā krīzē, ka notika nopietnas sadursmes starp kristiešiem un musulmaņiem Nigērijas pilsētā Džosā un ka pamiers ar naftu bagātajā Nigēras deltā beidzās, nesola neko labu nākotnē pēc prezidenta nāves. Kad musulmaņu klejotāji uzbruka kristiešu ciematiem gada sākumā un noslepkavoja vismaz 500 cilvēkus, tika teikts, ka armija reaģēja pāris stundas pēc pirmā ziņojuma saņemšanas. Pietrūka skaļa protesta no ES. Kad Šveices iedzīvotāji referendumā balsoja pret minaretu celtniecību, musulmaņu valstis draudēja Šveicei ar ekonomiskām sankcijām un džihādu. Tomēr, kad kristieši tiek slepkavoti savas reliģijas dēļ, ES ir vajadzīgi mēneši, lai tā reaģētu. Eiropas Savienībai jārikojas kā godīgam starpniekam šajā sakarā un jāreaģē ātrāk. Tas tiek skaidri pausts rezolūcijas priekšlikumā, tāpēc es balsoju par to.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Protams, es balsoju par šādu svarīgu rezolūciju un noteikti atbalstīju grozījumu, ko ierosināja mana kolēģe N. Kiil-Nielsen, lai aicinātu Nigērijas iestādes anulēt neseno dažu Nigērijas valsts gubernatoru ierosinājumu izpildīt sodu uz nāvi notiesātajiem.

- 13. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)**
- 14. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)**
- 15. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)**
- 16. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)**
- 17. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)**
- 18. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)**
- 19. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)**
- 20. Sesijas pārtraukšana**

(Sēdi slēdza plkst. 13.05)